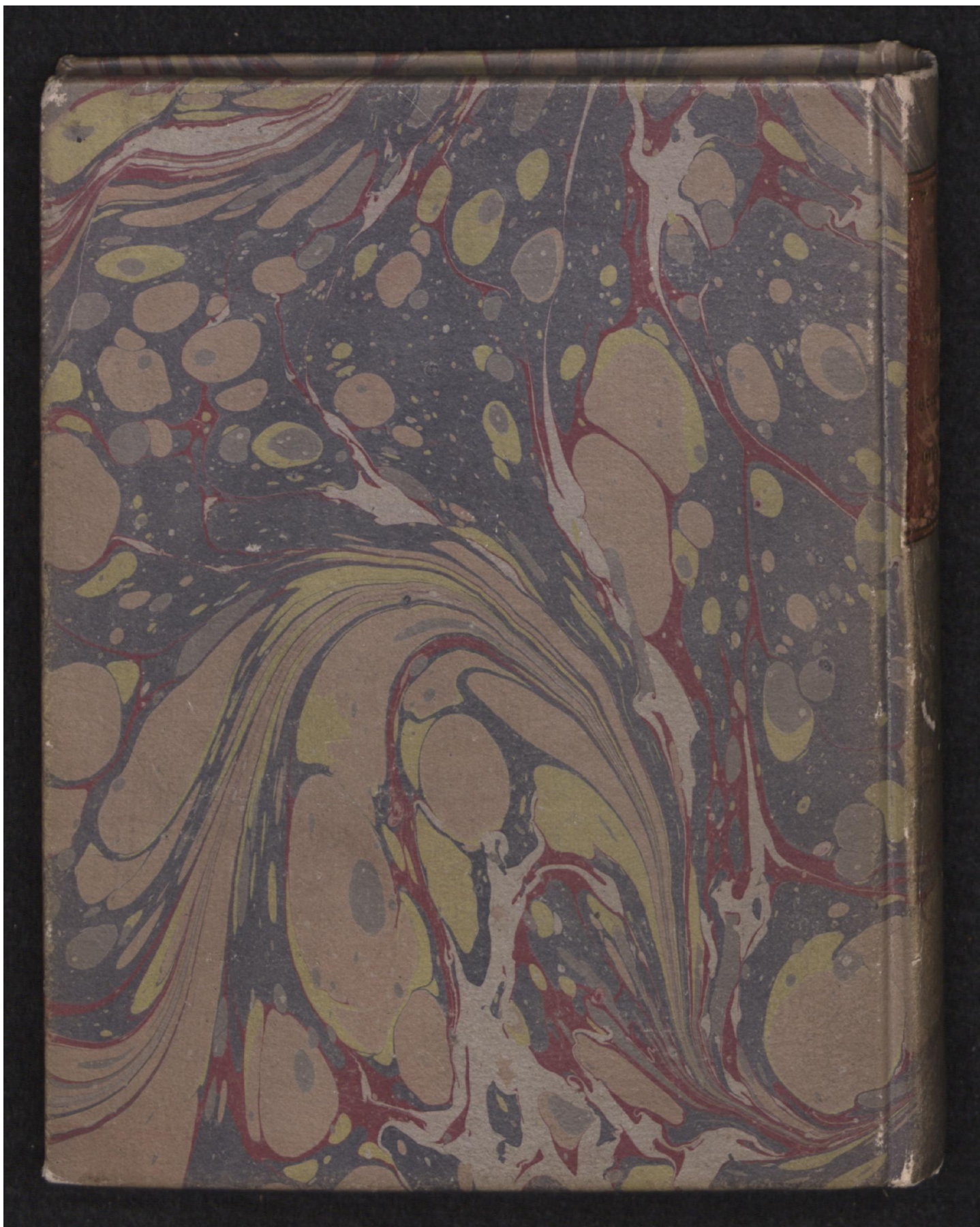

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 233 4° (LN 128)

~~Nr. 546~~

DA BOX

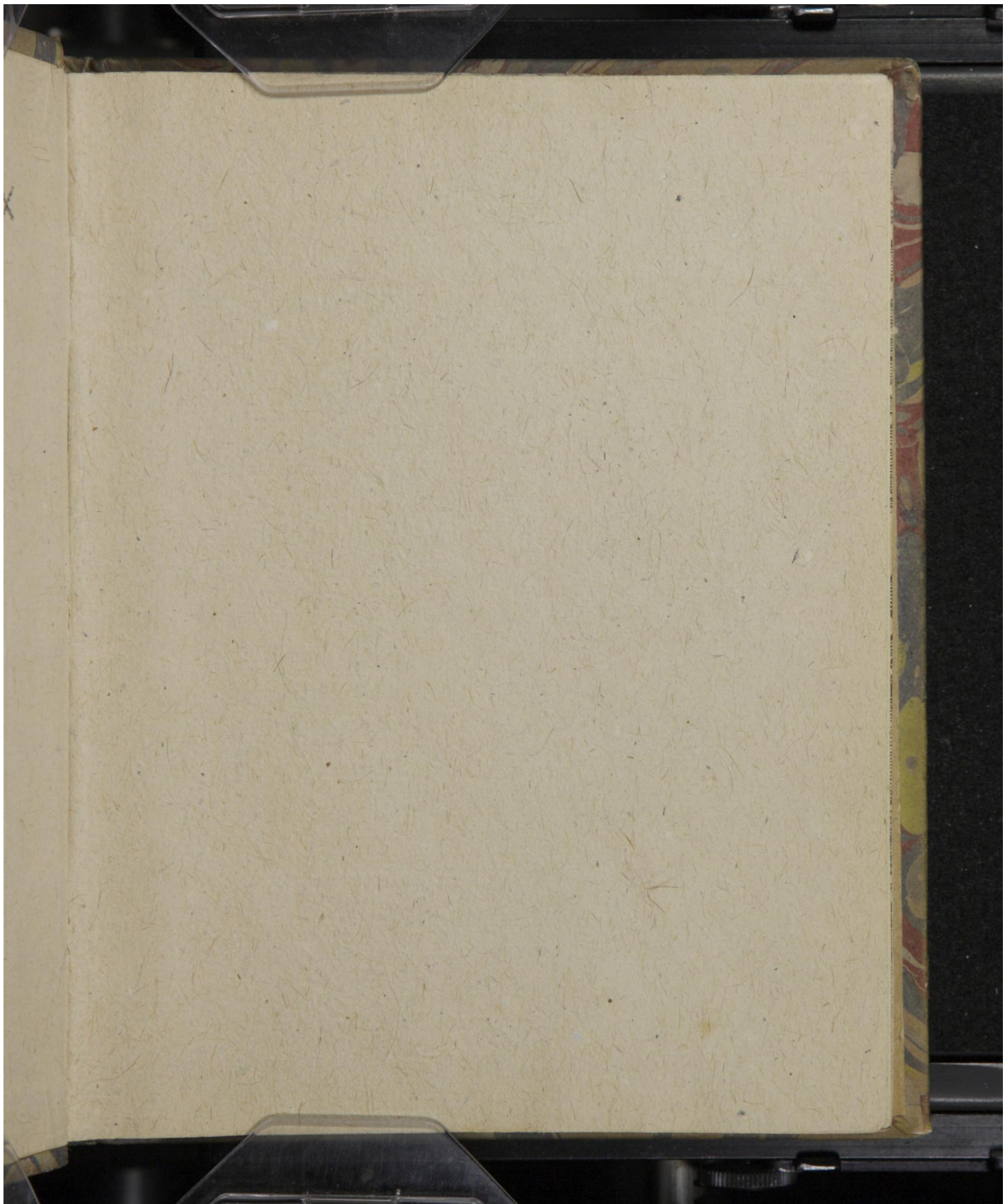
Nr. 233

St. Jørgen's

LN 128

67. 40

all
In
In
Col
Vat
om
for
Off
Len

at farvns fold (firme ²) (in firmling gaban) had vi nu laet confermed f. C. 6.
fribæring. C. 6.

Imigw oc blade ² f. C. 4.

Egleri. C. 4. 6. Kine. (caamundyls.) B. 3. Sribbedru. B. 2.

Vafke oc fnatke. B. 4. Rofkab. K. 4.

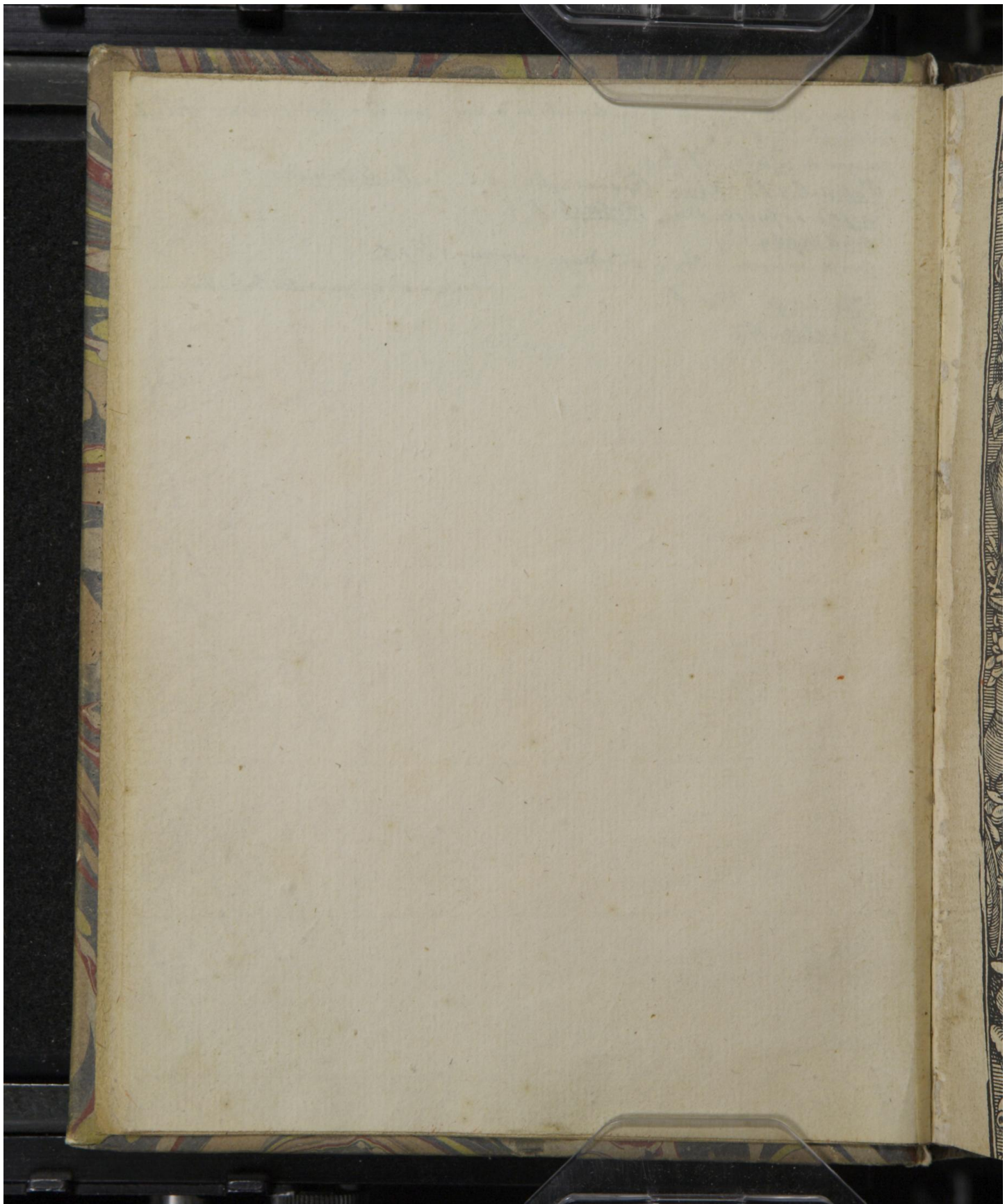
omdragely. C. 4.

Storre oc mer i Or g værdning (wring.) C. 6.

Offermæse. B. 6.

Wifkys. B. 6. giordil B. 6. C. 4.

Lenelse. K. 4.

En sand oc ret cristē

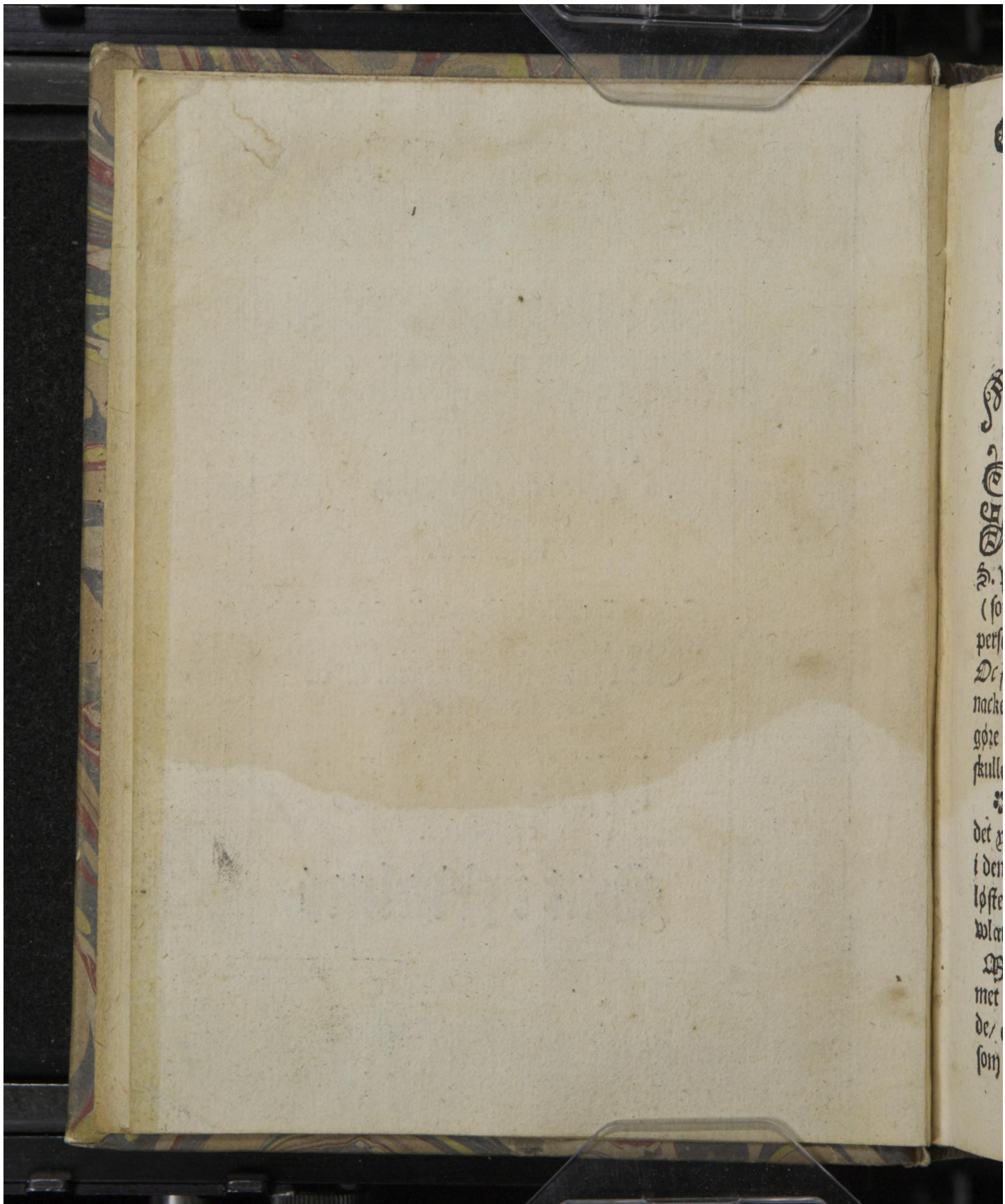
underuising om preste embede och om
deriss leffnit Gifftermaal / oc ret kyschhed.

Desligest om kloster folckis løfte
och frihed / oc atth de mwe
giffte dem effter Gudz
ord / oc gämel
kircke low.

Ecteskaff er erligt iblant alle Men Skøt-
leffuere / bolere / oc hordkarlle dem skall
Gud dömmne siger. S. Pouil til de
Hebre. i det. xlii. capi.

Less først / oc acte deth well / oc
dönn sidē reth / wden had / wild
och arwind.

Sat i Malmo

Christelige lesere och hørere ønsker Peder Laurentien lesemester i

Malmö fred och naade aff Gud fader och
wor frelsere Jesu Christo i den Hellig-
aand/ Met ret sandhedz obens-
barelse och forstand.

Ere wen oc Christne broder dw skalt icke
forudre/ atth wi scriffue saa offte och tale om
ith christet oc erlict ecteskaff oc om dē frishz
sō Gud haffuer giffuit huert christet mēnske
atth det maa giffte sig som Gud siger Gene.
ii. oc viii. och Christus Mathet xix. och
S. Pouil i. Corinte. vii. Hebre. viii. Ikke all ene ligfolk
(som man kaller dem) Men och saa klerckertit Kirckene
personer/ sō ere oc kallis Bisper/ Prestes/ Mücke/ oc Mynner
Oc skalt dw icke heller mene eller tencke (som nogre haard-
nackede auindz mend/ oc sandhedz modstandere sige) atth wi
gøre det fordi atth wi ere giffte eller wille giffis/ Atth wi
skulle der met synis aarsage.

✿ Gud som randsager alle hierter som Hieremias siger i
det xvi. capi. Han er waar hertiff widnissbyrd och dōmere
i denne sag/ Der maa huer mene oc sige her vdi huad hānem
løfter De skulle haffue noget atth vaske och slacke blāt den
wlarde alnwē och ligfolk.

Men dette gøre wi serdelis och mest fordi atth wi wille der
met giffue till kende/ atth den Christelige frished i denne maa-
de/ oc den første Gudz skick oc erlige stadt ibland mēnsken
som er ecteskaff widelige vdspreder sig / oc høret saa dell till

A ii

larde som fuligfolk oc en noget ydermere eblant sompt kler-
keri naat man vill scrifften ret offuer veye och ret betrackte
Och er det icke nogen kodelig handel eller legemiss iøst och
frished (som de wanuittige sandhedz fiende sige / huilcke som
alle Gudz ypperlige gerninger och skick drage fra aanden
oc til legemens kodelig handel oc forstand icke actindis deis
som tilbørligt er) Men lige som Gudz gode gerninger skick
oc ord / haffue sin rette art oc krafft i aand och sandhed ved
troen hosf rette christne menniske. En dog de ere i sig selfue
vdiwendig oc legemlige Saa haffuer oc dene erlige ecteskaffs
stat Huilken icke all ene haffuer en dyrebar oc megtig aand
merckelig figur / oc Gudz lønlige Sacramente i sig som S.
Pouil siger til de Epheser i det v. Men och saa haffuer sin
serdelis priss oc are aff Gudz egen røst som der staar Gene.
ii. oc Mathi xix. Oc er hellig oc hederlig i blant alle rette
christne / ingen wundertagen so hanem erlige indgaar / och sig
christelige / renlige och trofastelige beufter sig i hannem i alle
maade / som S. Pouil siger til Hebre. i det xiii. capi.

Scrifften taler om tuenne ecteskaf. och i tuenne maade

✠ Føist och ypperst om aandeligt oc det som er blant rette
tro meniske / dog formedelst legemis samqweim oc samuerelse
i ecteskaffs gerninger I huilke saa brugiff høstruer (Gud til
loff vde sle høreruff och swill ligemissløstis attraa) lige som
man haffde icke høstruer som S. Pouil taler om i det første
bress till de Corin. i det vii. Och saa sammen lessue i dette
kød oc legeme / atth hw oc herte er icke der met bekundet oc
bekymret fra det som Gud oc salighed er amprindes.

✿ Om køddeligt ecteskaff taler och scrifften offte / det
 er / om det som er iblant hedninge / wantro och almindelige
 blant onde christne / som icke haffue Gudz aand oc ecteskaffes
 gode vilkaar i dem / ved en iet tro oc sādhedz kendelsse Dette
 haffuer stor hinder oc bekymring met seg i verdens oc legemis
 handel Oc en forfinckelsse (i legemis oc anden besørning)
 fra rette Gudz tiemiste som och S. Pouil i sit første bress
 til de Corin. i det vit. capi. taler om I huilket den gāle
 Adā och kōdzess art regerer alsāmen Huilket i saadā menig oc
 brwg er icke Gud behaffueligt / oc fordi raader Gudz aand
 wdi scrifften der mere fra en till / oc nogre andre hellig lare
 fedre / som ere serdelis Sanctus Hieronimus och nogre saa
 andre.

Anden sagh.

✿ Vi nødis till thit och offte / at scriffue och tale om
 Presters ecteskaffs frihed / for det strenge tiranske och Anti-
 christelige forbw d oc diffuels lardom som Sancte Pouil det
 kaller til Timoteum i det første bress i det fierde capi. emod
 dette Gudz skick oc menig frihed i etteskaff / met huilket for
 bud nogre forbitrede Romerske Bisper (som lade seg kalle
 Pawer) haffue emod Gudz ord oc aand nød Prester / Bis-
 per / Muncke oc Nynner och andre deriff kirckis personer
 til (vnder itth falskt hellighedz skyn) at forswerie met mene-
 dige løffte oc falsk ieth oc eed / oc forsmāa oc forskiude erligt
 christeligt ecteskaff / oc skedelige met Gudz store fortørnelse
 och menige rette christnis beskuummelse ligge i hord boleti och
 skølleffnit / oc der wdi søle dem som en skiden soo pleyr at
 gøre i en rendesten som och Sancte Peder taler om i sit an-

A iii

Certamen Poeticum

det bress i det ii. ca. Oc dess emellom holle de seg for christne
Bisper/ Prestes oc Muncke/ och Gudz besynderlige tienere
andre fattige meniskis regerere hiwder/ talssinend/ oc forsone
re hoss Gud Hoss huilke dog neppelig findiss nogē sō haffuer
enthen i leffnit eller i lardō noget det vilkaar sō ith ret chris-
tet meniske bōz ath haffue Men oss som Gud haffuer giffuit
nogen opliuselse i sin sandhed och hellige scriftt effter huilken
wi oss rette (offuer giffuindis hōri skōrleffnit/ oc anden ket-
terske dieffuels lardom) oc vildfarelse) holle de for kettere/ oc
vden skel oc sand beuifning (aff had oc arwind fordi dem saa
løster) kalle de oss bandz kroppe Hest och serdelis fordi ath
wi giffte oss.

✿ Oc met dette vort epēpel giffue wi till kende den frished
som alle christne i alle stad haffue i herrin Ja icke all ene fr-
shed/ Men och saa den helligaandz krafftige ecteskaffs bud
ved S. Pouil i. Corin. vii. Huor som fare er for hord eller
skōrleffnit/ oc til en foruarig der emod Och icke en all ene
met lardom) oc Gudz sandhed/ men oc saa met gerning och
efftersiwn / bewise wi deriff skōrleffnit oc falske w ecteløffe
wkyshed/ ath were fordommelig/ Gud oc alle gode meniske
vederstyggelig oc aff scriftt och skel ath vare en ret dieffuels
ketters lardom) oc samwittighedsz tirāniske besuotelse. Huilken
de blinde farbistrede oc vilfarindis aff Gudz weye/ icke kūde
oc icke ville forstaa Men sōme aff waare Rabbiner oc arme
mestere eblant dem i stor hiertens mōrckhed (i huilke denne
werdens Gud Satan i vantro oc vanuittighed haffuer for-
blindet deriff hierter om huilke och S. Pouil siger i det andet
bress til de Cor. i det iiii.) de sige ath de ville icke for all ver-
dē giffte seg eller lade sig binde wed en ecte quinne For di de
haffue loffuit Gud kyskhed/ det er (som de beuise met ger-

nünger) ath slepe en hore oc tage en anden. Krencke oc skæde
en pige effter en anden Dette sec wi vere i waare ecteskaffs
forwerigere oc forfølgere Bwoz dan deris Pauiske kyskhed
er/ den vide wi och menig man vel Gud beuare oss fra slig
kyskhed amen.

¶ I blinde for blinde lærefedre lader om siger eders sware
formørkede hiertiff øgen op om i kunde / Eller beder Gud
troligen aff hiertet ath han bort tager eders ynckelige blindhiz
oc vil lade eder see oc vde skømpteri mercke oc acte om eders
iøderigts Gud Pauch haffuer gjort vell emod eder / forbud
dindis eder det som Gud haffuer skicket wnt oc giffuit eder
frit/ oc han biuder eder den store mirackelske gaffue kyskhiz sō i
icke haffue i siel oc legeme Oc med deris forbud giffuit eder
aarsage till fald oc forðømmelisse/ formedelst hord oc skølleff-
nit oc andre slême synder Sō i pleye ath sige Sed bene fecisti
pro vna mille dedisti (det er/ dw gjorde vel ath dw gaff off
tw sinde skøger for en ecte høstew)

¶ Desse ord ere faste oc sande/ Ath alle som giffte dem i
Herren i ret ecteskaff gøre vell oc erlige / oc ere Gud behaff-
uelige Och de staa mod Pauens w ecteløse falske
kyskhed/ Ath hordkarle/ bolere oc skølleffues
re haffue icke part i Gudz rige/ oc Gud
skall dømmen dem. Hwer acte vell
oc betække seg selff/ oc bede Gud
om en sand bekendelse
och naade ADEP.

ffaare Talen.

Alle Christne som ret sandhed om Pies-
 ter och deris skickelste ere begerindis
 skulle vide huorledis det haffuer warit
 met ret christet Pieste embede/ lessnit /
 oc met deriss gifftermaal oc kyssked/ fra
 christendömens förste begyndelste och
 nogen tid siden/ men hwiij daar vdi sin
 rette skickelste oc brugelste effter Gudz
 ord och den hellige scriffte/ som all eniste er den hellige christ-
 ne kirckis regel/ ath skicke oc regere sig effter i retuisschedz oc
 salighedz weye som Christus siger Mathei iii. oc Ioan. vi.
 oc S. Pouil til de Galla. i det i. oc i det vi. och til Timo.
 i det andet bress i det iiii. capi. Her om vill ieg nu noget
 søge (paa denne tid) giffue till kende Ingeniss persone høg
 eller lag/ mechtig eller winemchtig her vdi anseendiss eller forac-
 tindis i noget maade/ ey heller sedwane eller gamel lagheffte
 oc huad mange oc mechtige gøre eller haffue gjort Men effter-
 følge det som best er / och hwad scriffte och Gudz sandhed
 larer och vdkressuer/ for huilken sandhed baade mact/ seduan
 oc alle mēniskis low / bud / sat och paafwnd/ bør ath wige
 oc giffue Gud och sandhed sin mact/ framgang oc are/ som
 der staar i kircke lowen distinctione viii. c. consuetudo.

✿ Huilken som staar i Gudz sandhed och ret christen
 skick/ tacke seg Gud oc bliffue der fast vdi/ huilken som icke
 saa staar/ han bede Gud om naade oc rette seg/ det geller
 hannem alwarlige

Her handlis ingen løss desputatz mod Luteraner eller
 andre / Men om sielens oc salighedzens artinde.

Om christne Bispers och presters vilkaar och leffnit.

Den hellige Apostle så wore Bisper oc Prestes
(det er predickere larefedre oc tienere) vdi
den første christne kircke / aff Jesu Christi
deriss mesters oc heris lardom / vilge / exem
pel / oc aand / skickede oc gjorde / oc wille at
de mend skulle skickis oc gøris til Bisper oc Prestes / de som
haffde oc haffue desse efterfølgende wilkaar / baade efter de
hellige scrift som S. Paul om taler til i. Timo. i det iii. ca.
oc till Tit. i det første / oc siden aff den gamle kircke low.

Det første wilkaar.

✿ At han (det er en Bisp eller ret Prest) skal were en
god christen man som haffuer itz erlict wstraffelict leffnit
Goth røcthe oc widnißbyrd aff alle / baade før oc siden Som
der staar i kircke lowen distinc. xxv. c. primo. och distinc.
xxviii. c. presbiterum.

Andet wilkaar.

✿ Han skall ware kysk / en ectehøstruis ecteman (Det er
som S. Hieronimus han siger / han skall icke haffue mere en
en høstrw / Emod Jødiske sedwane / som haffde flere / Den
ne høstrw er icke noghen kircke / som Papisster løgnac
tige oc geckelige mod scrifften glosere) Men deth er en na
turlig qwinne aff kød och blod som andre qwinne ere Dette
bewisis i kirkelowen distincōne xxvi. c. unus.

Tredie wilkaar.

✿ Han skall ware waagen oc vel actindis paa sit embede
och christelige befalling distincōne lxxviii. c. i. oc ii.

Si

Fierde wilkaar.

✿ Han skall ware en addrw man och sparsom i drick oc mad / oc maadelig och sindig i alle sine anslag distinc. pliii. c. Tu autem. oc distinct. pxxv. c. Ecclesie. oc c. vinolent.

Femte wilkaar.

✿ Han skall ware herberger och gierne lane fattige hwff besorge oc hwsuale dem / dist. plii. c. hospitalē. oc i den. lxxv. c. Archidiaconum.

Siette.

✿ Han skal ware en wiiss / wel lerd och forstandig man wdi den hellige scrift. Och aff langt studium dere wdi well forfaren / distinc. pxxviii. c. ignorantia. De distinctione. lxxvii. c. primo i kircke lowen

Siwende.

✿ Han skall ware skickelig oc bequem till atz predicke oc lare andre Gudz rene och krafftige ord / wbeblenderh met mennisklig fund och lardom Malachie ii. Och distinctione pliii. Sit rector. och c. Pudicus.

Ottende.

✿ Han skall ware fast och mechtig i troens lardom / som kan lare och paaminde / straffe och reffze met den hellige scrift och met samme scrift och Euangeliske lardom kan redelige mod sige Euangelii modstandere / och offuerwinde dennem som wrangelige lare / och bedrage och forwende simpel menniske / met tanth / fabell och falsk helligdz skyn / atspörindis deriff egen baade och icke Gudz are distincti. pxxvi. c. qui Ecclesiasti. et pliii. distinc c. Sit rector.

Niende.

✿ Skall han oc ware en retferdig man och medlidendis som gôr ingen wret / eller ingen offuerfaller / met beskatning eller anden skade distinctione. pxxv. c. Primum itaque.

Tiende wilkaar.

✿ Then som er en sand Gudelig oc Gudfryctig man vden all skimpeteri oc falskhed.

Eluffte vilkaar.

✿ Den som erlige oc vel staar sit hwiss for/oc vel regerer det/oc holder sit folck ved twackt are oc lydelsse/ Distinctione p. lvi. c. i. oc distinctione p. lvi. c. Sicut para. necessse.

Tolffte.

✿ Han skall ware Gudz seidelis tinere / waagen och trofast i hanff lønlige vrisdøs oc Guddoms raads (Gudz are oc vor salighed anspøindis) wdskiffelssse / som S. Pouil siger i. Corin. iii. Huor visselige ved predicken oc lardom den kan skee Ath fattige oc tøjstindis kune met Gudz ord hwagsualis oc bederquegis Sō Cristus besaler Mat. vii. De hunde oc swin / Det er auindz fulde / homodige tuāner och bespottre / De de som efftersøger hwgēs oc legemens begering oc løst i vrenhed / de skulle misse / oc mere bliffue forherdet til fordommelsse.

Trettinde.

✿ Den som icke er gerig / atspøindis sin eyen baade are oc fordell / Men huad andre dem er ganffligt til siell och salighed / distinctione p. lvi. c. Honorum. ec c. Sicut hi.

Fiorrtinde.

✿ Den som icke er hastig vredactig / snibbedrw / kiffactig Distinctione p. lvi. c. A quibus oc distinc. p. lvi. c. i.

Femtinde.

✿ Han skal icke ware ny oc lidet forføgt i troēs rette larsdom oc hennes fristelsse (paa det han skall icke falle i vilds farelsse oc fordommelsse) for sit homod / Men skal vare aff lang tiid oc studiū forfare i troen oc scrifften distinc. p. lvi. Per totum.

Septinde

B ii

✿ De som icke slar met hand eller tvinge (det er Som icke bander eller fortaler / eller giffuer simpel vlarde folck orsage till synd eller fald / met sine ord / lardom eller leffnit) som der staar distincōne. pld. c. i. distinc. p. c. Sane per.

Søttinde om deris børn oc tinere.

✿ De som haffuer gode oc lydige børn / oc gode oc hoffsuecke tienere / som icke giffue dem till megen drick Som icke stwnde effter slem baade och vinding aff folket.

De swenne och tienere som met en god och reen samuittighed / ere faste i troens lardom oc hennis lønlige krafft / De som til forn vore prøffuede (i forscreffne tingest) oc sidē tienere erlige / saa at ingen kan dem met skel straffe Huor findis saadanne i Bispernis gaarde.

Attende om deriff høfstrwer.

✿ Desligeste skulle och Bispernis / Presternis och deriff tieneriff høfstruer ware erlige och sindige Ikke fortale eller baguafke andre / men edrw / astadige oc trofaste vdi alle maade / andre christne quinner til uth got exempel oc god lardom i all dygd och ydmyghed / som S. Pouil merkelige bescriffuer til Timo. i det første bress i det iii. ca. oc till Titū. i det første capit.

✿ Desse forscreffne tingst och vilkaar hører en Biscops eller ret sogne Prestis persone till / om han er eller vill vare en sand christen Biscop eller ret sogne Prest / som till hørligt er oc Gud behaffueligt.

Om Christne Bispers oc presters indgang och kald.

✿ Han skall icke selff wkallit indløbe / eller indføre sig

(i Biscops dömmen eller Prestes embede) formædast gunst/
gaffue/ herre hyllist/ fortientist eller met nogen anden legom-
lig wenscaff eller forskylning/ huilken indgang er simoniacus
i. q. i. Sunt nonnulli. Men han skall først kallis aff Gud
som S. Pouil siger Hebr. v. oc saa aff den almdæ som han
skall tiene/ oc vdkoris oc samtyckis till same kirckis tiener
oc embitzman i Gudz ord oc anden aandelig besørging/ huor
som behoff görs som oc staar i kircke lowen/ dis. li. c. qui in
aliquo. och viii. q. i. c. licet. Item dis. lvi. c. Pies oc c.
Mosse. oc c. Epös. Och dette er det rette vduertess kald/ oc
indgag ath døren (som er Christus) vdi Christi saare sty/
som er den hellige chrisne kircke Ioan. v.

✻ Er oc saa ith andet kald lønligt och induertiss aff den
helligaand/ haff dennem som haffue anāmet Gudz naade oc
forstend/ som er den Euangeliske pēning Mathi xv. nar
de see ath behoff görs/ nar Christi arme hiorð far vild fra
den rette troiss och salighedz wey Och atspreiss aff wlsfue
och opsluggis aff dieffuels falsk lardom oc mēnskens løgn-
actige diet/ dömmen/ bwd oc bedregert. Oc der saare tilskyn-
diss aff samme helligaand/ och chrisen kerlighedz metynck/
ath predicke lare/ och vdtage aff de wlsfues mwnde/ oc for-
dömmelige bepe / de arme vildfarinde bedragne och forlede
mēnske Inthet andet der met anseindis eller begerindis/ en
Gudz are och mēnskins salighed Inthet andet brugindis
her vdi en den reene och sande hellige Bibelske scrift/ och
Gudz Euangeliske lardom vforkrencket oc vbeblandet met
mēnskelig diet och paafund.

✻ Desse ere de rette kald och indgang till Christi kircke
oc saaresty/ huilke som anderliss gaa ind/ eller for andre sa-
ger och i anden mening/ som nw dess wer almindelige skeet/

B. iii

De ere/ oc dem kaller all sandhedz mestere Christus / tyffue
oc røffiere Ioan. i det v. oc de byde igenom wegge oc tag/
eller vndergraffue Gudz huff/ oc icke gaa ind atz døren.
Canticorun. ii.

✿ Ikke formentiff heller herre met/ Atz herrer och fōrster
maa io / om behoff gōrff/ sātpeke/ eller tilskicke Bisper och
Presters til kirckens oc menig alinwiff nytte och salighedz
gaffu oc forspn Som oc kircke lowen siger distinctio. lxiii. c.
Quia igitur. et c. Principali. oc flere capittel paa det same.

Men de skulle see vel til oc vel acte/ om de ere duelige oc
bequemelige der till i sandhed/ oc gode fore det embede huilke
de ville haffue eller samtpeke/ til saa stor oc merckelig siellis
oc salighedz befalning/ om de haffue de vilkaar / eller fōrste
part aff dem / som nu til for er talet om Ellers skulle de
same herrer oc fōrster dist bliffue delactige vdi all den siellers
forfommelisse oc fordomelisse / sō skeer vnder saadane Bispers
oc Presters befalning oc regement.

✿ Oc som sagd er/ i dette kald oc dene indgag/ skal eller
bō inthet andet atz anseest / en all eniste Gudz are och den
christne kirckis / Det er christne mēniskis / aandeligt gaffu
oc nytte/ och ret christen dwelighed och frōhed i personerne/
icke frendskab eller venkskab / icke ypperlig sleckt/ stat eller
rigdom Oc inthet andet vduorttis. som baade Gudz ord och
gammel kircke low och scrift vduiffet mange steder.

D herre Gud vnde off atz wi arme mēniske maatte en
nu snarligen saa rette Besper oc sogneprester det er ret christ
ne predickere oc Gudz sādhedz forkyndere/ atz det kunde be
dre gaa til almindelige i christendōmē end nu lang tiid gan
git er/ Huilken er oc haffuer varit i stort iāmerligt fald och
misbrug for gode retsindige Bispers oc Presters brōst skyld

Som wi nu haade høre oc obenbare see mange stede skeer/ oc
huad der brugis lige twert emod christne Bispers och rette
Presters embede som wi oc nødiff til ath forsare oc forsøge i
måge maade/ oc mest den arme simpel oc vfarstandig alinwe.

Om Christne Bispers och Presters embede och tieniste.

Biscops eller Prestis embede / er icke herredømme
eller verdzlig mact/ och legemlig vduoris befals-
ning som Christus siger Mat. xxii. Ikke at vare
eller kalliss Naadige herrer/ oc ey heller ne get ande verdzlig
oc hedenck handel / som nu almindelige hof dennom findis
distinc. lxxviii. Der totu. Men deriff embede oc befalning er
en gerning som S. Pouil siger i. Timo. iii. tieniste/ besør-
ging och ymage eblant christne menniske / ath tiene dem paa
siell och salighedz vegne i. Corin. iiii. och kircke lowen om
taler distinc. xxxvi. c. Si quis. predickindis oc idelige met
stor flid larindis dem Gudz ord och den rette edelle hellige
scrifft Christi Euangelion. Gala. i. Oc ingen anden lardø
menniskelige optenckte fund eller falske retuished Gala. i.

✠ Item deriff embede/ er ath hugsuale syndige bedrøff-
uede och mistroffige ii. Corin. i. Ath straffe synden oc hord-
nackede syndere/ Oc mandelige raabe paa oc emod dem som
forlede och forbistre och i løgn och ketterii forslugge och for-
derffue Christi saar/ simpel almue Esate. i det lvi. ii. Ti-
mo. ii. och iiii.

✠ De ere och skulle vare
tjenere och icke herrer/ hiurder / oc icke vlsue / vegtere/ och
icke bløde oc søde soffuere/ Speydere och kurer i Christi
kircke/ som skulle vuidt och langt vdssee om siende komme

B iii

iv

Deh atz ware menig Christi stad som er christen almw/
blesindis i den Euangeliske baswne atz huer skall tage sig
ware/ Buesse embede oc gerning er atz lare aff Gud (icke
aff Pawen eller andre) lasindis den hellige scrift / och i hw
och sind henne idelige betrackte / och lare folkit men det all
eniste de haffue lard aff Gud / icke aff deriss eyet hierte eller
menniskelig formoest och paafund / men det som den helig-
aand larer Alle forscressne artickel bescreffuiss i den hellige
scrift / i oc den gamle kircke low mange steder Oc fordi nar
nogen skickis till Biscop eller Prest / leggis der en euangelit
bog paa hans hoffsuit / paa det han skall paamindis sit embe-
de oc befallning som han anamer / och han skall randsagiss oc
examineriss om han er vel lerd / forfaren och snild vdi den
hellige scrift och henniss gronnige mening / som der staar i
kircke lowen distinc. xxiii. c. Epus. ca. distinc. c. qui Epus.

✿ For di det er icke noget Leuitiske Prestes embede effter
den gamle low oc Testamentis manering och sedwane han
anamer / atz offte qweg / rogelss / eller saadät wduortis ting
Icke heller atz sige offer messe / som Papister gøre oc mene
Christus han haffuer en gang fuldkommelige och endelige
offred for alle verdzens synder som screfften beuise Esai. lxi.
oc til de Hebre. i det ix A huilket eniste hans offer paa kors-
sit wi och alle rette christne menniske / stadelige tro off fuld-
kommelige atz were genløste oc retwisse gjort Som scrifften
vell och klarlige nogh bewise Ioan. i. och iii. ca. Hebre. v.
i. Ioan. ii oc flere steder.

Men hans (en ret Bisp meen ieg) oc allis rette Prestes
domme er atz tiene i Gudz ordz predicken och lerdome tro-
fastelige wden skømpteri wnder deriss siels fortabelsse / och

dddele Gudz Sacramente ibland christit folck .i. Corin. ix.
oc distinctione p̄liit. c. Dispensatio. oc .i. Corin. iiii. Andet
vduortis Prestedømme haffuer icke christendømmen i sandhed
Och inthet andet skall eller kan nogen bewiisse met den hel-
lige scriffte Scriffue sig enthen Peder eller Pouil Engel eller
dieffuel/enthen Bisp eller Prelate/Cānick eller Prest/Leeg
eller lard till villie eller smeger tredske omslag / och fylde sig
saa meget paa papyr som hannem løfter/met mēnisklig me-
ning/ mange forfadre och gammel brwg / och sedwan huilken
(Som S. Cyprianus siger) vden sandhed (som er den hel-
lige scriffte) et inthet andet en gammell wilsfarillsse distinc.
viii. c. Con fuetudo.

✠ Den hellige scriffte staar fast oc wryggelig/ath der er nu
inthet vduortis offers eller messers Prestedømme wdi det
ny Testament effter den mening oc den maade / som nu i
lang tid vchristelige haffuer warit brugte Men vill Gud
da skall here om scriffuis noget ydermere en anden tid.

✠ ydermere/hører det oc till Biscops oc Preste em-
bede (som kircke lowen siger distinctio. p̄p̄vi. c. Si quis.)
Ath en teth Bisp oc Prest skall idelige bede aff hiertet ath
folcket maa offwerwinde dieffuelen och hanss læmer och de
fiender huilke dem forfølger som ville leffue christelige och
Gudelig effter hanss ord Ath de met Moise bedindis maa
vinde och saa seyr offuer alle aandelige wuenner/ Aandelige
wuenner/ are først dieffuele som i sig selfue ere aander/ oc
funde effter siels och aandz forderffuelse som glubindis løff
wer/ ath opslwge och fortabe. .i. Petri v. Andre aandelige
wuenner/ ere falske latere och bedragere/ som met skinnindis
mennisklig hellighz/ oc deriff egen diet oc mæge fund besuige
och bedrage simpel folck retuiffhed oc salighed fraa/ oc siel oc

Li

aand der met sla i hiehl / for huilcke Christus swarder atz wi
skulle dare off Hathet di. oc S. Pouil till de Romere i det
siste

✿ Dette er nu sagt (paa det korteste) En chris-
ten Biscops och ret Prestis embede oc besalning er icke atz
regere herredømme / eller handle verdzlige sager / icke atz føre
herlig oc forstelig stadz / homod / brann / swore heste oc hing-
ste / icke krigss folck / bøffer / glawen eller waben / eller nogen
anden hedensk handel och seed. Icke heller saa (som nu gø-
ris / atz wie / smørie / blase / stæncke och rage / entzen folck el-
ler klocker / stock / stan / wegge / altete eller klucker / ferne
folck / Huilke fornessnde stycker / Bisperne / største part /
siden den tiid de gleinde Gudz ord och deriss rette embede /
haffue taget demmen til vden Gudz besalning / paa det atz
de skulle dog noget gøre / oc icke syniss atz ware aldelis vden
embed / och wngttige i den chrisne kircke / Oc der met haff-
ue de forladet deriss rette tilbørlige embede om huilkit nu til
for er nogit talit.

Ia icke en alleniste haffue de offuer giffuit det rette em-
bede och brwge det vrette Men der offuer obenbare hordelige
och hadskelige forfølge de met band / fengzel och swerd lønlige
och obenbare paa sig oc weye dem som gø det oc fuldkom-
met det embedt som dem selff burde atz gøre / som er atz pres-
dicke den rene klare scrift oc straffe alt det emod henne er / oc
giffue offuer hord / boleru skøt / ogffnit / och giffue sig i erligt
ecteskaff / oc andet sō de burde Ia en ydermere skeer det vnder
tiiden atz huor den ene kediss ved / eller cōsciēzen nagger paa
hānen Eller icke trøster sig vid atz kune saa suare forfølge
och fordeinpe Gudz ord som han gerne ville Lader han sin
mact / embede och besalning op for en anden / met de wilkaar

hulcken / serdelis i dene sag / de met tiden giffue till kende /
oc man kan obenbare see.

✿ Met list formufft oc tredskhed / ta oc en mest met macth
trusel oc suerd / forsuare de oc ved macth holle deris selffdicke
de vrette Biscops embede / stad / gotz oc anden deriss hadel / oc
des ligiste met list / fund / fegzel oc swerd / fordriffue oc foracthe
deriss eyen rette embede i andre fattige och vānnectige som wt
nw see Noget saa vnder tagne / som ere oc ydermere er haab
til / ath som de ellers ere frōme erlige mēd / saa bliffue de och /
erlige christne Bisper / da ere de andre almedelige saadane sō
kallis Bisper / hōff hulcke dog saare saa Bispelige vilkaar
kan findis Thi ath det gaar vel saa til som gammel kircke
low distinc. pl. c. Multi. hwn siger / oc are S. Chrysostomi ord
saa lydendis Māge Bisper oc saa Bisper eller Prestes / māge
i naffnit oc saa i gerninger Seer fordi oc acter vel mine hōp
dre / siger S. Chrysostomus / huorledis i side paa Biscops
stoel Thi Biscops sede gōr icke Bisp Men reth Bisp han
gōr sedet erligt / Stede gōr icke mēnsken helligt / men ith hel
ligt mēnske gōr en hellig sted Som oc ret kircke lowen siger
distinc. pl. c. Nō ē. et c. Nō loca. De er icke alle hellige sō er
Bisper eller Prestes / Dē Bisp sō sider oc regerer seg christeli
ge vel i sede hā faar heder oc are aff sedet / men den sō ilde si
der oc vchristelig regerer / han gōr sedet vret och vanare.

✿ De fordi / en ond Bisp han forhuerrfuer aff sit Biscops
dōmme last och icke verdighz / Dw Bisp / siger han / dw
sider i din egen dom / det er i den sted som skal dōmme dig /

✿ Er det saa dw leffuer vell och larer vell / da vnder
uiffen och larer dw folckit Larer dw vel och leffuer ilde /
da bliffuer dw din egen fordommere / fordi vell larindis
och vell leffuindis / larer dw folckit hworledis det skall leffue.

L ii

Men vell larindis och ilde löffuindis larer dw Gud huor
ledis han skall fordomme dig.

Siger oc same S. Chrysostom i same capitel om dem som
begære och stunde effter Biscops dñinne och are. Huilken
(siger han) ypperlig sted eller are begerer her paa iorwen hā
skall finde skam och blwsell i hiemelen/ och han skall icke
regness eblant Jesu Christi tienere. Huilken som begarer och
tracterer om werdighed eller ypperlighed. Skall icke heller
nogen Christi tienere eller ret Bisp eller Prest fige och haste
paa huorledis hā kan syniss spørre (det er ypperligere). en an
dre Men huorledis hā kan syniss mindre/ det er ydmygere oc
tienstactigere en alle andre Thi ath den er icke retwißere oc
bedre eblant mennisken som er spørre och mere i are och wr
ning Men den som er retwißere och bedre han er spørst oc
ypperst. Desse forscressne ere icke Luthers Men den hellige
faders S. Chrysostomi ord som waar en reth chrisne Biscop
till naffn och gerning meth scrift/ predicken och lardon/ for
huilke han waar haded oc forfuld aff andre onde vchrisfelige
Bisper/ met band/ elendighed och andet vnth/ som de onde
Antichristelige altiud pleye ath hade och forfølge de gode
chrisne.

✠ I desse ord och sande scrift maa de sig mw spegle vdi
som brwge alt lempc/ kunst/ gaffue och andet tingist till ath
komme i Biscops och Prestedñinne met/ icke fore ath de
ville predicke i huorledis de lessue end/ Men for andre sager
som de wide vell selff/ oc flere met.

✠ Dette scriffue wi dog ingen erlige eller chriselig Bisp
eller Prest til foractelße i nogen maade/ Buer acte oc betenc
ke sit embede oc gøre effter sin chriselige befalning/ sca haff
uer han och saar acth och are haff Gud oc alle gode chrisne

Gud giffue ath man haffde ick behoff ath tale saa meget om deriff embede eller huad dem burde ath ware/ oc ath der ware maadelig forspinnelffe oc skyld paa ferde/ da vaare det och burde ath vare i dem omdrageligt/ **A**th nu er hwn saa stor och mere dagelige forpogis/ swold nar twerth emod alle de chrestelige wilkaar dem burde ath haffue baade efter Gudz low oc den gale kircke low/ ath Gudz heffh och horde straff vill vift snartlige komme offuer dem/ och mange land och rige / Som den hellige scrift hwn siger/ och nu fast baade hiemel oc iord/ planeter oc elementer oc andre Gudz creature met trwsel och vrede begynde ath beuise/ Gud see naadelige til dine arme saar/ wend din heffh oc vrede fra dennem/ och giff dennem ret chrestne hiwder Amen.

Gud giffue ath de gode herrer (som dog ick are herrer i det de ere Bisper oc Prestes/ men tiene) ville aluarlige en gang betencke dem selff/ och noget offuer giffue aff deriff verdzlig handel/ so dem oc aldelis hør sofst efter den hellige scrift/ Som **S.** Pouil siger i det andet bress til Timo. i det andet ca. Ath ingen Bisp eller predickere som er en ret stridzman (som strider met Gudz ordz swerd) skal befatte sig met disse timelige ting/ Der nest efter kircke lowen distinc. p.iii. c. **H**is igitur. huor der staar ath Bisperne skulle intet haffue ath skaffe met verdzens arinder/ och embede Och mange anden steder i kircke lowen distinc. liii. c. **L**egem. et li. c. **Q**ui in aliquo.

Oc Gud giffue ath de ville forlade disse verdzens ting oc lare ath kende **C**hristum Jesum sluttelige/ oc met ret act/ oc i en god mening ville begynde ath lare och vell offuersee de hellige scrift/ dem selff och andre till gaffh/ oc mercke huad kircke lowen oc siger distinc. p. p. viii. c. **S**i iuxta. Och are

L iii

Sancti Hieronimi ord saa lydendis Er det som Sancte Por-
uill siger/ At Christus er Gudz krafft oc wisdom/ da er de
hellig scriffis wanuittighed Christi wanuittighed / det er/
klarlike sagt at den so icke forstaar oc vel ved scrifften/ han
ved icke heller Christi huss nature/ krafft/ iniskudh oc godh
off er merckelige giffuit til kede aff scrifften baade i det ny oc
gamle Testamente Ioan. v. scrutamini scripturas. det er so-
ger och leder i scrifften. Icke loslige i vduorttis bogstafue
men krafftelige i aanden oc i sandhed Som S. Pouil scriff-
uer i det andet bress til de Corin. i det iii. ca. om seg selff oc
alle christne Bisper saa sigendis. Gud ha gjorde off bequeme
me til det det Ny Testaments tinere / At tiene i den ny pres-
diken och lardom / icke i bogstafuen/ det er vduedig tingess
oc Jddiske low/ men i aanden oc i sit Euangelio.

✿ Oc fordi huor de gode mend ville vare det de kallis/
det er Bisper/ da skulle de lare/ oc da burde dem at lare an-
dre oc lade sig vnderuise i de hellige scrift/ oc i hennis grundige
mening/ oc huercke bluis der ved heller holle sig for vise eller
for gode der till/ So oc kircke lowen beuise distinc. pppviii.
c. Nullus epus. Ingen Bisp skal bluis ved enten for alder-
dom eller for fribornh eller ypperlig slectz skyld/ at forspør-
ge sig huad som nytteligt eller saligt kan vare / enten aff
bøn eller andre ringe actindis och lidet larde fordi at den
som genstridelige lessuer/ mod scrifften och sand lardom /
oc icke vill lare oc ey gøre ret goth/ han er oc ha beuiss at
vare mere dieffuelens en Christi lem/ oc mere vantro en tro
distinctione pppviii. c. Non omnes.

Siger och S. Augustinus och staar det ppxiii. q. iii. Si
habet. Jeg som er en gammel Bisp er redebon til at lare aff
ith barn som er icke end aars gammel om det kune lare mig.

For di som Leo Pawe han siger i kircke lowen distinctione
ppviii. c. Si in laicis. Et vanuttighed straffelig oc vfor
dragelig i chrisne ligfolk / hvor meget mere bør henne huet
ken ath haffue orsage eller naade i dem som ere Bisper eller
forstandere. oc desligiste distine. pppvi. c. Qui ecclesiasticis.

❖ De erlige mend aff stat och ypperlig flect (serdelis i
Danmarck) Bisperne / ere wise och kloge och forstandige
i bogelige konster / low och vduortis regimente (huilke dog
intet hører till deris Bispelige embede) men i den hellige
scrift oc i hennis rette forståd / giffue de vel til kende met ger
ninger / scrift / bress och statuter ath dem en nwo fattiff meste
parten aff den lardom oc rette forstand / som deriss embede be
synderlige hører till / baade effier den hellige scriftis bud / och
kircke lowes vdkressuelse. Dog here met alle de gode erlige
med vforactede paa deris personers begne i alle maade Säden
(i huilken wi ere ilde hørd / for huilken wi och kallis kettes
te) mwe wi dog sige / det er nok / och all for saare mange /
som smigre och blade for de erlige mend / och sige det ont ath
vare som er goth / oc det goth ath vere som er ont Som Esas
tas scriffuer i det v.ca. och kircke lowen xi. .q. iii.c. De qui
Huilcke forgiffrige smigrere oc smigrindis predickere S. Gre
gorius om taler in libro pvi. Moralium. oc er ordene indsporde
i kircke lowen distinctione pldi. c. Sunt nonnulli.

❖ De om de Bisper som altid ville gerne høre och
maa vell lide forgiffrige smigrere siger Anacletus Pawe dis
tinctione. lxxviii. c. Nichil illo pastore miserius. Det er inge
vflere tingist till en den hyrde (det er den Bisp) som opheff
uer oc lader sig vel tycke i vlsuiff ross oc pruss / och vill han
dem teckis och aff dem elskis / da bliffuer det de alme saar
simpel mennike och menig almwe till en for forderffuelse /

De fordi kan ingen god h urde baade teckis bliffue och sine
faar. Dog ville icke end alle Bisper i dag h re sinigere och
l gnactige bagtalere emod Christen lardom och andet god
skick. De are icke heller alle vden ret dom och forstand och
vilge till at  v de och lare h ess deris rette embede tilh rer
Men nogre legge der stor sl th och vind paa/ at  v de oc
skicke huad rettelige tilb rligt er effter deris befalning i den
christne kircke. A bl d huilcke s st och fr mest/ er den
gode herre paa verdz s wegne/ aff sleckt oc byrd edell/ oc vel
byrdig oc paa kirckis vegne en Erlig Prelate oc Biscop Her
Knud Spl destierne till Or ess huilcke met bud/ myndig be
falning och pr tede christne b ger/ hassuer giffuit in mening
vilge oc christelige beg ring til kende/ i sin sticket/ at  Gudz
ord/ christe lard  och and  god skick/ skall ware ved macht
och are/ och i lengst oc mare (met Gudz hielp) baade h ss
h nnem selff/ Presterne och almwen skall hassue och saa sin
tilb rlige fremgang / oc l gn / vgudelige p afund/  glerit/
falsk k skhed (det er Presters h rerit oc sk l ssnit / oc and 
dieffuellst och menniskins lard  skall der met Gudz ord och
sandhedzlerdom for agiss)

Dette s me haab er oc om nogre flere aff de velbyrdige och
erlige m d s  m  kalliss Bisper i D marck/ huilke Gud oc
saa met sin naadiss oc s dgedz b gering oc l vss met tiden vel
kan/ och vell maa opl sse/ Det vnde dem Gud Amen.

**Om christne Bispers ypperlighed oc
verdighed ere machth
vaben och verie.**

Etfindige Christne Bisper och Prier/ det er
Gudz predickere/ och hans Sacramentis vdder.
lere/ De ere oc dem bpr oc saa atz vare verdens
liuss i leffnit oc lardom Atz opluse vanniitige
och vforstandige mprcke hterter Och lade dem till saligheds
vepe Saa kaller Christus dem Mathi v. och S. Peder i
sit forste bress i det v. ca. och i det andet bress i det forste ca.
Oc i kircke lowen distinctione lxxxiii. c. Sacerdotes. De
ere och tordens saltz vdi visdom och raad/ met huilcke de
skulle foruare den christne kircke/ meniskens siele oc sauittighz
Atz de skulle icke forarenckis aff falsk fremmet lardom och
de Phariseers surdey Som Christus och siger samme stedz
oc kircke lowen distinc. xliii. c. Sit rector. oc andre steder.

Deris exempel och lardom bpr atz vare klar oc obenbar
re/ icke stoppet vnder stoel eller skeppe / det er de skulle icke
for vild eller venskaff/ mwde eller gaffue Icke heller for rets
zel oc trusel/ tige skuile eller foruade Gudz ord eller ret lardom
effter menniskens swnd och vilge Mathi v. oc x. oc distinc
tione xliii. c. Scimus autem. Vi vide atz mange ere der
riss larefedre alle vndede oc hadske atz de kunde forderffue dem
paa det atz de kunde frilige fuldkomne och gore deris egen
vilge Men predickerne och larefederne / saa meget som i
deris mact er/ skulle dog ingelunde vige aff sandhedz kerlighz
eller aff en god mening I huilcken de skulle lare Gudz ord
och straffe synden/ videndis atz de ere salige som lide forfol
gelse for retuished Som Christus siger Mathi v. oc i. Pe
tri. iiii.

¶ Viuder och Sancte Poul till Timo. i det andet
bress i det iiii. ca. christen Biscop och predickere saa sigindis
/ Jeg beswer dig ved Gud och ved vor heire Jesu Christu

Di

som skall komme och dömmen leffuendts och döde i sin obere
barelse och i sit rige Ath dw klarlige predicke Gudz ord och
staar fast i troens lardom aarle och silde / och lare straffe
trwe / och formane dem i all tolmødighed oc christen lardom
det staar och i kircke lowen distinc pliii. ca. Sit rector.

✿ De ere och Gudz Engle och sendebud som skulle
lare folkit Gudz low / oc kundgøre Euangelii gladelige budz
skaff Malachie. i det andet ca. och Luce. i det første. Och
distinctione p pvi. c. Qui ecclesiasticis.

De ere och Jesu Christi legater vdsende til Herrer oc præ-
ster Ja oc till løffuer och vlsue / det er till tyranner oc øgen
skalcke ath lare och straffe dem / De ere oc hans statholdere
Ath hwer de ere och anāmiss met Christi lardom / der er
och der annāmiss Christus self / oc huor de forsmaas i deris
befalning / myndighed oc lardom / der foractis och forsmaas
Christi self Mat. i det p. oc Luce. p. ca. Dette vnderstaas
om ret christne Bisper oc icke om de Papistiske / huilcke som
pleye ath bruge oc skiule vnder disse Christi ord all deriss paa
fund / bud / besuoring och vchristelig low tængsel och paa-
leggelse / baade paa deriss fattige Præster i deris statuter paa
preste maade och paa anden fattig vforstandig alniwe Deris
mact myndighed och befalning / recker icke lenger en deris
rette christelig lardom / huor ret lardom er bortte / der er des-
riss mact liden / den rette mact / distinctione plv. c. Quid au-
tem. c. Licet plerūque. et c. Licet nōnunquam.

✿ Christne Bisper oc rette Præster de ere Gudz fogeder oc
tilspiss mēd ath regere hanss folck oc kircke / oc gēme / beua-
re oc snildelige vdskifte hanss naadis rigdō oc liggende fee /
som ere hās dyrebare ord / oc hēmelige krafftige Sacramēters
oc forlētters tegn SōS. Po siger i Apostle gerniger i det p.
oc i. Corin. i det iiii. oc i det iij. ca. Oc ii. Corin. iiii. capi.

De ere oc hyrder som haffue Christi faar och faare sti i
befalning atz gême fra blffue oc skadelige best Som ere ker-
tere och vchristne lærere/som vinder itz falsk hellighedz sken
och titel bedrage mange Huilcke bedragere icke tiene Jesu
Christo i sandhed/men deriff egen hwg/som S. Pouil scriff-
uer til de Romere i det siste capi. Och disse rette Bisper och
christne hyrder skulle føde Christi faar met det rene och søde
ford och korn som er den hellige scrift oc ret pwr Euangelisk
lærdom/wæblandit met torn/tidzler/klint och bregne Som
scriften pleyr atz kalle mæniskens lærdom oc falsk hellighedz
dicit och paafund.

Denne befalning haffue de aff Christo Ioan. v. och
pvt. ca. Och aff den helligaand ved S. Peder i det første
bref i det v. ca. oc aff S. Pouil i Apostlernes gerninger xv.
ca. oc i det bref han screff til de christne Bisper Timoteu oc
Titum Oc desligist måge andre steder i det gæle Testamēt
och i kircke lowen.

Dem ere och befaledede hiemerigis nøgle/ Det er den
Helligaandz mact oc Gudz ord formedelst huilcket de oplæ-
de forkynde och sige dem alle till som fast och hiertelige troz
hiemerige oc Gudz naade Oc atz de ere Gudz børn/ i hās
christelig kircke/oc hās Rigis arffuinge Ioan. i. Roma.viii.
oc Gal.iii. Oc de løcke det til for de vantro och vchristne
forklarindiff dem atz ware vdluckte oc forskudne i deris van-
tro fra Gudz naade oc hiemeris arff Huilcken deriff mact
i den helligaand oc Gudz ord er oc desligest emod onde christ-
ne eller dem som synde obenbarlige / och ere paa minde/ och
ville dog icke offuer giffwe deriff syndelige lessnit och bedre
dem. Disse skulle de obenbare (met kirckens och menig-
hedz vilge och samtycke) forskiude och vdløcke aff christne
meniskens samfund och omgængelse / indtill saa længe

D u

Atth det som k  deligt och genstridigt er i dem mod Gud och
aanden kan bed  s / naar Gud vill s  ge dem met sin
naadis och dagis l  ss och sk  n / oc atth de bedre oc vederken-
de dem oc bed  s naude De da h  ffuer Prest   mact atth ann  -
me dem i christen menigheds samsund igen De dette saa ret-
telige brugis / da kallis det christen band oc straff emod vly-
dige oc hornackede syndere / om huilcke Christus taler Mat.
xviii. capi. och S. Pouil i det f  rste bress till de Corin. v.
ca. och til Timo. i det f  rste bress och i det f  rste capi. och
kircke lowen xi. q. iii. c. Cure. et c. Audi et c. Omis.

Och met forscressne Gudz ordz forkyndelss   forlade de
synderne och igen holde synderne som Christus siger Math  i
xvi. ca. och Ioan. xv. ca.

   De Bisper oc Prest  r sem arbeide i Gudz
ord och Christen lardom / de ere dw  bel are och heder verd /
Den f  rste are er lydelse / atth man h  r flittelige atth h  re och
radelige lyde dem som Gud selff fordi atth han siger Huilcke
eder h  rer och lyder i mine ord och lardom han h  rer mig
Och huilcken eder forsm  ar / han forsm  ar mig Som Lucas
scriffuer i det v. ca. Disse s  me ord scriffuer och S. Pouil till
de Tessalo. i det f  rste bress i det iiii capi. Och fordi beder
och b  wder S. Pouil till de Hebreer i det xiii. saa sigindis.
Varer eders forstandere lydige oc vnderdanige Thi de vaas-
ge offuer eders siele lige som de der skulle g  re regenskaff for
dem.

   Anden are oc heder er d  ne Atth den alm  tte oc de folck
som de s  mme Bisper och Prest  r tiene oc skulle forsee dem
met aandelige lardom och sielis spising / Dem h  r och her
emod atth forsee och erlige bes  rge dem oc deris h  ss met kles-
de oc sp  de Som Christus siger Mat. v. ca. oc S. Pouil til

De Corin. 1° capit. oc i det første bress till Timo i det v. ca.

✿ De effter thi ath Prestes bpr ath vare tunde emod fat-
tigel/ och laane dem hwiss som vandre Tha bpr dem icke ath
vare saa arme som nogre vanuittige pleye ath sige i deris kar-
ge surfittighed/ fordi ath de ville intet eller gantske lidet giff-
ue deris Prestes De skiude well aff dem/ oc ere der vel kloge
till Din huicke S. Pouil i forscressne Niende capit. siger.
Men wi haffue saaet eder aandelige ting (som er saligheds
lærdom Gudz rene ord) er det da saa stor ting om wi høste
nosit aff eders timelig ting (det er vor liffs nødpøst och
føde.)

✿ Rette Bispers eller Presters mact och myndighz er stor
oc krafftig/ Som er om det euige liff oc salighed emod diæff-
uelen och hæluedis porte Hun er aaadelig till forbedring och
till den chrisne kirkis opbygning till Gudz aandelige tem-
pel ath bliffue Sö S. Pouil giffuer oc til kende i det første
bress till de Corin. i det iii. ca. De om denne mact oc befa-
ling/ som han oc alle chrisne Bisper oc rette Prestes de haff-
ue till aandelig forbedring siger han i det andet bress till de
Corin. i det v. och i det vii. ca. Icke till nogen forargning
eller forderffuelse som wchrisne och verdzlige Bisper haff-
ue och bruge/ huilcke effter deris eget sind/ for wild och had/
bande/ bandsette och forfølge/ met swerd/ fengzel/ plaffue oc
død/ huem dem løfter/ om han er icke effter deris kødelige
sind och tyranske vilge Serdelis de som nu predicke Gudz
ord/ och offuergiffue deriss øglert.

Somme tuinge de met My low skat och paaleggelse met
deris Prestemodis statuter emod all skel och scrift/ huil-
ke Synedalia/ statuta/ er tih skønt nad garn oc garde till ath

D iii

fiske efter p[er]ninge met/ De at[h] nedert[ry]cke ret Euangeliske
 l[ar]dom met/ som wi haffue nu nyligen seet ac bef[ud]et nogre
 aff det slag s[om] ere giord i Autl[ad] oc deden k[om]e I huilcke de
 tit tale o. n. deriss mact s[om] de haffue/ oc bruge h[er]de emodfattige
 Prest[er] oc alm[un]we/ huilcket dem icke burde at[h] g[or]e oc haff-
 ue icke heller befalning paa aff Gud fordi saad[an]e deris mact
 som de mesten p[ar]ten bruge er icke mange gaffnlig vden dem
 selffue paa deriss legems begne och p[er]wngis bild/ men her er
 nu der om nock Gud giffue at[h] de ville tage ep[is]tel aff den
 gode Erlige Bisp aff f[ri]en/ oc g[or]e saad[an]e Synodalia och
 prestemodiss statuter som han haffuer giort i sit Sticket men-
 ge Prest[er] till christelig l[ar]dom oc vnderuisning / och simpel
 alm[un]we till gaffn oc salighz Da beuiste de dem nogit bedre i
 deriss embediss naffn en de nu g[or]e.

✿ Ret christne Bispers oc Presters mact oc myndighz er
 i Gudz ord oc i aandelige ting At[h] krafftige lare/ oc so delt-
 ge straffe met Gudz ord oc d[er]e hellige scrift/ till den christne
 alm[un]wiss forbedring/ oc til siel[er]s salighz oc ingen till nog[et] for-
 argning De d[er]e mact er stor oc meetig i Gud oc h[er]s[er] aand
 som der staar i Apostlenis gerninger iiii. ca. s[om] Apostlene haffde
 oc brugede And[er] mact er d[er]e icke giffue at[h] bruge Men h[er]v[er]
 er forbuden aff Gud oc d[er]e hellige scrift s[om] her s[er] sagt er.

✿ Deris waben oc werge/ er icke legelike eller vdw[er]-
 tis swerd/ sp[er]d/ hellesarder/ h[er]sser eller glaw[er] slot eller m[un]-
 re Huilcke Gud haffuer forbudet rette Bisper oc prest[er]/ det
 er Apostlers efterfolgere/ oc al and[er] vduertis legemis tingist
 at[h] sette deriss lid til eller at[h] fordrifte d[er]e paa Mat. v. ca. oc
 p[er]vi. ca. Men vore (det er Apostlers och rette Bispers wa-
 ben) siger S. Do. ere icke k[on]delige oc vduedige / enten i iern
 vab[er] eller i k[on]dz[er]s visd[om] / fornuist oc snilh[er] / i hedenke klog-
 skaff/ eller i subtilige Rotoriske ordz p[er]ydelsse oc omslag/ icke

heller Sophistiske tredske och klogskaff som S. Paul siger
i. Corin. ii. ca. ¶ Men vore waabe ere krafftige i Gud det
er/ det mechtige oc krafftige Jesu Christi Euangelii alle tro
mænne till salighed Roma i. ca. i. Corin. ii. ca. De Guds
ord oc lardom skulle ned sla alle skern/ feste/ waabe oc vein.
(så dieffuelen oc haff læmer/ de vantro oc øgskælcke/ haffue
met deriss vished slagit om kring dem/ oc befestet dem oc deriss
hådel met Det huilcke wi kuldkafe oc for spile alle kødes
lige raad oc tøgghz all mænisklig høge trefskhed paa fund oc dy
de tæcket/ som vilde øphøge dem mod Guds bekendelss (det er
mod Guds ord oc troes lardø) oc wi tage til fange oc gribe
all mænisklig tancke/ raad och fornuft/ och kome dem vnder
Christi lydelsse oc wi haffue heffn til rede (det er straff/ band
oc vdløckelsse) emod alle vantroff och gestridigiss vlydelsse.
¶ Det Euangelii er forkyndet oc predicket) oc de rette christniss
lydelsse bliffuer fuldkommen.

¶ Efter thi at alle christne mæniskis vaaben ere aandelige
som S. Po. siger Ephe. vi. hui skulle ey da Bispsers och
prestens vaabe mere vare aandelige/ som er sādhed/ retuished/
fredzess Euangelii/ en ret tro /salighedz haab/ aandes swerd/
som er Guds ord och Gudelige bøner Disse sornessude ere
Bispsers oc prestens waaben oc icke andre Tage de seg andre
til/ da skulle de redts for de dom som Christus sagde till S.
Peder Mat. xxvi. huilcke som offuer sin befalning tager sig
swerd (det er swerdz dom oc mact til) han skall ved swerd
och dom forderffuis.

¶ Konger og Præster/ Herrer oc verdzlig øffuerhed dem er swera
det oc legemeltig dø oc ret befalen De vskyldige och gode till
fred oc beskermelsse/ oc de onde oc skyldige till straff och heffn
som S. Paul siger til de Romere. vii. oc S. Peder i. Pe. ii.

Huer i sin stat tencke sig well om och alworlige acte paa
sin befalning/ och gøre sit embede fult Gud vil icke skempte
eller tage velskaff oc sin wenset aff nogh Hå tader sig icke gec-
ke heller sette glarøgen paa/ naar hā vil holde regeskaft/maa
well ske fuld snart (uden alle tægen seyle) oc for en wi tenc-
ke der paa Huilcken som er eller vil vere en verdzēs herre oc
regente/ han bliffue der fast ved/ och tiene Gud i det kald/
sine fattige vndersaatte till hielp trøst och gaffn som redeligt
och retuist er/ Oc huilcken som vil vere oc kallis Bisp eller
Prest han bliffue der och all eniste oc fast ved Oc fuldkom-
me sit embede som tilbørligt er/ som tilforn baade aff den hils-
lige scrift oc kircke lowen er bewist atz han bør atz gøre.

¶ Vi haaffue well hørt itz fabel oc snack om en Erches-
bisp aff Colne och om en gammel bonde Huilcken snack dog
haaffuer nogen viss och merckelig grund i sig / Bispen som
wor en mechtig Herre och første effter sin sedwan / red en
dag ud met mange swenne och skøne kaastelige heste/ Bon-
den bleff standindis hoff wegen och saa paa hannem/ oc om
siger begynte bøden atz see neder oc grüdede fast Bispen red
til hānem och spurde hwad hā tæckte paa men han saa grun-
dede/ han swarede/ Herre met eders loff ieg tencker oc twiler
om S. Scuerin som wor Biscop i Colne i fordwij tid Om
han wor saadan en mechtig Pralindes Herre som i ere. Ha
din daare sagde Bispen/ wist du icke atz ieg er en Landz
herre och en adelman/ nu seer du mig en Herre oc veldig
Hertug Men løfter dig atz see mig en Biscop da kom en
dag til kircaen saa skal du see mig i en anden skickelse/ Bon-
den swarede/ kere herre i sige well och sware redelige Men
meg twil en nu paa noget andet/ om eders Naade vill det

oc siige mig huad er det sagde Bispen/böden sagde Men her
 ere iwenne personer i denne ene som ieg her seer/ och de haff-
 ue atskellige embede/ som er verdzlige oc aandelige/ Herre oc
 Bisp/ Men herren döi inden den dag / och far entzen till
 helurde eller till hiemerige huor skall ieg da saa Bispen at
 see? Da swarede Bispen/ der er all mere en bonde forsiad
 i dig/ her er nu nok disputeret der om/ oc saa red han bort
 Det er itz parabel oc effter ligning/ huad her menist met det
 maa hwer betencke/ Nu till aluarlig tale igen Aff forscreffne
 den hellige scriftis ord oc Christi och Apostelske lardom och
 exempel/ giffuis klarlige till kende/ huad mact och myndighz
 ret christne Bisper och predickere haffue offuer menige derist
 kircker och almne/ och huad lydelse och forsyn folcket ere
 dem plictege och huad christen vnderdanighz i alle de skick
 lardom/ straff och paamindelse / som christne oc radelige ere
 effter Gudz ord Som och kircke lowen siger ps. q. iii. Si
 autem. et c. Si quis.

Denne befalning hörer dem til/ atth de skulle tractere christe-
 lig lardom/ och sielis sandhedz/ och ret samuittighedz arinde
 och menige gode skickelser i kircken hwer lade dem det vfor-
 hindret handle/ som de ville/ och vell kunde met den hellige
 scrift bestaa/ tractere och beuise Angen spore sig i en andens
 befalning oc myndighz Det skimmer sig icke atth rette Bisper
 och Prestes (det er predickere) skulle spore sig ind i offuer-
 hedzens mact/ sager/ ordinantz och handel Enten atth skicke
 döme eller forhindre det som offuerheden haffuer vell skicket
 eller noget fordragelge budet Huor han icke det haffuer gjort
 da skall han aff Bisperne eller predickere paamindis och las-
 ris effter Christi befalning Saa somer det sig icke heller atth
 offuerheden indsporer sig i Bispernis eller predickernis och

Et

rette Presters mact/ sager skickelser och myndighed/ hwor
de haffue seg ellers well och fordragelige/ effter scrifften och
sandhed Gode raad och kerlige paamindelfter haffue baade
partene vel behoff aff hwer andre (om de ere ellers chrisne
brødre) offuerheden aff chrisne Bisper oc Prestier/ oc Pres
terne och Bisperne disligeste aff offuerheden/ oc huilcken best
kan/ han raader den anden beste raad/ dem ere wi hwer ande
plictige effter Gudz low och bud

¶ De ligeruiff som i aandelige tingest som er sielen oc
saligheden anrøindis och god vduertis skick / tōz paa kires
kens rette ordinantzis vegne till skickelighz/ offuerheden ath
vare rette Bisper och Prestier lydige met alig vnderdanighz
Saa bōz och chrisne Bisper och Prestier ath vare verdzens
offuerhed vnderdanige i vduertis befallning och skick/ mest i
de ting som fred/rolighz/ oc god samdræctighz kan kōme vds
aff blant menigheden/ oc der som Gud forpøniss icke aff/ d
ler Gudz ord oc saligheds lardom kōmer icke till skade De
for di om offuerheden begære skat eller anden vduertis tōng
sel aff dem/ om det er saa storlige aff nōd behoff/ eller de ere
saa hordsindede ath de ville icke haffue dem det i fordrag Da
bōz Bisperne Prestierne oc klerckeriet ath giffue saadant vd
huad heller de ere chrisne eller vchrisne i offuerheden som det
aff dem begære Saa gjorde Christi for sig oc S. Peder den
tid Keyserins embet med kreffde hāne skat Mat. xvi. Saa
scriffuer oc S. Pouil til de Rom. xvi. S. Peder i. Pe. ii. Oc
i kircke lowen p. lvi. q. viii. c. Tributū. Det er icke mete mod
chrisne frihed eller sielens salighz ath giffue skat eller andet saa
dant/ en det er ath misse kaabe eller kiorrel eller tēngiss till
anden vduertis ting Men huilcke som offuerheden vill giffue
fri for saadā tynge oc der kōmer ingen forpønelse oc bulder

aff/ de maa nyde deriff priuilegier och frithed/ huiulcken for
almuindelige tyngge/ Bisper och klerckerti haffue och saa altiid
hafft De er det oc tilbørligt och høuigt/ atth christen
øffuerhed vnder christne Bisper oc predickere den
frith/ huiulcken de hedēske oc affgudiske prester
haffuer altiid hafft aff deris
øffuerhed i saadan maade.

Om Presters och Bispers och andet Closter folckis gifftermaal och reth kyckhed.

A Christen Bisp och ret sogne Prest bør
atth vare en erlig kyck man/ vde all vkyck
hedz wantro/ oc vmystienct aff andre De
baade i begering oc andre gernig vare huer
dānemandz høfstru/ daatter oc pige/ oc an
dre løffe quinder vbeuarit till nogen synd/
De atth ingen quindfolck skulle komme i
mytstancke for hanff skyld/ huor som han ginge/ eller andre
komme till hannen enten till raad atth spørge aff hannen
eller andet som hanff embede tilhørde Som en ret Bisp eller
sogne Prest haffuer mange steder atth gaa/ och mange kom
me till hannen i atskillig begerings och raads wise.

✿ Fordi da vill Gud (som han) oc der till aff begyndelisse
skickede rette ecteskaff/mandz och quindis samwarelsse/ och
disligeste den helligaand all renlighedz elskere/) atth en Bisp
och Prest skall ware en ectehøfstruis ecte man/ i erlig sam
qwe oc lessnit Herdelis om han fornēmer atth hanff wilkaar
och leplighz/ oc om den besynderlige Gudz gaffue er icke saa

E ii

i hannem/ atz han kan vare qwinde och qwindiff omgen-
 gelse och samfund for vden/ da skal han giffte sig Dette vor
 budet Presterne wdi det gamle Testamēte saa well som
 andet ligfolck Som der staar i Moysi tredie bog/ Leuiti-
 ci xxi. ca. och Ezechielis xliiii. och vor det ingen figurlig
 hādel i sig self/ huilcken som nu skulle vare igen kallit i det
 Ny Testamēte/ men ydermere baade tilsted/ stadfest oc budet
 aff vor Mestere Christo Jesu Mathei xix. och hanss tro-
 faste wisse bwd S. Pouil oc i gamle kircke raad som kallis
 Cōcilia/ baade Conciliū Nicenum/ oc Sangrense Neocesari-
 ense/ Anchiritanum oc den fiette Synodus som kircke lowen
 beuiser/ distinctione xxviii. c. Diaconi. c. De spracusane. c.
 Si quis docuerit. c. Si quis discernit. c. Si quis vituperat.
 c. Quicunqz. c. Presbiterum. distincti. xxx Si quis nuptr-
 as. oc distinctio. xxxi. c. Nicena. et c. Quoniam in Roma-
 ni. c. Aliter.

¶ Men disse Concilia och forscreffne capitel/ drager
 scriffueren Gratianus/ och gloserer in sōme stede aff sin rette
 forstand och simpel mening som de vore gjorde och screffne
 vdi fordi atz Pawen nogen tid oc nogre aar tilfor/ haffde
 indtregd och vchristelige indfōrd Presters ecteløshed oc for-
 budet dem ecteskaff/ och fordi motte baade scriffuerne oc glo-
 serere dantze effter hanss pibe/ saa vell i det som i andre hāst
 vchristelige bud oc paafund/ om de ville haffue hanss leen oc
 prebender/ och vare hans hvide bōn Som wi oc almindel-
 lige see/ atz all lardom er kommen paa siniger bānen/ oc føl-
 ger dem effter/ och skicker sig effter deriff vilge och find/ som
 mact/ leen och lōn haffue atz giffue/ mere en han effter føl-
 ger sandhed och Gudz ord Och lige som Pawens latere oc
 gloserere haffue gjort den hellige scrift en way nase/ och

Brædet henne effter deriff sind och våld / till deriff. dlet oc paas
fund ach stadseste met / måge stæder emod henniss rette. forstād
oc mening Saa hæffue de och giort ved dē gamle kirkke low
och de gode gamle forfaderis scrifft mange stæder. som vel be
uistigt er Oc dē kan strax vel fornēme. så nogen dō oc tet for
stand hæffuer i sig Men de bedrægere och forlādere mwe mwe
fare han i deris egen falske vey och bished / wi komme till
dō saligheds tale och scrifft igen.

✥ Vdi de gamle dage och i den første begyndelsse skaffte
Gud quinden manden till hjælp oc hængsualsle / och till at
føde foster i are oc i ecteskaffs stat / icke manden til forderff
uelse eller vanare i hord oc skøleffnit / Icke heller til nogen
ond aarsage till at skende / den ene effter den anden / eller til
noget fald oc slabrand. vden i ecteskaffs kerlighed oc kyskhed
som Pawens renliffuete kyske folck de gøre Builcke met en
falsk eed oc skømpertes løffte saa forswerge christet ecteskaff
oc leffue saa wkykelige / at hedninge och tørckere mwe der
ved skemis och bluiß / end sige christne menniske / Oc naer
de bande / foracte / oc formaledide oss effter deriff daglige sed
uane fordi at wi ere gifte / huor fore wi oc kallis deris store
kettere / oc andet huad de gudlige kyske mend løfter at kal
le och beraabe oss / hoss dem selffue och andet vlarde folck
Spørgis de da at / hwad dem tycker / om det er icke bedre
oc christeligere at hæffue en ectehøstru met are En måge skø
ger och hører met van are / eller tage den ene effter den anden
Da sware de der till at ligfolck mwe dell hæffue høstruer
men icke Priester eller Swencke / eller andre kirckes personer
fordi de hæffue løffuit Gud kyskhed.

✥ Din det sigis till dem (som sant er) at de hæffue det
løffuit daatlige / som icke er i deris egen mact Och der fore

E iii

falde de saa tit oc saa slæmelige i hord och skøleffnit/ emod
huilckit Gud haffuer giffuit dem ecteskaffuis raad Och S.
Poull blinder paa Gudz wegne ath huer man skal haffue sin
høstru ath han kan fly hord. ¶ Ney sige de han haffuer ic-
ke giffuit Mücke/ Prestter eller Nypper/ dette ecteskaffs raad
Zuor vell oc wiselige er det swarit aff wore dybe forstādige
klercke/ Pawes kyskhedz patroner/ Huer man skal (siger S.
Poull) haffue sin ectehøstru Ney icke Mücke eller Pres-
ter sige de/maa vell ske fordi ath de ere icke mēd / eller ath de
kunde icke kōme i hories fald Eller ath deriss løffte kan rygs-
ge S. Poulls ord eller negte dem. Han siger ath huer skall
haffue sin høstru for hord skuld/ disse sige ney ath de mwe ic-
ke och ey ville haffue ectehøstru for deris løffte skuld Men
de ville haffue fri aarsage och oben rad/ till hord oc skøleff-
nit/ fordi ville de huercken lyde budit eller bruge raadit/ oc de
haffue icke kyskhed i de som wi see for øgen/ huilckē kyskhed
somy icke kōmer aff løffte eller met red/ Men hwy er en besyn-
derlig stor gaffue oc mirakels dygd/ sō Gud giffuer icke huer
man/ men gantske saa/ som wi oc maa see oc tage paa.

¶ Swad sware de wise Pawes Mestere her till/ paa det
ath de kunde och skulle bliffue hart wed deris sinwcke forne
oc lossuede kyskhz/ huilcken de ville icke forlade for all verdt
oc en swerge de der paa til met om vor Herris død/ blod och
pine/ De sige Ja det er vel sant/ ath wi ere mēnske oc skø-
belige/ oc kline snart falde/ men man kā falle oc staa op igen
Det er oc sant/ det er en serdelis Gudz naade ath man reys-
sis aff sich fald Och paa det man kan och skall komme aff
fald skall han tage sig ware for fald/ och fordi haffuer Gud
giffuit och skickit ecteskaffuis erlige oc hellige stat gode raad
der till Men disse wise mend de ville (som de oc gøre) stedze

waere i faldz aarsage och daglige falde/men huorledis de staa
op igen/ det kender sig well. Al-maa well se/ ath de gaa till
scriffte och sige en Prest deris fald/ och han setter dem plicet
och bod/en rosen krantz eller vii. Psalmer ath lase/ oc en fast
te dag/ eller nogit andet saadant. De saa er all tingest vel siid
oc saa er en ret ecteskaffuis forswerger vel reyst op aff sit fald
oc gaar saa hiem til sit godetam eller bole igen oc foruaret seg
well for fald i men han kan see aff dagen/ ind til moerck er och
natten gaar paa/ Men siden forste han kan icke see sig
fore/ da er atter fare for hans fald igen.

Dette waere vel lader werd/ huor som disse fornessnde wi-
se/ kloge oc Gudelige kyske klercke/ ret ecteskaffuis hadere oc
foractere lode dem icke saa moegit wel tpeke oc ath de haffde
saa gaat skell for dem/ lige som ath deriss geckeri/ oc doarlige
ord haffde nogit hiem ath bare. De hordkarlle oc skoleffuere
ville domme paa chrisit och erliget ecteskaff/ huilckit de hade
oc for swerge. De domme paa ketteri/ huilckit de rettelige in-
tset wide aff ath sige/ icke mare en de wide aff ret chrisie sad-
hed/ huilckit de oc hiertelige forspolge/ met ord oc gerninger. Aff
som aff barndom eller i mange aar oc idelige haffue lest/ stu-
deret/ och met stor winage gjort vor forste flit till ath wide
bogen/ scrifftey oc sandhed/ sige de ath wi wide intet. Men de
(somme aff dem) huess meste studiū haffuer wait ath telge
oc styrge penninge oc legge regenskaff/ holdet hozeri oc boletit.
De ere wise/ kloge chrisine oc kyske mend som vel kunde do-
me om vor lardom och gerninger/ och om all tingest/ vden
all scriffte/ skell oc sandhed. De alder mest naat de ere druck-
ne och sulde/ oc ere hof deris agit parti oc selskaff som de for-
neme ath deriss geckeri troz oc ville satycke. He here om er
nock sagt. Til wi saa ydermere orsage till ath tale der om.

¶ Nu vilke vi tale om de falske skønmperies løffte igen/
 formedelst huilcke de loffue Gud deris Engelske kycksz men
 betalle dieffueten hannen i all vrenhed fordi atz det er icke
 i deris mact/ entzen met saadant løffte eller andre optenckte
 raad (vden de saa serdelis och besynderlig Gudz gaffue der
 till atz foruende och forhindre hans skabelsse och wed hans
 inectige krafftige ord) indset i vor nature/ atz affle och føde
 børn och foster/ huilcket indset oc skick/ naturens Gud (som
 och de hedningers wise Mestere serdelis Aristoteles secundo
 de anima/ haffue screffuit och lard) Gud haffuer indgiffuit
 i alle leffuindis fuldkomme creature/ atz de skulde affle deris
 lige/ huer effter sin maade oc sit vilkaar Huilkit naturlig vil-
 kaar oc Gudz skick/ ingen menisklig low och mact kan eller
 maa formene Ikke kan oc ey heller maa met rette noget men-
 niskligt bud/ løffte eller skick formene nogen man eller quins-
 de/ dare sig Bisp eller Nynne/ Prest eller Månck/ atz de ey
 mwe erlige bruge de naturlige oc wysnlige wilkaar och skab-
 ninger som Gud haffuer dem giffuit oc indskickit i de effter
 menig menisklig art och nature Saa lenge som han bliffuer
 ved sin skabning och menisklige nature wilkaar vden bes-
 synderlig Engelsk wilkaar som er besynderlig kiskhedz gaff-
 ue Lige som oc andre creaturer/ iorden/ træene/ wterne/ och
 andet tingest / huilcke Gud haffuer giffuit sin art och skab-
 ning atz gøre fruct aff dem.

¶ Men dog/ lige som mange aff iordens tingest oc andre
 creature/ icke gøre grøde eller fruct aff dem/ och Gud icke
 heller esker det saa nøge oc strengelige aff dem oc de gøre al-
 ligeuel deris tieniste fuldiz i anden maade effter Gudz vilge
 Saa gøre icke heller behoff aff nød oc strengt bud/ atz alle
 meniske skulde giffis och affle foster / det er/ de som Gud

haffuer giffuit den rette kyskhedz naade och gaffue i hw och
hierte / oc fortagit dem den naturlige begering oc tilbeylighz
saa gth de haffue ingen nöd eller fare til salt vde ecteskaffuis
stat / Oc disse tiene dog Gud vden ecteskaffs fruct oc grøde
i anden maade effter hans wilge / och i den frihed som den
bespynderlige er giffuen / fra naturens almindelige indfette vil-
kaar och Gudz første skickelste Diff emellom (men de en
haffue oc visselige vide at de haffue dene bespynderlige Jom-
fruelige kyskhedz gaffue) mwe de vel giffte dem om de ville
Som S. Pouil oc giffuer till kende i. Corin. vii. For di at
som ecteskaff er erligt iblant alle / saa er det och alle somme-
ligt at anāme wforbudt / om de wille.

✽ Huilcken sommelighed och frihed wi vell obenbare for-
staa aff det siette bwd i Gudz low. Deutronomii. v. capit.
saa lydendis / Dw skalt icke begære din nestis hōstru / det er
dw skalt icke bryde dit ecteskaff Dette bwd (lige som alle
de andre) gōr intit forskell / paa personet / enthen verdzlige el-
ler geyfelige / det er leg eller lard Mē ingē skal bryde sit ecte-
skaff eller beuare sig met en anden mandz hōstru / met gernin-
ger eller begering Oc icke beuare sig met den quinde som
icke er hans egen met skel och ret ecteskaff.

Oc huor man icke maa det gøre) och menniskelig natu-
riff implantede vilkaar er en mwe i dem / vbetagit met bespynder-
lig kyskhedz gaffue) da er det io wist / at det tilfieder hwer
man at haffue / eller saa sig sin egen hōstru till are och ecte.
Huilekit S. Ambrosius merckelige beuiser / in libro de Patri-
archis. oc staar i kircke lowen xxxvii. .q. iiii. c. Nemo

Och huor icke saa maa vare / iblant alle haande folk
At ligesom det sette bud er hwer man anrōrindis / at de
icke mwe det bryde / at hwer maa icke haffue sin egē hōstru

f i

(sø Daxen biuder) paa det at man skal icke kome i bega-
ring/ord och handel met andre Da er dette siette bud forges-
uis oc vnytteligt/oc maa neder leggiss oc plat bort kaffis/for
voze løffte och mennisklig geckelige pafund/ skick och bud
skyld/Huilekit dog vshørligt er at skæ skaall

¶ Oc fordi at det siette bud skulle ware wed sin til-
hørlige mact/ Och ydermere paa det at alle christne skulle
ware rene oc kyske i hwo oc hierte/haffuer och Christus stad-
festit forscreffne siette bud / och met klare ord forbudit wkyr-
hedz begæring oc samtycke/baade met anden mædis høstiu oc
met andre quinder/Matth.v.ca. der siger Christus Jeg siger
eder/at hwo som seer en quinde oc begæret hende/ han haff-
uer gjort hørd oc bedreffuit synd i sit hierte/Oc naar saadā be-
gæring maa icke ware i hiertit till en andes høstiu wlofflige
Och begæring och naturen fortagis icke met budit/ da er det
vden twil/huer man til sted oc fritt giffuit at han maa ecte-
giffte sig/oc haffue det vden synd met sin egen høstiu/sø icke
kunde ware vden stor synd met en andens.

Ia der met vil oc biuder Christus huer en ydermere (som
begæringen en nu reget eller haffuer mact vdi) at han el-
ler hwo/skal bruge det salige raad och hielp som er ecteskaff/
emod fremmit begæring oc synds aarsage oc fald. I det at
kyrshedz sielden gaffue/ er dem icke giffuen till priuilegie och
besynderlig gunst/emod det første naturens almindelige indset
oc wilkaar Oc Gudz egen bud oc befalning till mennisklig
fødsel och formering.

¶ For di/ saa at leffue/ som wgiffte gøre ved mennisklig
dict och pafund met eder och løffte / offuer Gudz skabning
i mennisken/ och mod naturens wilkaar/ er icke menniskligt
eller saa lat och ringe som somme ville sige och mene/huileke

dog andet i dem selff forsøge.

Icke henger heller ret hiertelig kyskhed i kwel eller kappe/
icke heller giffuis: hun met sinørgelisse eller ragelisse/ Men hun
er itth Engels lessnit och dygd/ och itth stort iertegen/ huiles
kit Gud gør icke saa lettelige oc almindelige son det almin/
delige oc vbesindelige loffuis De fordi hollis det icke i aand
och sandhed/ en dog atth øgenskalckhed vil altid vduertis
synis hellig for meniskene/ men Gud keder vel det onde bes
smittede hierte/ Som han och sagde till Phariseerne och
Lucas scriffuer i det xvi. capit. I phariseer (sagde Christus)
ere som i øgenskalckhed gøre oc holde eders selfue retuise hoff
menniken Men Gud ved oc kender eders hierte/ fordi atth
det son er høgtideligt och kosteligt skinnindis for menniken/
det er uedersfyggeligt for Gud/ Huad erlig kyskhed de haff/
ue hollit/ och en nu holde/ de som mest loffue oc swerge der
paa/ oc mest raabe emod vort ecteskaffuis lessnit/ det haffue
wi och vore forfadre vell seet och fornommit/ och de fornem
me det vell selff daglige i deris eget fald Men blindhed och
forherdelisse lader dem det icke acte eller bekende/ Deris hie/
te er fornørckit i alle sādhedz bepe oc i kōdzēs vīsdom forbis/
trid/ Och en nu raabe de oc ere hordnackede dieffuelens oc
Antichristens patroner emod sand ecteskaffuis kyskhed/ oc till
dieffuelens falske hipocritiske kyskhed/ Ja delige patroner oc
delig kyskhed kunne best sammen/ de ere huer anden lig.

Men disse ville wi saa lade fare hen/ sandhed oc Gudz
obenbare scrift giffuer io lengst och mere deris galenskaff/
wanuittighed och hordnackhed mod sandhed till kende/

Dette siige wi met den hellige scrift aff det Ny oc Gam/
le Testamente/ met sandwe historier/ Gamle kircke raad

A ii

hellige Doctores/oc met redeligt skell/kilde det vell beuise oc
bestaa Atz Prestes/ Bisper oc andet Closter folck/ mæde oc
høi/ saa vell atz giffte dem erlige och christelige som andet
folck/ met en fri oc tryg samuittighed/ hwor de det gøre i en
god mening/ met de vilkaar som ret ecteskaff haffuer met sig
Gud haffuer skickit oc benedidet/ och det er hanss gerning/
quindis oc mandz till haabe søgelsse/ och han haffuer met en
serdelis naturlig indset kerlighed begaffuit det/ huilcken ker-
lighed offuer gaar den almindelige kerlighz som naturen giff
uer mellom fader och søn/ dotter och moder/ Som Moses
scriffuer Genesis i. ii. och viii. ca. Mat. xix. ca. S. Pontil
till de Ephe. v. ca. Och i kircke lowen p. vii. q. ii. c. Lep. et
c. Sunt qui.

✿ I det Ny Testamente haffuer han stadfestit ecteskaff
Mat. v. oc xix ca. Marci. p. Ioan. ii. Och icke all enstie
stadfestet det/ men høgtidelige prisit oc arit det Atz det er er-
ligt iblant alle/ oc det er de alle budit som icke haffue. besyn-
derlig kyskhedz naade Der er huercken Prest eller Munck /
Nymme eller andre Pawens eller Antichristens creature vn-
dertagne/ aff huilcke/ huercken S. Po/ oc icke heller Chris-
tus viste nogit aff atz sige till gode fordi atz de wore icke
paa den tid skaffte aff deris Gud Pawen.

✿ Dieffuelen haffde vel nogre onde Pharisæer ibland Jø-
derne/ som och wore aff helligt Muncke slag/ men de wore
dog erlige (paa verdzens vegne) oc giffte mend/ Deris hel-
lighed kunde vell lide ecteskaffuis erlighz hoss dem Men wore
Munckis oc Presters wielsis hellighed/ kan icke fordrage
ecteskaffuis hellighed hoss dem/ Som Pawen sig r distinc.
p. vi. c. Tenere.

Der ene er emod den anden/ Pawens hellighed er emod

Gudz hellighed/ i denne maade som i mange andre stycke/
Den helligaand i wisnädz böger. *Prouer. xviii. ca. Ecclesiasti.*
pl. och andre stæder taler tit om den store benedidelse/ lyf-
salighed och glæde som Gud giffue met gode høfstruer/ och
huor erligt ecteskaff er oc Gud behaffueligt.

Summa. Ecteskaff er Gudz egen ordinantz och skick/ oc
det er hannem vell behaffueligt/ och det er erlig ibland alle
*ingen vnder tagen/ wden de som scrifften vndertager. *Leuiti.**
xviii. i den tredie Moisi bog.

✿ Kommer nu till hobe alle Dawens wise och høglerde
Doctores och Muncke/ barer fram redelige aff den hellige
scrift/ met christen redeligt skell/ oc lader oss see eller høre ith
Gudz ord/ eller nogen Canonisk hellig scrift/ rettelige here
emod/ oc driffuer oc rygger/ wor/ ia den hellige scrift/ och
christen frihed i denne ecteskaffs almindelige stat/ som nu er
om talet/ och første i gøre det redelige/ saa haaffue i wundet.
Saa maa i siunge/ to. triumphe. Saa maa i rolige/ trygge-
lige oc wknwrrit beholle eders lange seduanlige lagheffd oc
prescriptz/ paa eders Presters/ Muncckers/ Bispers oc Myn-
ners ecteløshed och falske kyskhed/ Som i ret sandhed er ith
wist horit oc horiiff orsage for Gud och werden/ som wi och
huer man maa see/ høre och treffue paa Huilckit er kommet
aff det tyranniske ochristelige oc sielle mordiske ecteskaffs for-
bud/ i huilckit eders Pauer i druckenskaff och aandeligt ra-
serii/ haaffuer ossuer tred det maal/ som deriff forfaderne/ først
Gud/ oc saa hellige Patriarcher oc Propheter oc saa Christi
De hellige Apostle/ gamle hellige Doctores och kircke raad
de haaffue lagd oc skickit i ecteskaffs almindelig frihz/ Emod
Gudz low. *Deutronomii xix.*

✿ Oc wi giffte Lutheraner (som eder løfter eth kalle oss)

f iii

spørge eder atth/ som der och spørgets p̄vdti. q. ii. ca. Lex de
uinc. Qui förbiudis det aff eder och eders Pawer/ som den
hellige scrift aldrig siger eller förklarar atth ware förbundet el-
ler atth skulle förbiudis / enthen effter Gudz low eller effter
ret schicken verdzens low :

¶ Eders tuilactige och troløse fundamente oc videnisbyrd/
som kallis Canones Apostolorum Apostle regle / huilcke i
framhere atth beskerne oc fremholde eders w ecteløshedis och
høeriz lagheffo met/ Dem hør ingelunde atth actis i saadan
en merckelig oc drabelige sag Sō Priesternis erlige ecteleffnit
och salighed anrørindis er/ vden der kōmer den hellige scrift
met/ och Gudz wryggelige ord komme der hōff / Det andet
kødelige wisdomis och skinnidis hellighedz swnd oc raad/
och menniskligt hwisshuaff/ det kan och maa icke hielpe eller
sandze/ fordi atth det kan icke gøre noget ret chrissten mennis-
kis samuittighed tryg oc fri Ikke maa her heller høriff eller
anāmis fabel/drømme eller falske obenbarelsse/emod Gudz
skick ord oc bud/ oc emod den frihed/ som Bisper Priester oc
andit kirckens folck haffue til erligt ecteskaff i Herren Quad
heller de drømme eller de obenbarelsse tilleggiſſ Sancte
Birgitte/eller nogre andre vnder hellighedz titil oc skij Eller
oc dleffue/ som er en twsind fold konster man/ atth bruge sit
spil/ net emod sandhed oc salighed/ Han kan vell met saadāt
och andet mere/ tagte sig Liusens oc Engels person oc skij
til/ vnder derts naffn oc titel/ som simpel folck vnderer paa oc
holde megit aff/ Som S. Pouil siger i det andet bress till de
Corinther. vi.

¶ Dette fundamente oc denne chrisstne menniskis klippe
staar fast/ atth Gudz ord oc de hellig scrift ere vryggelige oc
bliffuer ewindelige/ Som Dauid siger i den cxi. Psalme.

Esaias i det xl. ca. oc S. Peder i det første breff i det første
capi. Och den hellige scrift er den rette christne menisks re-
gel och lardom/ ath efter følge i all sandhedis oc salighedis
wey/ Oc huo som andet later/ware sig Peder eller Peuil/
Birgitt eller Katarine/ Ja wore det en Gudz Engel aff hem
melen/ da ware sig forbandit och formalcdidet/ Som S. Po-
uil obenbare siger oc scriffuer till de Galater i. capi. Det er
icke dønne eller løse ovedatelsfer som Gudz skick oc salig-
hedz lardom han henger paa /baade i ecteskaff oc andet mere
(sø enthe er met eller mod vor saliged) mē hā hēger paa det
wisse och faste Gudz ord/ som icke kan feyle Oc det som wi
ere eniste plitlige ath endelige tro oc inthet andit. Som nu
er tilforn sagd och met scrifften beuist er.

Men de wile/ kyske Pauens folck/ som baade wide liz
dit aff scrifften/ och end mindre passe paa herde/ de stadfeste
deris ecteløshed/ met Pawe bud/ met løse tuilactige Lāno-
nes som de kalle Apofile regle/ och met S. Birgittis bøger
och eytrauaganter (som de inwe dell kallis) fordi de løbe
vden omkring/ oc fare vild fra de rette sandhedz weye och fra
christen lardom.

¶ Aff disse eytrauaganter haffue de ith fabel om Priester
ath huor de giffte dem/ da skal Gudz vrede vere offuer dem
och da dwe deris Messer intet/ och de ere i forðømmelssens
stat/ oc de haffue forarenckit Gudz tempel/ oc saadant andet
løgnactig ting som ere ret tuert cinod den hellige scrift Disse
fabel annamme de/ dem tro de/ dem holle de megit aff/ dem
sende de omkring till blarde ligfolck/ och de ere glade ath de
haffue fundit saadan merckelige stycke och scrift / emod de
fatiige Luters kettere/ som de kalle off.

Wette och saadant gndit mere giffue de dem efter och till

der staa de hart paa/ der met fordomme de arme blinde blin-
dis ledere/ Jesu Christi ord/ skick/ lardon oc sandhed/ och
der i lade de sig tycke ath vare wise och hellige/ och paa den
rette wey/ och alle som icke saa følger dem/ de ere strax ket-
tere.

✠ Ja kere broder/ det haffuer den helligaand i S. Pouil
till forij sagt om delige och deriff lige/ i det andet breff till de
Thessalonisser i det andet ca. Thi (siger han) ath de annam-
mede icke sandhedzens kerlighed (som er Gudz ord) ath de
motte der met bleffuit salige/ der fore skall Gud sende dem
stor vildfarelsse/ ath de skulle tro paa løgn/ Thi de skulle for-
dommiff som icke tro paa sandhed/ men haffue løst till løgn
och wretwished.

✠ Vi wille gerne lade dem fare saa hen men dem saa løster
ind til Gud vill miskundelige see naade till dem och opliwse
dem i ret sandhed Men det er wist/ ath de erlige Prelater/
aff forneffnde Appostlers regle (som de kalle dem) eller aff
S. Birgitte bøger/ eller andre menniskins paafund/maa el-
ler kan ingelunde/legge arme cōscientzer dēne byrde paa eller
twinge dem till saa stor en wldelige besworing/ sō saa man-
ge haffuer warit/ oc daglige er fordommelsfis orsage Her ta-
lis icke om løss snack i ceremonier/ i kledebō/ ragelssē/ afflad
wiet vand / messe hørelssē / fredags faste eller anden Mūc-
ke drøm Men om siels och salighedz foruarelssē/ i eeligt ecte-
skaff uden Gudz fordommelsse/ och sin nestis bekemmelsse.

✠ Der er oc kōmer Gudz wrede oc euig formaledidelsse/
offuer den wecteløse hōb / och offuer ecteskaffs forswergere/
Priester oc Bisper Mūcke oc Rymmer/ sō leffue i kōleffnit
Som S. Pouil scriffuer til de Epheser i det v. I wide siger

han atz ingen skøleffuere/ dren / oc gerig / som er affgudis
dyrckelſſe / han haſſuier icke arff i Chriſti oc Gudz rige La-
der eder icke bedrage met løſe forfengelige ord och ſnack / lige
ſom fornemffnde tingest vaare icke ſtor ſynd / fordi atz mange
bygger / det och verdzens low och dom ſtraffer det icke / Thi
atz Gudz heffn oc vrede pleper hordelige atz komme offuer
de vlydige ſønner for diſſe ſynder ſkyld.

✿ Gud giſſue atz de ville en gang / och ſnarlige / aluerli-
ge laſe / grunde / oc ret forſtaa ſcriſſten. Oc legge den vkyſke
kpykſhed och farlige ſielis fare paa hierte / och betencke huad
de ville gøre / och huad nøtteligt kunde vare / i denne ſtore
dabelige och merckelige ſag.

✿ Der vor vell / ſom Pius Papa ſagde / oc Platts
na han ſcriſſuier / nogre ſager til / for hwilcke Prieſternis ecte-
ſkaſſ bleff forinnet / Men ſåme Diſ ſiger at der er megit ſtøre
och merckelige ſager / for huilcke dem bød atz giſſuis det frut
och tilſtedis igen Huilckit wi och inu i diſſe ſiſte onde ver-
dzens dage ſee / naar menniſckes natur bliſſuier io længeſt och
mere ſkødelig ſom och kircke lowen beuiſer diſtinc. pp viii.
c. Fraternitatis. och diſtinc. ppvi. c. Ante. Och naturen
kan ingelunde huercken met løſſie / eeder / eller tat / holde de
ſware kpykſhedz byrde Hun kunde icke heller i fordu dags tiid
holdis vden aff ſaare ſaa / icke end aff de gode hellige Hermit-
ter / ſom lage i ørcken i ſtor arbejde / oc i mange idelige bøn-
ner / och i ideligt ſtadium / oc i ſtor faſte och affhold / ſom S.
Hieronimus oc andre ſige och ſcriſſuier i Vitispatrum / End
ſige nu i denne onde oc forgifftige verdzens tiid / i blant ſaa
mange btalige tuſind ſom ligge i ſtor legemis kreffenhed /
i drwckenskaff / rolighed / och huercken ſtudere eller arbejde /

✿ Och vor ſagen till rette Prieſters ecteſkaſſuis forbud /

G i

renhed och kyphed/ paa det atth de kunde altid ware fril till
atth bede/ Som kircke lowen siger distinctione ppxi. c. Ante
triennium .s. Causa. och c. Tenere. Da bpr wrenhed/hore
ri och andet saadant stort hinder och Gudz forþmelsse
atth ware en ret aarsage der til/ atth dem skal giffuis ecteskaff
fril igen/ met huilckit de kunde komme aff den wrene deriss
renhed/ och till ret ecteskaffs renhed igen De tencke paa atth
Christit ecteskaff/ som Gud haffuer selff skickit och velsignet
det er ingelunde wrenth som nogre Pawer ville sige Men
det er rent/ erligt och helligt iblant alle chrisne.

✠ Thi burde alle chrisne Bisper Herrer oc ffrister det
ere de och plichtige/ atth skicke chrisitet ecteskaff saa fril igen
iblant alle/ som Gud haffuer det giffuit och indset/ Paa det
atth denne store Gudz forþmelsse och andre gode menniskis
beskemmelsse/ i klerckertis hord leffnit/maa affleggis Eller
deris lardom och embede bliffuer forsmaat och foractit Som
S. Gregorius siger libro ii. Homiliarum. Och huor det for
actis/ saa komer altingest i ith ont ochristeligt sald oc sielis
fortabelsse.

✠ De gamle Canones (det er de gamle kircke regle och
fordanis statuter/ om nogit vduertis skick i kirckens rege
mente) de forløse tit oc offte/ oc mild gøre de ting som haff
uer wart til som sette/ huilcke Canones oc saa lare/ Atth i de
effterkommendis dage skall ansces oc actis tidens leplighed
och tilkommende menniskis wilkaar och skrbelighed. Och
huad effter kommere och kunde taale och holde/ oc desligest
huad dem bequeint oc gaffniligt kan ware Dette haffuer och
kircke raadet och de gamle forfadre sagd/ och er det screffuit
i kircke lowen distinc. viiii. c. Sicut. et distinc. ppxi. c. Re
gule sanctorum. et i. q. vii. c. Quod pro. et distinc. pldiii. c.

te seil till
i. c. Ante
nhet, hore
fortvinnisse
is ecteskriff
utene deriss
the paa aty
h designet
sige Men
fister det
a frut igen
et. Paa det
a manning
reggis Ella
poractit som
i sijn; det for
sald oc selis
rke regle och
ckens regle
ag som haff
are. Atch i de
is leplighed
dighed. Och
oc desligest
te haffuer och
et det scerffu
prij. i. Res
ine. v. d. d. d.

Om det vettelspheds breff emod

Prefsters gifftermaall / Som wor prentet i Aarff
Anno domini. D M CCC.

5 集

2
Here er nu tilforn nogit talit der om/ oc met gaaf
skell och scriftt beuist Atz Bisper och Prestes och
kirckins folck mwe chrestelige oc erlige giffte dem/
Men paa det atz det kan ydermere forklaris/ met
mere scriftt oc lardom Da ville wi tage for hender/ oc nogit
kortelige sware til det vchrestelige bress och loognactige falske
vnderuifningis tilhobe skrabelsse/ son her Poull Keff prent-
tede/ nu lidet mere en itz aar forledet siden i Aars / aff en
iuriste Docter der i byen til hobe set (som det sigis) Oc aff
Lector Poull Helgesen min gamle staalboder / konstelige
fordanskit/ emod Presters/ Bispers / Munckis oc Nyimers
ectegifftermaal/ I huilckit och i andit mere aff hamss dict oc
scriftt/ ha klarlige bewiser sit foruende sind fra Gudz sandhz
och sin forplictelsse som han haffuer gjort sine herrer/ Och er
samme bress beskickit aff nogre aff de erlige Bisper atz sende
om kring til alle Stict/ till fattige simpel ligfolck so ere wletz
de i scriftten/ och til wforstandige Prestes/ atz holle dem fra
ret ecteskaff met/ oc atz foracte dem met son giffte ere Och
atz den drene deris kyskhed/ maa hart bliffue ved sin onde
sedwanlige maect oc staa i sin lagheffd/ intet actindis skørleff
nedz oc hozeries fare/ oc den fordommelsse som der met følger
icke actindiff eller offuerwegendis personernis eller tiidens
leplighed och skørbelighed.

✿ Men de gode herrer de ville saa haffue det / och atz
det skal saa ware. Pawen han vill icke heller andit/ och der
er end nogen fordel paa ferde till stegerfit och till sadeturit.
Mange fattige Presters fryctactige conscientzer wille gerne
anåne ecteskaff/ me for ret trægsel/ segsel/ skade oc offuersald
da thære de icke/ oc ty heller mwe det gode Thl nedis de
till atz bliffue och ligge alle dage i hozeri fordi atz de haffue

icke/oc de kunde ey heller saa met deris eeder och løffte/eller
met andre paafund/ den besynderlige kyskhedz store och siel/
den Gudz gaffue i deris siell och legemme.

✿ Dette deris breff och forbud/ som de haffue fornyet/
det haffuer ingen grund och fasthed aff nogen ret Canoniske
det er Bibelske scrift/ som det icke heller kan haffue/ i det atz
det er twert emod scrifften/ men paa nogle Pawe fund och
mænisklige dict oc tækker/ Och serdelis paa nogle tuilactige
regle/ so de kalle Canones Apostolorum som ere wuisse/ oc
falskelige Sancte Clement tillagde aff kettere/ Som kircke
lowen siger distinctio. xvi. c. Canones. och glosen der hest/
Oc de same regle ere opregnede och optegnede iblant de scrif-
ter som kallis Apocripha (det er de som icke obenbare lasis/
eller nogit kan beuifis met til Christen kirkis lardom) So
der staar i kicke lowen distinctio. xv. c. Sancta Romana. oc
distinctio. xvi. c. i. Huor der scrifuis atz de anāmes icke til
widnesbyrd eller christen lardom/ och de ere icke saintyckede
aff forfaderne oc Bisperne/ oc de ere aff kettere tilhob scrif-
ne vnder Apostilers naffn Endog de haffue nogit nyttigt dot
sig/ de ere alligeuel forskudne. Oc som glosen siger here paa
Hete er itz argument eller en beuifnig/ atz det nyttige oc gode
i dem/ det krenckis och misseyler for det vnyttige skyld/ som
och kircke lowen siger iii. .q. ix. c. Pura. Oc i Keyser lowen
.ff. de fide instrumen. Lege secunda.

✿ Desse fornyffnde Canones) som falskelige kallis Ap-
posile regle) de oc deris myndighed/ straffis aff Cornelio oc
Stephano Pawer/ desligeste aff S. Augustino/ oc end serde-
lis i det ypperste Dobs Sacramēte oc mening/ som oc kirc-
ke lowen beuifet baade i tæyten och glosen distinctio. xxii. c.
Pietet. Atz de regle er troløse oc scerffne aff kettere/ See nu

G iii

Christne broder och merck / Er det enthen ketteriske eller och
end tuilactige regle oc fundament / de bygge deriff Pæste w-
ecteløshed paa Eller oc i sandhed Apostle regle / som det dog
icke er / oc de saa forskudis oc foractis / daa maa det io wate
enthen behendelict geckelict folck / som icke haffue bedre wijsz
och christeligere beuifning til deris ecteskaffs forbud / eller det
maa ware ewentyrs Apostle som saadane løse foractelige reg-
le haffue gjort emod deriff egen lardom och den hellige scriffte
Døm here selff paa om dw haffuer forstand oc sind.

✠ Der staar oc vel nogre andre capitel i samme xvi. dis-
tinctione. Atz somme aff de regle anammes men icke alle /
Somme Pawer oc nogre Concilia anamme en part aff dem
och somme forskuide dem / Somme tage flere oc somme ferre /
och ere icke enss eller samdirectige i deriff mening here om / oc
der er ingen stadighed i dem. Fordi de ere icke bygde paa den
rette Apostelske grundsten oc fundamēt som er Christus Je-
sus som S. Pouil taler om till de Epheser i det andet capt.
Efter hannem och hans ord skulle wi rette baade off och al
der skick scriffter och regle Fordi han oc hans ord / er den ret-
te proffue steen / all christen kirckis oc saligheds lardom skal
proffuess oc examineriff ved Gala. i oc vi. oc i kirckelowen
distinctione ip. c. Noli meis. oc c. Noli frater.

Saa megel scriffte och saa mange regle som met scrifften
bestaas oc henne følger / dem giffue wi gerne mact oc Gude-
lige anamme / Men huad icke drager offuer enss met henne /
i denne drabelige saligheds sag och andre / det lade wi fare oc
acte intet / here fore kalliff wi och kettere Men dette ketteris
larer off mange hellige forfadre / oc serdelis Sāctus Augusti-
nus. och scriffuis i kirckelowen distinctione ip. c. Ego solis.
och capt. Neqz quorundam.

See nu till oc acte dell/ huilcke löff rawindls grundwol der
riss ectelöse kyskhed er bygd paa/ oc huor wist dette Cano
num indzege er/ for detiss rene kyskhedz lagheffde bress.

¶ Nu ydermere/ om desse regle oc Canones skulle war
re Apofiters/ hwo skulle da befallet dem/ ath gøre saadan
skick och strengdbud/ Eller aff huess aand eller lardom haff
de de gjort det? ¶ Aff Gudz bud eller lardom wor det icke
fordi han haffuer w igenkallit/ skickit ecteskaff/ och stadfestit
och frut gjort det alle/ som til forj nock oc klarlige beuist er.

¶ Aff Gudz aand wor det icke/ huilcken helligaand/ vdsend
aff Gud/ paaminde och till skynde Apofite ath predicke och
lare det som Christus till forj larde och sagde/ oc baar vds
nesbyrd om Christi lardom/ oc tog aff Christi aand och lars
dom och larde dem/ Den helligaand taleder icke/ eller larde
andet aff sig self/ end han haffde hørd oc anammet aff Christo
Som S. Hans scriffuer i Euangelio i det xliii. pv. och i det
xvi. capit. Christus sende Apofitene vdi i verden/ lige som
hans hemelske fader vdsender hanem/ det er/ eniste ath predica
ke och late andre sin hemelske faders vilge/ oc kund gøre de
gladelige Euangeliske lardom/ och retwishedz och salighedz
tiid ath ware kommen Som Esaias i det lxi. siger och Lu
cas i det iiii. och Ioannes i det xv.

¶ I huilcken Christi och Apofelske lardom/ icke for
biindis nogen ecteskaff/ Men huer man och qwinde giffwis
frit/ och bludes dem alsammen (som icke haffue kyskhedz
gaffue) aff den helligaand/ met obenbare klare ord fordi ath
ingen maa leffue i hord och skøleffnit eller i bynde och be
garing Och det er bedre ath giffis/ end ath bynder/ i tanc
ke/ bagering och synds samtycke/ Och Sancte Peull

Ja den helligaand vill vden all vnderteckt / met ecteskaffs
baade frihed / raad och bud / ath suare syndz orsage och fald /
skall fortagiff / vden saa ere ath Prestes / Muncke / Bisper /
Nynner / oc kirkens folck / de maa fritt leffue i all wrendhed
vdi legemne och tancke / mere end andit folck / som dette lag
heffdz breff vill io giffue dem en orsage till.

✠ Fraindelis lad end nu saa ware / ath samme regle wore
Apostelers Da haffde de icke vift gjort och budit dem saa
stengelige ath de motte io affleggis efter tidens oc personers
leplighed Som de oc skickede nogit (huilckit wi haffuer viff
och fast scrift paa in Actis Apostolorum) det dog met tiden
er afflagd / och ingen nu acther eller klager paa Saa motte
det vell oc her gaa til i dette Preste ectelsshedz bud. Thi det
er orsage mere til onde och fordommelse / end till gode oc sa
lighz som huer man kan see / oc er so wi see ith tilsted hoerit
i det de maa icke giffis.

✠ Men sige desse reffue i deris lagheffdz breff / Prestes maa
huercken giffte sig och ey heller leffue i skørleffnit / De maa
huercken Ath de icke maa leffue i skørleffnit det er sant / och
fordi er dem saa vell som andre ecteskaff gjort fritt / fordi de
haffue ingen anden raadt der emod / hwor bespynderlig
kyrkhedz gaffue er bortte. Men ath de skulle icke nuwe bru
ge dette raad / det maa de ydermere beuise oc sige off per qua
regulam / Den de kalle Apostels regel han sandzer inter / her
maa alt anden regel til om deriff breff skall icke dommiss
mact loss.

✠ Det scrift skell och Gudz ord er nu beuist / ath deriff
wectelsshedz breff haffuer ith skøbelict fundament / aff men
niskens vllie oc gode tycke / oc serdelis aff de Apostelske regle
huilcke i denne artikkel / ingen Apostels aand eller lardom

haffue i sig/ men ere det lige twert emod Och fordi er det
wist/ at huercken S. Peder eller S. Pouil uore niet at gø
re disse falske regle/ Sd Her Doctor i Aars oc hanff hielpere
de kypke mend/ de scriffue till hobe/ och den store gamle Keff
han prenter Hvilcke bedragere met saadanne tredske smycker
de (vnder Apostlers titel) lögner oc rips raps/ aff Septi
ner/ Clementiner och Extrauaganter/ vndergraffue och
forderffue Christi wingard/ den arme simple alimwe/ och de
wlarde vnderwingede Prester/ huilcke en stor part deriff
lagheffds och lögnaetige bress vell skulle tro/ Serdelis
fordi deriff Bisper lade det prente/ giffwe det
mact/ oc vdsede det i Sticketene sd sagd er.

Om ieth och løffter oc huorledis de ere indsporde mod Preste Eteskaff.

Oreck nu ydermere Christen lasere/ at lige som
ouffuelen er twsind konstierman i all argelift och
ti ompteri/ till at fransette och fuldkomme sin
wille/ vnder ihs sawert hellighedz skin/ som han
vell kan tage sig liwsens och Gudz Engels skick oc skin till
Som S. Pouil han scriffuer ii. Corin. vi. saa haffuer han
bch here gjort.

I saa maade/ at effterdi at Bisper P: ester/ oc
Hyncke skulle ware erlige/ oc fromme mend/ och haffue
ith serdelis goth lessnit (som i sandhed tilbørligt er) Saa
haffuer han betenckt sine raad/ och nogre saa hunderde aar
effter christendommens begyndelsse/ anheffuit at nagge och
tilkynde saa meget som han kunde/ some tiider menige kirc
ke raad (huor Satany oc saa vnderfunde vor iblant Gudz

Di

sonner) som han gjorde i Niceno raad/ distinctione xxvi. c.
Nicena. Söme tider hellige wise mend/ vnder tiiden Pawer
oc Bisper/ ath skicke oc indføre bud oc statuter om Bispers
oc Priesters wecteløshed/ Paa det/ ath de skulle der met oc
der fore swæsse bedre oc erligere/ ath de kunne mod naturis
wilkaar leffue kyske/ och siden dere aff bliffue i fiere are
och vning hof folck/ i det ath reth kyskhed er saa mectigen
vnderlig stor gaffue/ huilken i sandhed ganske saa haffue.

¶ Det gjorde Satan/ ath han kunne dere met berede
drey och orsage/ till den fordommelige stemme hord leffnit/
bolertu och skøleffnit/ som der och aff er kommen om sider
och andre swle syndher/ Denne sin tancke och tredske raad
kom han dog endelige oc well affsted paa det sieste/ De sick
Bisper/ Priester/ Nymer oc Myncke i sin snare/ saa listell
ge ath inge küde det kende ath vare dieffuels hadel Men ith
mechtig stor Gudelict leffnit/ Som S. Paul han kaller den
ne dieffuels lardø/ ith falsk Gudeligheds skyn i øgenskalck
hed for huilckit han ville ath wi skulle tage off vare/ brugin
dis christit ecteskaff som han vel giffuer till kende i. Corin.
vii. i. Thesaloni. iiii. Oc andre steder i scriffen.

¶ Oc fordi ath i saadan en merckelig sag och swoffwer
wilkaar/ fattedis scriff och Gudz ord (som er en regel till
all grundig oc fast christeligt skick oc leffnit) Der fore / paa
det denne wecteløse kyskhed/ vden tuiffel oc fryet skulle bliff
ue stadig och warastig/ Da bleff der ith optenckt fund och
mandat/ emod menniskens/ och serdelis Priesters indsette aff
Gud wilkaar/ och emod scriffen oc christen frised/ Ath her
skulle loffuis och iettis ecteløshed och skøpmpteris kyskhed/

om nogen skulle bliffue Prest och Muncck / huad heller han kunde eller haffde der til naade och gaffue eller ey. For di ath till forn da vor det end frut (som tilbørligt wor) Men dog somme tiider paalagt iblant Prestes / ath skulle hoiliff / och somme tiider giffuit løst / och i hwerss frii villie / ath gøre her i och lade effter deriss eget sind / Som och kircke lowen taler om distinctio. p. p. c. Nicena. oc c. Quomā. oc andre flere.

✻ Men siden kom bwdet strengelige ind / oc are / ren / ten / roligheden oc fruheden / fraa Herrer oc fjøster / oc fra menigheds tyng / begynde ath locke saare fast / Oc saa fulle klerckeriet fast till Preste dømme / och gaffue sig i desse løff / ters och ietterss snarer och fengzel. Ikke anscindis deriss naturis eller skjøbelighedz conditz oc wilkaar / Men det gjorde de (som och end nu fram hollef) aff en sedwanne / for fornæssende sager / oc gāske saa i den rette chriſtne mening / Sō er ath formere Gudz loff och are och folckis salighed / trolige tienindis i Gudz ord / oc andet som rettelige hører Biscopes oc Preste embede til / Huilcken icke rette mening / fjøste partem haffue vell giffuet till kende siden / met gerighed / legem / miss løst / horit / wlydelisse och andet mere.

✻ Ja saa skulle dog denne slabrand och stampe / det er troløffe och wfindige ietter / løffter och eeder / hordelige ind / fjøss iblant Prestes / Munccke och andet kirckens folck / oc wnder hellighedz skyn den forhwdeff ecteskaff / Paa det ath Sancte Pouels / Ja den Helligaands tale oc spaadam skul / le fwoldkommeff / som han scriffwer i det fjøste bress til Ti / morthe. i det iiii. ca. (huilcke ord burde ganske vel athactiff)

D ii

Den helligaand siger wisseliger atz det skall nogre falle aff
troe i siste dage/oc aete paa de wildfarinde aander/oc giffue
de til dieffuels lardom/oc til dem der linge oc late wildfarelsse
vnder falsk Gudeligheds skyn oc vduerits hellighz. Huilcke
der haffue en loss ond sametighz met brende eller mercke (for
wissen och forsweden met meningslig lardom) och forbiude
ath giffus/ och ath ade aff den mad som Gud haffuer skabt
tro meniske som bekende sandhed ath ade met tacksigelsse.

Desse S. Pouels ia den helligaandz ord skulle saa pild/
komness Den ectekaff vnder helligheds och falsk Gudelig
heds skyn saa forbiuds.

Den erlige christne man Jacobus Stapulensis siger
hoss fornessende S. Pouels ord Dette forbud er det subtideli-
ge och neppelige spuligt ederkoppe gaa/ huilket mange gr-
bis och forderffues vdi/ Dette er den tredske dieffuels konst
som gø sine suater helst i det som mogit erligt och helligt sy-
ness for menisken/ hec ille/ Och ere samne ord well mercke
lige och meget sande.

Ectekaffs forbud hoss Presterne/ er en sand dieffuels
lardom som S. Pouil siger/ men synis erlig och hellig Oc
fordi wille desse meningslige och dieffuels paafundes Doctere
i Aarss/ oc den store Kess atz det skall bliffue ved mact/ helst
fordi ath de haffue der en vchristelige lagheffd paa / forseglet
aff nogre Romerske Bisper eller Pauer (som de kalleff) oc
aff nogre Keyser/ som ilde och vchristelige vnderuiste/ vore
aff samne Pauer tilskyndede oc tilloekede/ ath stadfeste de-
riss tyranniske forbud/ ath det mottige bliffue dess mere stad-
fest/ som det och bleff.

Det er deriss scriftt och skell och Aposilers set och regle
som de bare oss frem/ andet haffue de iche eller vide/ andet

kunde de icke heller bare paa bantind Och dere som Iøwe
huden recker icke lenger. der syg de reffue belgen til Sanden
oc scriffte haffue de icke i deris forbud / fordi maa de
bruge løgn oc mennisklig tredske paa
fund och omslag hwoz de kunne.

Om Christelige oc vchristelige løffte och ietter.

Enw till Christen lasere och broder / oc acthe vell
om forscressne Preste løffte oc kyskhedz iet / om de
ere ret christelige / eller de maa i saadā maade (som
sagd er) loffuis. Først thi Gud han esker eller be-
gæter det intet aff oss / icke mere end anden lowens gerning
eller offer / som christne haffue intet met / och wi haffue icke
i scriffen ath nogen skall dem loffue / Oc det wi haffue icke
scriffte och Gudz ord paa / det er / det som wi vide icke hanff
villie paa / det skulle wi icke heller gøre / som Gud selff siger
Deutrono. xii. Oc i Lesten / paa Moyse stoll side scriffelæ-
de oc Pharisæer / huad de sige effter Gudz ord det skal gøres
Men huad de gøre der for vden eller lære / det skall ladis /
Mathei xviii. capi. Oc Proverbiorum xxx. capi.

¶ Framdelis desse Preste eller Muncke løffte och ietter
høre icke till Gudz are oc loff / och ey heller till nogers salig-
hed / icke heller till deris embede / men ere mere emed det rette
Preste embede och christne Presters wilkaar / som beuist er
til fern Item desse kyskhedz nøde oc indtrengd løffte / ere ic-
ke heller i nogers mact och fri willie ath holle / Som wi alt
for meget se och forsøge.

B iii

✿ ydermere/ desse løffte som nu almindelige skee och i
den mening/ de ere vchristelige och syndige. Thi de skee i den
mening ath de skulle ware en serdelis ypperlig Gudz ties
niste/ met huilcken man kan fortienne Hemerige/ och afflegge
synden/ oc gøre syllist for henne/ Som Thomas de Aquino
och andre Sophister de løgnactige scriffue oc lare/ Oc wi see
och høre ath de skee i den act/ huilcken lardon oc mening er
reth lige emod den hellige scrifte/ Først ath det er ingen ties
niste tacknemelige for Gud vden den som er efter hans villie
och befalning/ som er i aand oc sandhed. Som Christus si
ger Joannis i det iiii.ca. Och forgefuis dyrckess han efter
menniskens bwd oc optenckte lardon (som desse løffter ere)
Esaie i det xxiij. Oc Mathe. xv. Marci. vii.capi.

✿ ydermere ath legge nogen vor gerning den are till/ ath
wi kunne fortienne verdskuld eller Hemerige met henne/ Det
er ath wanare Gud/ och foracte Jesu Christi pineff oc død
kraft oc fuldgørelse/ som eniste haffuer fortient alle sine vd
wolde Hemerige/ så S. Pouil scriffuer til de Gala. ii. capi.
Oc han all ene er off giffuet aff Gud fader/ til vor visdom
retuiffhed/ oc genløselse Så S. Pouil siger i det første breff til
de Corin. i det første ca. Men vore optenckte gerninger ere
vrene oc vederstyggelige for Gud Esa. lvii. ca. oc i det lviij.
Oc Luc. xvii.ca. Kunne oc løffte och andre gerninger aff
slette synden/ da motte wi vell gaa i rette met Gud/ oc sette
vor fod haff hans/ Men det tør den hellige Prophete David
oc ingen rethuisnåd gøre i Psalm. xlii. Oc Job i det ij.ca.

✿ Oc fordi er det wist/ ath løffte oc falsk kyskhedz tet
ter ere komne aff vantro och stor vanuittighed i scrifften/ och
kunne icke ware vden syndig mening/ Och haffuis och
gøriff de icke i den mening som nu er sagd/ Huor fore skulle

de da ghriff/ eller huor till skulle de da nøttiff:

Item ingen mēisklig low/paafund eller løffter (som oc disse løffter oc ietter ere) kan eller maa forskinde eller forhindre Gudz almindelige skick eller den helligaandz budh/ Huer mā efter Gudz bud oc vilge skal haffue sin ectehøfiru oc huer quinne sin ecteman/paa det ath ingen skall komme i skøleffnit. De fordi er icke dette kyskhedz løffte dem skimmelig/ oc maa det ingelūde loffue/de som haffue icke besynderlig kyskhedz gaffue De haffde de hēne end en tidlang/ da ere de icke viss der paa om de kūne beholle hēne frandeliff/ Sō wi haffue exempel baade i de gamle Heremitters historier/ oc wi haffue seet hōff vore egne baade Prestes oc Mūcke/ de sō haffue sworet oc loffuit/ oc da lāg tūd der efter/ haffuer dog naturen giffuet seg till kende/ Som poeten Horatius siger/ Gener dw end naturen hort met en stawer eller hōp forck/ hwn kommer dog lige vel offte igen. De Sāctus Augustin⁹ (huilcken intet wiste ath sige aff Prest: och Mūcke løffte och eeder) han siger i den bog han screff om quinneris erlighed/ Ath i kyskhedz strid / oc paa den bane/ øffwe sig māge dagelige/ och hordelige falle an/ men ganske saa vinde seyr/ Som man och seer.

De fordi er det ith stort vnder/ oc maa vare ith stort ondskaff aff de Pauiske Bisper alle degne / i det de see saa store fare oc daglige fald i dēne strid/ oc saa store Gudz fortørnelse oc obēbare fulhz oc skam/ met all vkyskhed i deris Prestes Mūcke oc Nymer/ met presterne offuer alle/ Ath de ville liguel holle hart paa oc forsware deris mēisklig statuter och vchristelige bud emod Gudz bud/ De Christi ord oc rōst kā intet røre oc beuege dem/ huilcke saa hordelige straffede Pharisæerne fordi de haffde gjort statuter oc skick emod Gudz ord

De er det vnder atz de gode Bisper icke vllle acte atz Gud
aldeliff forgefuis tieniff och dyreckis effter menniskens statu-
ter och paafund/ oc desse loffuer oc ietter er idel oc klar men-
niskens fund/ De lige som Gudz ord oc low kan icke bliff-
ue och omuendis till menniskens bud och low Saa kan icke
heller menniskens loffte/bud oc paafund bliffue til Gudz low
Menniskens dict och bud ere de/ saa bliffue de och/ saa vel
siden som til forn/ Icke som Papister sige oc nogre Sophis-
ter / atz de vore vel til forn frui och menniskens handel/ atz
gøre och lade. Men siden atz de ere vdgagne / da ere de icke
i wor mact/ men ere foruend aff sin nature och wilkaar/ och
aff mennisklige lösd geckerii/ ere bleffuen Gudz grundfeste
budord/ Huore de haffue oc saa draffuit dem scrifften till/ fra
sin rette mening Scrifften siger/ loffuer herren och betaler eller
fuldkommer/ i den lxxv. Psalm. Och er det saa dw loffuer
noget/ da skal dw icke vare seyn atz fuldkommet. Ecclesiast-
tes. i det v. De Deuteronomii. i det xxxiii. capi.

✿ Men desse loffte ere om Gudz are och loff/ huilcket
fordum Jøder skulle bliffue fast wed/ och icke gøre an-
dre affguder den tieniste som Gud hørde till/ Desligeste om
nagit offer och andet de skulle heller gøre Gud selff end aff-
guder/ Item om Gudz ariff forkyndelisse/ hans budz fuld-
kommelisse/ korffens bærelisse och lidelisse/ Vell gerning mod
sin neste/ om dieffuelens forswerelisse/ oc Christi troeff beua-
relisse/ Det er atz gøre Herren loffte/ som er effter scrifften oc
hans vilge Men disse kyrkhedz loffte ere emod scrifften och
Gudz vilge/ fordi loffuis de icke Gud/ oc vill han icke hel-
ler haffue dertiff betalning eller fuldkommelisse. Item huad so
i vduertis tingest loffuis so icke er Gud eller wor ieffnchrif-
ten emod/ det bõr aldelis atz holliff/ paa det atz fredt och

kerlighed kan holdis emellom mennesken. Om desse oc for-
neffinde løffter oc ieth tales der i scriften. Men fordi atz dis-
se Preste løffte ere icke aff det slag som høre till Gudz are-
men ere vformumftige och ilde giord och lossuit. Thi maa de
och skulle bydis Som och kirkke lowen om delig ieth siger
xxii. q. iiii. c. Et aliquid et xx. q. iiii. c. In malis.

De ere oc lossuede met wilkaar/ saa meget som skid-
beligheden tilsteder/ Huilcken sig och vell giffuer tilkende/ i
der atz de ere icke vden seduälige løffte vdi skrimpteru. Ie-
ke atz nogen (vden maa delcke ganske saa) acter i hw och
hierte atz holle dem/ Som och stuct och gerning giffuer vel
till kende/ Der maa sinøcke och orsage sig hwo der vil/ der
riss sannuittighed hwn er dem twind vidnessbyd.

De fordi atz Pawer och Bisper ville icke løse dene
sware twinge skadelige oc strenge budz byde aff fattige cen-
scientzer/ Da maa de Gudsfyctige vell siye som der staar i
den anden Psalme Lader off sender slide deris bond/ oc lader
off kaste bort deriss og.

De hellige gamle wise och forstandige forfadere oc kirkke
lowen/ de actede vell och Christelige besindede menneskelig
wilkaar/ och den sare de vore i / som vbesindige haffde giff-
uit dem i den ieth oc det lessnit/ som naturen icke vor skickit
och bered till / aff Gudz besynderlige naade met kyskhedz
gaffwe.

De der fore vall Sanctus Cyprianus Epistola vi. och
raader de Jomffruer och quinner/ huilcke den lossuede kysk-
hed icke kunne holle/ atz de skulle giffis/ oc siger han saa.

Er det saa atz de giffue dem trolige till Christum/ bliffue
sig höffueske och kyske dere ved vden afftal/ Men vill de
icke eller kilne bliffue i den skick/ da er det bedre atz de effte

A i

sig/ end de skulle falle i ilden oc faren/ met sin legemis løfte
Oc sendelige der met bliffuer ingen Christen broder eller søs-
ter fortpmit eller beskend/ Høret du det / der met siger han
bliffuer ingen Christen broder eller søster fortpmit eller besked
fordi det er ingen synd.

✿ Sanctus Hieronimus han scriffuer oc till Demetria-
den/ om delige samme Jemffuer eller quæmmer/ som icke
kunne eller ville holle den icke kyskhed. Till huilcke (siger
han) skall obenbare siges/ ath de skulle enihen giffte sig/ om
de kunne icke leffue kyske/ eller holle sig kyske/ om de ville
icke giffte sig/ oc det staar i kircke lowen pxxi. q. i. c. Quos-
nam.

✿ Sanctus Bernardus han scriffuer til Senonēses Can-
nicket fuldner samme ord/ om de Prestes och ander klercker
rii/ som icke haffuer kyskhedz gaffue / Ath det er fast bedre
ath de i en ydmyg eller ringe actindis ecteskaffs stat/ bliffwe
salige/ End i en ypperlig oc høgtidelige æren klerckeris stat
ilde lewindis bleffue forðmpet.

✿ Sanctus Augustinus scriffuer oc i den bog till Quod
dult deum/ emod ketterii och deriss vildfarelse/ som hoffmo-
dede sig aff detis wduertis kyskhed. Ath den christen kircke
haffde (end i hanss tiid oc siden) mange giffte/ baade Mæ-
ke/ Prestes och klercke/ huilcke som haffde baade eydom oc
høstfuer/ och bore fordi icke foractede.

✿ Siger han och saa i den bog/ han screff om den godshed
och erlighed ecteskaff haffuer met sig. Der er negre (siger
han) som vblwelige sige dem ath leffue i hord / som effter
kyskhedz løfte giffte sig. Men ieg siger eder/ ath de som vil-
le skillie deligt ecteskaff/ ath/ de synde sworlige/ Oc staar sa-
me ord i kircke lowen distinctione pxxvi. c. Quidam. huor

Glofererij atter tiener Pawen/ och i hw komer hans leen
met en falsk glose emod S. Augustini sunpel ord oc mening.

✽ Det samne om deriff ecteskaff som hassue gjort löffte
ath de skulle icke skilliess ath/ Siger och Sanctus Augustin9
och scriffues i kircke lowen p̄v̄it. .q. .i. .c. Nuptiarum bo-
nam. Der tall han och saa om de Jomffruer eller quinner
som icke kunne renlige i hw och hierte/ holle den kyskhet de
hassue löffuit/ huilcke Jomffruer ecteskaff er dog fr̄it och
v̄forbudet. Men i det synde de ath de löffuede swigelige det
de vilde icke holle (enten aff en seduāne/ eller for kirckes for-
syn och rolighed) Enste v̄lken/ som i sin v̄stadighed faller
fra det som bedre er/ han er straffelig/ huad heller de giffes
eller de icke giffes/ Giffes de/ da er det reth ecteskaff/ men
i deris v̄sindighed oc hwegelsindige lössactighed synde de/ som
och Pelagius Pawe han siger i samne p̄v̄it. .q. .i. .c. De
viduis. I det de vore komne till alder/ och hassde s̄th fr̄it
beraad till ath betencke sig/ Huilcke (siger same Pelagius)
wi skulle ingē snare kaste paa/ formenindis dem gifftermaal
Oc de siger Sanctus Augustin9 s̄ delige Jomffruers eller v̄s-
uers (och andres som hassue löffuit) deris gifftermaal
kalle hord/ de see icke n̄ge till/ oc icke heller grād-
giffuelige acte hwad de sige. ✽ Men de
beswigess met en sandhedz lignelssē/
huilcken lignelssē Sanctus Augus-
tinus fr̄indelis bescriffuer i
samne .c. Nuptiarum.

¶

Om viduers løffte eller trofasthed.

Det løgnactige ecteskaffs forbudz breff/
och deris kyskhedz lagheffd som de sam-
me wise mend i Aatss skræbede til ho-
be/ och lode vdgaa scriffwis saa. Ath aff
det vidwelige løfftis exempel som wor i
den første christne kircke / som S. Pouil
taler om/ er det kommet aff begyndelssen
ath gøre løffte/ desse ere deriss ord.

¶ Først skall dw wide christne lasere Ath Sacte Pouil taler
huercken om Jomffruers eller viduers løffte Men han taler
om en christelige tro och stadighed/ trofasthed/ oc andre dyg-
der de vidwer skulle haffue/ som anamness till kirckens for-
sijn och forførgning/ de som icke ere yngre end tryssindstwe
aar/ De yngre siger S. Pouil skulle icke anāmes (paa det
de skulle icke komme i vkykshedz fald oc dieffuelens snare).
Men de skulle giffis føde børn forførg huss och tywendhe
Så dw maat selff lase i det første breff til Timo. i det v. ca.
Det er fordi løgn de sige/ath aff vidwelige kyskhedz oc løff-
tis exempel er det kommet aff begyndelssen/ ath gøre euige
løffte.

¶ Dette vidnesbyrd (som saa wredelige er indførd aff scrif-
ten) ia som saa wbluelige er liwget emod obenhare scriff/det
er deris anden grundsten/ nest Apostle regle som de haffue
bygd Pieste kyskhed oc løffte paa. Men nu ydermere/ lad
det saa were/ath løffters exempel skulle tagis aff det vidwe-
lige skick och deriss trofasthed/ som S. Pouil taler om/ Da
hør den ath were tryssindstweaar gammel det løffte skal gøre
Gør is det aff yngre da skulle de forskindis / oc det løffte

skall vere intet/ Och for inden den alder siger S Gregorius
skall ingen wies i closter Som kircke lowen oc siger pp. q.i.
c. Juvenculas. De Concilio Chartaginense biuder ath inge
Nymne skall wies ind for end hwy er pl. aar gamel .La. q.
.i. c. Sanctimoniales.

✿ Skall løffte och klostergang tageff aff det widwelige
exempel oc deriff lowe som S. Pouil taler om/ Da maa wi
see huor langt alle de Papistiske kloster de ere gäget der fra/
huilcke baade locke och anamme vnge vforstandige børn oc
folck/ ehvor de küne dem faa/ Da binde de dem met løffte
bond/ och stadsestelsse/ och trwe dem met band oc formaledis
delssse/ om de besinde dem bedre och gaa aff de vchristelige
fange tom/ Oc da lede oc søge ath de kunne faa dem igen/
och pine och plage dem/ oc holle dem mod sind oc samuittig
hed i fornessinde kloster fengzel/ emod all skell oc gamel kirc
ke low. Men S. Pouil han siger ath de yngre end trysindes
tiwe aar de skulle icke anammes/ men forbiudes och forkiu
des/ fra delige løffte och kyskhedz iet/ som de wise mend de
tale om i deris lagheffdz breff.

✿ Nu till vor tale igen om viduers tro eller løffte som
de kalle/ i huilcke ecteskaffs forswergere oc vfindige løffters
patroner oc forswarere lade dem tycke ath deris løffte haffuer
exempel oc stor inact aff S. Pouils ord oc scrift/ Oc sam
me ord synes ath vare giffte Prester/ Bisper/ Muncke och
Nymmer meget vnder øgen oc emod. Thi ville wi sette sam
me ord her hof/ och see huor meget de kome ved Papistiske
løffte/ eller emod deriff gifftermaal/ ✿ Der skall ingen vd
kaariff eller bindis till ath vere encke oc leffue vidue lessnit/
yngre en trysindstiwe aar/ oc den som haffuer varit en mädz
høstru/ oc haffuer ith gaat røcte/ oc haffuer øffuit sig i gode
I iii

gerninger / och vell opfod sine børn / och gerne lent huss / De
som are yngre dem skalt dw forskiwde (fra vidueligt leffnit
oc fra kirckens forsyn) Thi naar de begynde i orckeløshz oc
i gode dage / ath bliffue løstige eller løfactige mod Christi ord
och wilge (och naturens arth røret sig i dem) Da ville de
giffes och da haffue de deriff dom / thi de forkaste deriff første
tro i Christu. Och nogit der effter ath han haffuer opreg-
nit andre saadane vidueriff wdygd / da siger han. Thi der er
nu alle rede nogre omuende fra Christu / oc efftersølge dieff-
uelen.

✿ Desse ere S. Poulls ord om vidwers leffnit och om
deriff tro i huilcke intit andet scriffuis och laris end ath de
viduer som skulle forfers och besørge aff kirckens alminne oc
rentte / de skulle vare erlige aff røckte / oc aff andre dygder /
Oc de skulle icke ware unge / men icke mindre end tryfindes-
tiwe aar gamle / oc de so yngre ere de skulle icke annåmess til
kirckens besørning / men de skulle giffes och føde børn / paa
det ath yngre som ville giffes skulle icke i løfactighed sette
sig op emod Gud och falle aff den første christne tro som de
gaffue dem till oc komme i uantro igen efftersølgindis dieff-
uelen som nogre aff samme slag haffue før gjort / och de haff-
ue deriff dom / fordi ath de forløbe deris første christne tro.

✿ Her kan hwer som nogen forstand haffuer / vell see och
acte / ath S. Pouil taler huercken om Huncis eller Dyn-
neriff løfte / Eller om noget exempel som de kunne haffwe
aff de widuer till ath stad fests deriff høgleru eller løffte met
men det er dem mere emod som sagt er. Icke mercker heller
disse S. Poulls ord (forløbe eller forkaste troen / eller ware
løfactige mod Christum) ath byde sich klosters eller Pies-
tis løfte / oc løbe wd och giffte sig / oc vare fordi fordompt /

3
Ney icke saa / saadan en woꝝ naſe mwe wi icke ſette paa
ſcriſtens hoſſuit och ypperlige rette forſtand Men der ſtaar
ath de widwer ere loſſactige / det er vſtadige och ſwigeſulde /
Ath de vnder Chriſti naſſh komme ſig ind i kirckens forſyn
och aarckeløſhed / och gaa om kring och ſkualdre och vagta
le / oc ſaa vñlle de giſſtis.

✿ Icke fordi / ath vñlle giſſtis det er ſynd / ſom Sanctus
Auguſtinus ſiger i det capitel Nuptiarum. Men de haſſue
deriſſ dom / huor ſore : fordi ath de holle icke widwe loſſue
Ney / de giorde intet loſſte / Huor ſore da : fordi ſiger S. Pou
uel ath de loſſue fra den ſørſte tro / eller de gaſſue dem fra de
ſørſte Jeſu Chriſti tro / och ſwalle i wantro / eſteriølgindis
diſſuelen.

✿ Merck vell ath den ſørſte eller ypperſte tro / det er Jeſu
Chriſti tro / och icke intet loſſte / huicket huereken er denne
tro ſom Sancte Pouil taler om / icke er det heller ypperſte
eller det ſørſte De ydermere ath de ſom vchriſtelige oc vdyg
delige bewiſe dem i deriſſ gerninger och leſſnit / de ſigeſſ och
ath løbe fra troen eller forſwerge hende / ſem S. Pouil ſiger
til fori i ſamme capitel / om widwer ſom icke forſer och beſør
ge deriſſ hwñ / folck och børn / ath de haſſue forſoret troen /
och de ere varre en vñtro Hedninge eller Jøder. Hre tagiſſ
icke troen for loſſte mere end hwñ tagiſſ ſiden i ſame capitel /
Huilcke ſom løſter ath vñde oc vende ſcriſte eſter deriſſ for
ſtand / till mēnikens drømme och paapund / de maa gøre det
met deriſſ egen ſielis fare oc euentyr wi iade dem reyse deriſſ
egen vey / Gud ſkal vel ſnarlige ſtraffe dem och obenbare for
ſine vñualde all deriſſ falſke ſwig och lardom.

✿ Hvilken ſom nogen Chriſti och den hellige
ſcriſtis forſtand / och nogit redeligt ſkeil och Gudz fryet
haſſuer i ſig / han det ieg tror / ſkal vell kende och forſtaa ath

forſcreffne ord / tale och ſcrifft om klerckeris och kloſter fol-
kis frihed till giſftermaal / ere vell ſande. Och ath oe maa
vell och chriſtelige giſfte dem / alle de ſom icke haſſue beſyn-
derlig kyſkedz gaſſue / Huad heller de haſſue vbeſundige och
vforſtandige loſſuit eller forſworit. De ath menneſkelige loſſe
te och daarlige ieth inwe icke oc kunde icke formenne eller for-
uende Gudz ſkick i naturen / oc ey heller gøre vfrut det Gud
haſſuer gjort frut / Och icke heller met ſit loſſte oc bud for-
hindre / och bort tage det den Belligaand haſſuer almindeli-
ge budet alle de ſom haſſue ecteſkaffs raad behoff mod ſynd
hord / oc vrenhed / Dette forſtaa vell alle gode chriſtne herte
ſom erlighed och ſandhed haſſue kar / och ville lade den vns
derwiſſe.

Men beſpottere och all ſandhedz hordnackede modſtandere
menneſkelig paafundz / loſgniff och falſk Gudelighedz patro-
ner / de noggiſ icke met nogen ſcrifft / ſkell eller beuiſning /
huercken i denne ecteſkaffuis ſag eller i anden chriſtelig ſkick
ſom icke er aff menneſken paafundet eller ſantpcket och ſtad-
feſt. ❖ Alt det ſom de icke gøre eller lare / eller huad dem
icke behaſſuer eller icke er aff deris ſwordey / Det maa ſtrag
vere ketterii / ey er det ſaa gaat och chriſteligt. Chriſtus haſſ-
uer och ſaa ſagt om dem tilfori och det vill ſaa vere / Gud
ware loſſuet A M E N.

❖ I blant diſſe ere nogre loſgnactige och vbeſkemmede
Muncke (Pawes hoffinend / oc Antichriſtes draffuantere)
ſom oc er den Graammunck ſom Lunde Cannicker reysde op
i deris predicke ſtoell / emod deris oc alle Domkirckers for-
dum ſtatuter oc ſedwanner. Ath ingen Munck ſkulle predic-
ke i nogen Domkircke / Men de vare och ere end inw glade
dere och andhre ſteder / ath de kunne ſaa nogre vblwe och

hordnackede halffe som der kan stadfeste deriff handel/ oc raar
be skrige och gøð flwy emod Luteraner (som de off kalle)
Oc saa meget som raad staar till forhindre sandhedz lardom
som samme Muncke gøre deris beste slüt till end paa denne
dag diff war.

✿ Den samme vblwe oc i Gudz sandhed vlarde Mück
som haffuer för selff giffuit till kende met nogre geckelige
propositiones (det er met nogre artickle) som han predickede
i Lunde Domkircke/ och siden bekendis met sin scrift till
off/ bland andre artickle/ Ath Iouinianus kettere giffuer
Prestes och Muncke loff till ath giffis/ oc han er deris pa-
trone der till/ Til dene Graamunckelige bespottelige snack
er oc vaar för nock swarit till aff fornessnde vore christne ord
oc beuifninger/ Ath Gud haffuer skickit oc ladit ecteskaff saa
früt för hwet man Ath ingen/ oc intet menniskligt bud/ löff-
te eller fund maa eller kan det forhindre met nogit christeligt
skell.

✿ Wille nu samme arme Graamück och andre hanss lige
sware off till det spørmaal som wi sende hannen till Lund/
Haffuer Iouinianus giffuit off loff ath ectegiffis/ Huo
haffuer da giffuit Prestes och Muncke loff/ och er deriff pa-
trone/ till det swole hoerit och sköleffnit/ huilcket de ere saa
almindelige besmitte met/ Gud till för forpönelse/ och
alle gode menniske till blusel och vederstyggelighed. End den
Sodomitiske hellighed som der brugis i de Gudelige kloster
för huilcken Gudz vrede vill dem offuer gaa met tiden och
daglige gaar dem offuer.

✿ Huo giffuer dette loff och huo er patrone her till
Monne icke dieffuelen det gøre/ oc Pawen/ och alle de som
Presters/ Munkis och Nynners wectelöshed / och falsk

¶ i

loffuit kyskhed/ vñlle saa strengelige och tyrantlige holle wed
macth/ Ath ingen aff deris folck som haffue det behoff/ mwe
bwge chrestelig naturlig fruhed och raad i ecteskaff/ Oc de
formene Gudz skick/ och forbiude det for deriss dieffuels lar
dom och menniskens paafund skyld/ Monne icke de ware
den syndige handels aarsage oc patroner.

✿ Lad nw saa ware ath Iouinianus giffuer loff/ met
Gudz loff/ til ecteskaff/ Et det icke bedre/ end ath Pawen
forbiuder emod Gud alle sine Prestes och klerckeris helligt
och erligt ecteskaff/ Och der met giffuer aarsage till fordom
melig vkyskhed och vrenghed som wi see? Døn nw selff
baade dw chrestne oc dw vchrestne lasere/ i din samwittighed
och acthe hwilcket best er.

— Vi haffue dog intet met Iouiniano ath skaffe/ wi haffue
Gud och hans ord for oss/ det som wi (met hans naadis
hielp vñlle fast bliffue hos) och lade baade Muncke och
gecke spotte Gudz skick/ oc bande oss och dricke deris Tol
latz och gestebud met oss/ som dem løfter/ de haffue oc deris
roskaff der aff/ Oc der met syness de wise mend/ och deris
hellige kirckis trofaste mend och tiener/ Gud straffer dem
vell naar han will/ Han finder oc vell Niels Pederssen den
graa vulff i Swine bwrgis faaresti eblant de gode simpel
folck/ eller anden sted naar hans tid kōmer/ oc andre hans
lige met/ Han vñlle icke altid til forgeffues vare spottet aff
dem.

✿ Gaffuer och saa samme Pawens kyskhedz loffuere/
waart ecteskaffuis bespottere Ath argumente aff lignelste/
det er (som) de mene ath skulde ware en skellig beuifning) ath
lige som chrestne løffte bōr ath hollis som sagt er tilforn/ och

serdelis Dobens løffte/ i huilckit wi loffue och tilfuge Thio
høldskaff och mandskaff / och forswerge dieffuelen oc saas
dant som er aff nød/ till Gudz loff och vor salighed. End
dog de ere icke i vor egē mact ath holle och fuldkōme (End
sige ath gaa till vden Gudz bud och befallning aff vort egit
geckelige sind/och loffue mere) Da skulle wi samme Dobis
løffte alligewell gøre/ oc fortrøste oss paa Gud som vill ath
wi skulle saaledis i Daaben loffue/ Ath han vill hielpe och
sult gøre samme løffte i oss / Her springe de loffuere op och
sige. Ja saa kan man och gøre i dette kyskhedz løffte/ wi
mwe loffue och fortrøste oss paa Gud / ath han kan komme
och opholle samme løffte i oss / met en besynderlig kyskhedz
gaffue och iertegen.

✿ Mey icke saa/ Hwi skalt dw sette dig i saadan fare/ oc
tage dig det offuer met dit løffte (om det vaare end gaar)
det dw icke trøster eller kan selff offuer komme eller holde i
det dw maat/ ia dig bøn och ath vare det qwit/ fordi dw
haffuer icke Gudz ord eller hans wilgis kundskaff der paa/
ath dw skalt saa gøre/ Ikke wist dw heller om/ han vil kō
me met iertegen kyskhed och hielpe dig.

✿ Det er daarligh ath freste Gud/ effter thi ath dw maat
erlige och vden all synd giffte dig/ och vare i ecteskaff. Men
erlige och vden synd/ maat dw icke vare hof dieffuelen i
skørlessnit och forsage Gud. Och fordi skalt dw beswerge
dig vnder Gud och hans fennicke/ och sette dig i hans naa
dis hender/ ath han som vill ath dw skalt saa loffue/ ath han
och hielper dig/ och det som dw icke selff kan kōme aff sted
oc din egē mact icke recker til/ ath han met sin naadis bistad
vill det i dig fuldkomme. ✿ Thi det er din salighed
omprindis / och dette løffte kan dw icke ware for vden
x ii

End dog dw kan icke heller bliffue salig for Dabens löff-
te/ men all eniste aff Gudz naade i Jesu Christi tro/ for
trøstindis deg/ paa hans naadis foriet/ till huil-
ken Doben er ith vdwertiss tegen och forsegling.

Om vchristeligt Band.

Efter deris troløffe och lögnactige Clementiner och
Septiner/ Eptirauaganter och Antichristelige statu-
ter scriffue samme Pawens sende bressuets Doctor
oc den tredske Refs. Ath de ere vdi band som giff
te sig/ Och der till bō/ dem ath miste kirckens rente/ Hvad
band christne Bisper och Prestes met kirckens samtycke er
giffue ath bruge/ oc mod huilcke det skall brugiss/ der et nock
talet om til for/ Oc huilcke det anderledis brwge/ de brwge
det vchristelige och dem selfue till skade och fördømelss och
icke andre Som kircke lowen siger xi. .q. iii. .c. Temerariu.
.c. Quid obest. .c. In cunctis. .c. Si quis dixerit. et .c. Ri-
diculum. Oc andre flere.

Och fordi skader det intet/ oc skal det intet actiss aff christ-
ne Bisper/ Prestes/ Muncke eller Nynner/ Om Pawens
Bisper de bandsette dem/ fordi ath de enthen predicke Gudz
ord oc straffe løgn/ oc andet sō Gud er emod. Eller fordi ath
de giffte dem och giffue hoerit offuer/ och andet høgleri och
menniskens falske hellighed.

✿ Christus wor mestere/ oc hās hellige Apostle haffue for-
sagt ath saa skulle gaa och skce/ Ath alle son ville effter föl-
ge Gudz ord och Christen lardom/ och acte dem mere end
menniskens ord och optenckte bud och fund / Ath de skulle
vente sig aff dieffuelens lemmer/ och människens paafundz

patroner/ had/ arwind/ forfølgelſſe/ band och deriſſ formale-
didelſſe/ Huilcket de ſkulle icke acte ſom haſſue ſandhed/ rets-
uiſhed och Gudz ord ath ſtaa paa/ oc de det lare andre/
Fordi ath diſſe bandſetteris band och deriſſ benedidelſſe ere
lige gode/ Lige ſom deriſſ formaledidelſſe er/ ſaa er oc deriſſ
offlad/ och anden deris ſelſſdictede hellighed.

✿ Det er/ och haſſuer waret i lang tiid deriſſ ſeduanne
och embede (om de onde/ dgudelige tale wi) Ath bande/ plas-
ge och forfølge dem ſom icke anåne och hart holde paa/ priſe
och loſſue alle deriſſ Antichriſtelige paalegge/ bud ſkick och
falſke hellighedz ſware twinge byrder (emod de fattige conſci-
entzers ſamtycke/ ſom Gudz ord wide och gerne ville eſſter
følge. Huilcke deriſſ egne byrder de ſelſſue ſom dem paaleg-
ge icke ville bare/ och neppelige røre dem met deriſſ mindſte
finger/ Som Chriſtus ſagde om Pharifeerne Mathei. xxiii.

Sworledis de ſelſſue bare deriſſ ſtronge budne kypſhed/ och
kypſhedz løſſie/ det kan man weil ſee och høre. Thi de haſſ-
ue nu forget och forſmaat deriſſ kypke regels oc løſſtis mit-
gatz och lenelſſe / Si non caſte tamen caute (det er om de
kunde icke leſſue kypkelige/ da ſkulle de fare waarlige oc lein-
pelige met deriſſ hozertii och ſkørleſſnit/ ath ligſolck ſkulle ic-
ke ſaa det ath wide/ Huercken kunde de holle dem caſte/ det
er kypkelige/ icke ville de heller holde dem caute. det er hem-
melige.

✿ De end ville de nøde arme Gudſcypetige conſcientzer
fra ecteſkoff/ och met band pine och plage/ forbiude dem det
ſom de icke wille eller kunde ſelſſue holle/ och heller ſtede ar-
me Preſter Muncke ſkørleſſnit och hozertii/ Huilcket dem
burde ath ſtraffe haardelige/ baade i de ſelſſue/ oc i Preſterne
oc i andet kirckens folck/ met band och haard ſtraff.

Ar iii

✿ Fordi atz leffue i chriſtet ecteskaff det haſſuer ſin be-
benedidelfſſe aff Gud Men Preſters och Biſpers hozerii oc
ſkøleſſnit/ det haſſuer ſit band/ maledidelfſſe oc ſtraff/ baade
aff Gud och i ſcriſtten/ Oc deſligefte aff kirkke lowen.

Hui monne da icke diſſe hare Doctores och Reſſue/ ſcriſſ-
ue och tale der om i deriſſ breff/ Atz alle Preſter ſom leffue
i hord oc bolerii/ de ere i bande diſtinctione xxxii. c. Nullus.
och .c. Preter. Och diſtinc. lxxvi. .c. Si quiſpian. och .c.
Qui preſbitert.

✿ Oc atz alle Biſper ſom ere ſkøleſſuere eller hordkar-
le/ atz de ſkulle ſettis aff deris embede oc beſalning oc wden
Biſcoplig are vdskiudis blant ligſolck/ oc der ſkulle de gøre
plict och bod/ diſtincti. lxxvi. .c. Si quis Episcopus. Det
ſamne ſtaar och diſtinctione xxxiii. c. Preſbiter.

✿ Och den er icke bequem till en Biſcops ppperlighed/
huilcken ſom beſindis met hozeri/ eller om det er bitterligt atz
han holder ſig icke aff vkypſhed/ diſtinctione xxxii. .c. Dm-
ni. n. och diſtinctione. lxxvi. .c. Si quis amodo. Och flere
andre ſteder i kirkke lowen.

✿ Item de andre ſkøleſſuere oc bandz Preſter/ de ſkul-
le ſettis aff deriſſ embede oc miſte deris Preſte are/ Sd kirc-
ke lowen ſiger diſtinctione .l. .c. Sacerdotes. och .c. Si quis
Diaconus. oc diſtinc. lxxvii. .c. Preſbiter ſi forni. oc diſtinc.
lxxvi. .c. Sacerdotes aut. Oc .c. Si quis clericus. c. Roma.
.c. Preſbiter. .c. Si qui Preſbiteri. ca. Archidiaconum. Och
mange andre ſteder och i andre capitel. i kirkke lowen.

✿ Biſperne ſom icke ſtraffe och formene Preſterne deriſſ
ſkøleſſnit/ de ſkulle ſettis aff Biſcops dømme/ ſom oc kirkke
lowen ſiger diſtinc. lxxviii. .c. Si quis Epūs. och et ſamne

ord Gregorii Pawes saa lydindis. Huilcken Biscop som
tilfæder samtycker eller seer i gænen fingre met Presters eller
Diacones skølleffnit eller anden vskyskhed / i sin sogn eller i
sit Sticket for løn eller bøn. Eller oc saa om han icke haarde-
lige straffer saadan synd met sin befalning och myndighed /
han skall settis aff sit Biscops embede.

✽ Oc den Bisp som icke vil flittelige straffe Presternis
skølleffnit oc synd. Han skall mere sigis atz vare i vblwer
hwnd end en Biscop som Sanctus Augustinus siger / och staar
i samme distinc. .c. Nemo quippe. Fordi atz den samtycker
synden oc synderen / som kan straffe oc forinene synden oc han
gør det icke / som der staar i samme distinc. .c. Consentire. oc
han opuecker Gudz heffn oc vrede mod sig. p. xiii. .q. iiii. .c.
Si ea.

✽ Her er ret band / effter den hellige scrift / oc kircke lowe
som de ere vdi / oc dem gaar offuer / so ere hord Prester och
skølleffuere / vare sig Bisp / Prest / Huick eller Nynne Hwi
mone de icke scriffue / vdraabe oc vdsede dette saa vell so det
vchristelige tyranske band som de giffue offuer dem so predic
ke Gudz ord oc met Gudz loff oc low giffte de. Men ra-
dis intet dw chrisne oc Gudsfyctige hierte for det band / thi
det er en barne retzle / oc det er lige so ith skin aff liwn ald so
gaar igænen ith glar vindue oc gør dog ingen skade / Det er
all eniste ith hadzis oc awindz tegen / met huilcket de giffue
sig til kede met / som ret sandhz oc ret kyskhed inwe icke høre
eller lide / Men huilcke i den cxiii. Psalme. De maledide och
bådsfette oc dw herre benedider oc velsigner Oc de som reyse
dem op emod meg de skulle beskæmis / Men din tienere han
skal glade sig i dig / i dine ord och sandhed som han haffuer /
och trøfter och styrcker sig met.

✿ Om desse benedidelsser siger oc Gud haff Malachi-
am i det andet capi. Jeg skall maledide och forbande eders
benedidelsser/ Och ieg skall wist formaledide dem/ det er det
som i sige benedidet oc helligt ath ware / och i besuige simpelt
folck met eders dict och paafund/ det skal ieg forbande.

✿ Nu loffuis och benedides/ predickis och laris men-
niskens dict/ tant/ drømme/ paafund och bedragerii/ falsk
hellighed/ i Messer / i Faste / det er i skilsmaal paa mad / i
Lapper/ i mange lade Bøner/ i falsk Brødre skaff/ Der er
lagi/ stort afflad och naade till/ de ere gode oc Christne som
det gøre sige de. Men dette/ det er/ den menig oc falske haab
och tillid som her i settis/ Oc den falske salighedz teth/ den
forbander oc forskuder Gud / och siger till saadanne benedi-
dere. De worde eder som sige ont ath vare gaat / och gaath
ath vare ont/ De eder som sette mørcked for Liwfit/ oc Liw
fit for mørcked Esai. i det v. capi.

✿ Desligeste/ der twert emod ret sand gammel christen
lardon/ den rette hellige scrifttis grundige predicken/ troens
lardon/ Jesu Christi enistis tilfluct/ Ret messens / det er/
Jesu Christi nadworis och Testamentis rette brøgelsser /
Rette christne Presters det er Predickers vduelgelsse oc skickel-
se/ Ret ecteskaffuis brøgelsser/ mod horerii oc skøleffnit / øg-
lerii och falsk bedrægelig tantis/ løgnis och dieffuelins lar-
domnis foractelsse och affleggelsse/ Det kallis nu ketterii/
det foractis oc forbandis/ det som i sig selff er gaat / det sige
de ath vare ont/ Det som er LiwSENS lardon och gerning/
det sige de ath vare mørcked / Det som er Guds vduolde
spet i hanss aand/ det sige de/ oc holde det ath vare swart.

✿ Men dette er dog det som Gud sandelige bennidder
och velsigner/ oc all dor salighed henger der paa/ De falske

Bisper oc Prestes met deris parthi (huilcke som sagt och
beuist er / meste parten aff dem ere selfue i båd) de maa for-
uende benedidelse och maledidelse huort dem løfter / Her er
dog summa summarum / At det som Gud benedider / det
kunne de icke maledide / End dog at de det gerne gøre vil-
de Numeri. xxi. och xlii. De huad Gud maledider / det
kunne de icke heller benedide Ezechielis. xlii. Ellers maa
de enthen trøe eller smigre huor megit de kunne. Deris mact
recker icke lenger end Guds ord oc sandhedz lardom / om de
haffde den / som sagt er tilforn.

✻ Tage och Bisperne kirckens renthe och Prebender /
Sogner eller kircker fra nogen / som icke effter følger deriff
vildfarelser / men larer Guds ord / oc efftersølger scrifften oc
Guds skick oc vilge / oc offuer giffuer de falske horeris kys-
hed / och giffuer sig vdi itz erligt christet ecteskaff / mere lyden-
dis Gud en menniken / och mister han fornessnde tingest for
denne sag / Da skal han icke det acte eller skøde / i saadan en
merckelig och drabelig sag / for huilcken en christen Prest /
Bisp / eller Munck / bør icke all eniste miste sin timelige
rentte Men och saa liffuit till met och denne verdens vel-
fart / om behoff göriff. Gud som for seer alle creature / fiske
i haffuit / fowglene i lucthen / huilcken som haffuer tald alle
vaare haffuit haar / Han for seer vell sine fattige tienere / och
de som hertelige giffue dem ind till hannen / och hanff sand-
hedz ord / och offuer giffue Papistiske vildfarelser vden all
argelift / Gud haffuer det saa fast loffuit och til sagt alle sine
tienere baade sielens och legemins forsyn och nøttøriff Som
Dauid siger i den xxi. oc xlii. oc xlii. Psalm. oc Math.
vi. och anden sted / Tro men fast hans ord / och forlad dig
till hans foriet / han swiger dig icke / oc ey heller forlader dig

A i

✥ De som staa emod Gudz ord de mæde vel beholde deris rentte/penninge oc megle godzis misbrugelss/ oc det maa vare hof dem till deris egen fortabelss. Vden de vende baade dem och kirckens rentte till bedre brugelss end de gøre oc end det nu et eller brugiss / De bruge det nu vdi iij salcke skønpteris haab (som nogre aff de erlige Bisper selssue bekende) oc Lector Poul Elye deriss scriffuere oc almindelige Canceler met sine saure oc smygindis tredske ord han scriffuer Atz kirckens gotz som nu misbrugis (oc fattige klercke oc arme mænne till høier/ effter Gudz low oc kircke lowen. piii. q. ii. c. Aurum. et c. Gloria Episcopi. oc c. Nos est) Atz det gotz skal holdelige holdis i den mening/ atz det skall met tiddē kōme i en bredre brug oc skickelse (Gud giffue atz det kōde saa snarlige ske). Men her for inden / før end det kōmet til fattige klerckeris oc arme fangers/ oc til de armis hielp och trøst. Da laret han dem i samme misbrug met nogre exempel atz de skulle woffue liiff och halss/ før end de skulle misse nogit der aff.

✥ Vile samme Lector Poul lare dem atz woffue deris halss och liiff for Jesu Christi hellige ord oc Euangelii skyld fra hnilcket en stor part aff dem (baade i leffnit oc lardō) ere ganske langt fra tredde / Och lare dem atz brwge samme gotz fattige menniske till hielp och trøst ydermere end de gøre. Da gjorde han en christen laretis embede mere fult en han gøre/ baade i det oc all anden sin baguende lardom/ och løgnactige scrift som han vdsender/ Gud søge hans hierte/ oc giffue hammen end nu sin naade oc sandhedz bekēdelss.

✥ Disse fornessnde Extrauagaters Doctore oc gamle Reffue/ de scriffue atz de giffte Priester skulle misse deriss rentte / men de tale eller scriffue intet der om. Atz de selssue oc andre

Bisper/ Prestes oc klerckerli/ som ere bolere och ligge i hord
oc skøplessnit. Atth de skulle miste kirckens renthe fordi atth
skulle de for hord oc bolerit settis aff deriss embede effter kirck
ke lowen/ Da skulle de oc saa miste deris renthe/ som følger
met deris embede/ Beneficium datur propter officium. Et
cessante officio/ cesset et beneficium. Det er/ renthen och pres
benden giffuis for embedet/ oc huor embede oc tieniste falder
oc affleggis/ der falder renten met/ som deriss egen. Nu kircke
low oc regule iuris de sige/ Hwi mōne de haffue glemt dette
oc icke screffuit det høgt op i store breff/ atth slaa paa wegge
oc døre? fordi det vaare dem selff vnder øgen oc obenbare
lige emod.

✿ De Erliche wise kyske oc kloge mend/ de haffue skrabit
oc raget till hobe (største parten) løgnactige) her och der aff
deriss regle/ oðebarelsse/ oc Nu kircke lower/ nogit søpe tins
gest emod off fattige christne (sø kallis aff de ketere) Atth den
store sūma sūmaz i kircke louen oc først oc fremest i de hellis
ge scrifti/ som dem selff er anpøindis/ oc er lige twert emod
all deris handel oc lessnit/ der tale de intet om Her ere de blin
de oc dwinne/ Her ligge de oc soffue stille/ oc lade all tingest
ware gaat och erligt.

✿ De sāme wise forstandige mend oc klercke scriffue och
saa sagen hwi Bisper oc Prestes mwe icke giffuis fordi sige
de atth giffstermaal er dem ith stort hinder i deriss embede och
merckelige hwerff som de skulle haffue for hēder/ Det er vell
sant/ atth giffstermaal oc ecteskaffs stat haffuer nogit hinder sō
S. Po. scriffuer/ om dem sō ere meget quindske oc giffue dem
for inderlige til verdens hādel/ mere effterfølgindis kōdet en
aanden/ Om huilcket giffstermaal er nogit talet tilforn Atth det
te er icke nock orsage til atth plat formene de christet ecteskaff.

De denne aarsage vill icke end heller S. Poull anamme till
 atz formene nogē man eller quinde giffetmaal eller ecteskaff
 met Huilcket naar det bliffuer erlige och vell hollet effter
 Gudz indset och skick. Da er det ret kyskhed och renhed for
 Gud. End dog atz Jomffruelig kyskhed oc renhed i hw oc
 hjerter er mere actindis/ oc haffuer mindre hinder met sig Sō
 S. Poull siger/ Joffrudom er icke bedre i sig self/ end ecte-
 kyskhed/ men han haffuer store fridhed/ och er mere wden
 sinckelisse och hinder/ atz tage Gudz gerninger ware / Och
 i det er han nogit bedre end ectekyskhed/ som dog er ret kysk-
 hed for Gud. Som S. Augustinus klarlige siger/ in libro
 de bono Cōiugali. Och kircke lowen distinctione. p. p. .c.
 Bec scripsimus. oc distinc. p. p. .c. Nicena. oc flere steder.

De fordi er icke christet kyskt ecteskaff saa stort hin-
 der/ fra aandelige ting oc hwerff atz det bōr met saa stor sal-
 dis och fordommelssis aarsage formenis nogen christen Bisp
 Piest/ Appter eller andre / Det er icke neer saa stort hinder
 fra merckelige arinde oc hwerff/ som nogle Bispers oc Pies-
 ters hoerit och verdzlige store handell/ Herredomme Kōb-
 mandskaff/ Sirighed/ Rigdom/ Bran/ Praal oc hoffnod
 Spill/ Dobel/ Legemmis løst / Frodzerit/ Druckenckaff/
 och all anden offuerflødighed/ och hedenske wgudelige syc-
 ker som de bruge / en part aff dem. Huilcke vchristelige syc-
 ke och deris daglige arinde och bekjæmring der wdi/ haffuer
 nu plat fortagit och forhindret dem/ det merckelige hwerff
 som de skulle haffue for hender/ och det som deris naffn och
 embede vdkreffuer.

Kan en erlig Dannequinde den de maa haffue christe-
 lige wden synd/ forhindre dem aff deriff embede/ De der fore

inwe de icke haffue hēde/ Hwi stadis da Prestes/ Mücke oc
Bisper till at haffue forscreffne tingest oc store hinder/ i synd
och staar last/ Det som all deris chrestelige einbede fortaget/
chrestedömen till stor hönhet oc fortal/ baade hofst pckere oc
Kpöffere/ och end mest hofst simpel gode chrestine menniske/

Hwi formentis dem icke da saadanne vchrestelige forderff-
uelte hinder met samme och fast större skell/ och optencke
strenge raad och bwd/ met band/ och rentters mistelste?
Desse tingest och saadan deriss brwg er io wist Gudz och
gode menniskis fortpnelse/ Och lastet baade aff Gudz low
och aff gammel kircke low och hellige Doctores/ oc icke ecte-
schaff/ so haffuer sin setdelis oc store pruss oc lossue aff Gud
Huad sware i here till i konstelige Pauens wise / och i tred-
ske Kessue/ huad gloser och coment/ monne ederss konst her
kunnde finde paa.

Men rette sande swar here till/ oc sagen huor fore for-
neffnde deriss verdzlige lyndige leffnut oc lastelige handel icke
formentis och strengelige met pine och straff forbuudis dem/ er
denne. Fordi ath denne deris verdzlige lastelige forhindring
fra Gudz arinde oc einbede er emod Gud/ Oc denne verd-
sens förste Satan/ haffuer der vdi sin villte och begaring/ oc
sin regemente som hammen løfter/ Fordi er her icke optenckt
mange strenge lower/ mandat eller piner emod. Men huad
der er end optegnet emod/ oc skickit aff scrifften/ oc de chreste-
lige gamle forfadre/ oc kircke raad/ det holles intet ved mact
och ey heller rettelige/ lowlige/ oc lagheffdelige forfølgis/ oc
met straff affuendiss/ Selff ville de icke rette eller straffe sig.
Oc met optenckte raad/ oc met trwsel och band haffue de saa
beskickit oc formēt det at ingen andē maa det gøre. So de Kp-
kucke lower de beuise. måge steder/ oc nogre Pawer i de gale

†.st Pauen/ han vil icke vare paamind eller straffet aff no-
gen/ som der staar i det Antichristelige ca. Si Papa. distinc.
xl. oc ii. q. vii. c. Dues. et ix. q. iii. c. Nemo. Icke heller Bis-
perne. ii. q. vii. c. Nō est. c. Sacerdotes. et c. Laici. och c. in
Sancta. Icke Presterne. Ca. q. c. Accusatio. De mange an-
dre capi. i den Ny low. Muncke de haffue oc deriff priuilegi-
er aff Pauen/ atz ingen huerekin Bisp eller Herre/ eller lig-
folck maa paaminde eller straffe dem/ eller haffue nogit met
dem atz skaffe/ de ligge til vor helligste fader Pawens fader-
bør/ oc ere vnder hanss dom stoel fordi de skulle besynderlige
tage hānen vaare paa Christi graff / atz han skall icke staa
op aff døde/ oc kōme vd blant folcket/ paa det han skall icke
miste sitz rige.

✿ Nu till vor tale igen/ Ecteskaff. fordi det er Gudz er-
lige skick och den helligaandz bud till alle/ ingē vnder tagen
Det maa icke dieffuelen lide/ men det skal formeness/ och met
strengd bud/ vchristeligt band/ oc tyrāiske pīner affleggis oc
affweries. Oc dette forbud oc mandat/ skal ypperlige/ ia vn-
der stor helligheds titel oc verdighz hollis vrygelige ved mact
huor fore? fordi det er mēnskens oc kōdzēs wīdsoms paa-
fund oc bud/ oc dieffuelen vill haffue det ved mact till māgiff
fordømmelsse oc deris embedes foractelssē.

Sig meg min broder/ Hwo acter den Prestis eller Biscops
predicken oc lardō huilcken han seer intet andet i en hoffmod
gerighz/ horu oc vkyphed/ oc saadant andet? Naar han selff
tygger oc foracter sin lardō oc sit embede met sine onde exem-
pel oc gerninger? Huilcket och S. Hieronimus scriffuer till
Rusticiū Episcopū. oc staar det i kircke lowen distinc. xliii.
c. Diaconi. Atz for Presternes oc Bisperis gerighz/ kōmer

stort had/oc Bisper beklages aff klerckene/ her aff er trette-
nis begyndelisse/ her er sagen till fortal/ her er begyndelisse till
skam oc last. Siger oc S. Gregori⁹ In pastoral. Ath naer
hyrden (det er Bispen eller Presten) han gaar de onde synd-
zēs veye/ da følger hiorde/ det er almwen gerne effter til said
oc forderffueisse/ De In ii. libro moralii. Naar de ypperlige
(Bisper oc Prestes meen han) de giffue dem i legimus løst
oc tiene hēne/ Da giffue de vndersaate oc ligfolck tøffuelij oc
orsage till løfactighed.

✥ D Herre Gud ville de gode Bisper och Prestes tēcke
huad S. Augustin⁹ siger de pastoribus. in dem/ Ath den som
ille leffuer/ oc folckit veed och acter det/ Da slaar han dem i
hiel sō det acte saa megit som hannē slaar ath gøre De hwor
sō ligfolck eller vndersaate aff deris egen synd de p oc fordom-
mis/ Der skal prelatē vare skyldig i hāss dōd/ fordi hā tagde
oc icke atuarede hannē/ som Gregori⁹ scriffuer in Ezechiel⁹
Ja er det sand ath de skulle vare mādrebere fordi de icke pre-
dicke oc lare/ eller lade rettelige predicke oc lare / oc der met
saa i hiel/ Huad mōne dem vālle hēde oc vederfatis/ som saa
forderffue christen almwe/ met deriss onde leffuit oc exempel/
Ja en ydermere/ met vchistelige oc tyranniske lowet oc bud
offuenbare mod skell oc scrift/ oc mod de som følge och lare
skel oc scrift huilcke de oc saa forfølge met pine oc straff/ Sō
oc Satan meniskens modstandere haffuer gjort oc lader gøre
emod de Prestes Muncke och Nynner som i en god tryg-
samuittighed offuer giffue hās ecteløsse skick oc bwd oc/ giff-
ue dem i christit ceterkass/ dem lader han bandsette/ fengzle/
plage/ sla i hiel/ tage lan oc renthe fraa/ heder och are/ kal-
ler dem kettere bādz kroppe oc misdedere/ och lader sige dem
alt ond paa/ Som Christ⁹ haffuer sine fattige tienerer tilforij

sagd atz dem skulle offuer gaa och dedet faris / och der met dem trostet oc hugfualet.

✿ De her paa haffue wi och ith vift tegen / atz denne wæctel øshed / Coelibatus paa latine. och ecteskaffs forbud / er en wiss dieffuels lardom och handel / i huilcken han bruger alle hande sticke aff sin konst / till sielss och liffs forderuelffe. Och der till (som iammerligt och ynckeligt er atz tencke) brwger han en part aff de erlige mend som kallis Bisper oc Prelater / hwess embede / gerning oc befalning er fast anden / och here langt fra / om de wille henne acte / oc sig nogit bedre i henne rette oc beuise / Gud forbarne seg here offuer / oc tage de arme simpel hjerter / de Gudsryetige forhindrede conscientzer aff samme dieffuels horde fengzel / oc lede dem i sin sandhedz oc reth chriстен / sielis oc legemmis fruhed / oc hwgsuale dē met sin aand oc styrcke dē met sin ord oc naade Amē

En lidē sūme paa fornessnde article.

✿ Ecteskaff er alle frūt / Ingen vnder tagen.

✿ Ingen menniske eller creature / maa det formene / entzen Bisp / Prest / Mūck eller Nynne.

✿ Vbesinde vchriстelige eeder eller løffte / maa oc kan icke hindre oc fortage Bisper / Prester / Mūcke eller Nynner ecteskafftermaal.

✿ Denne lardom er icke kettersk / men reth chriстен / beuist oc ydermere bewiselig met obenbare klar hellig scrift oc gammel kircke low.

✿ Hwess forbud her emod er / det er Antichriстeligt / och en reth dieffuelss lardom.

✿ Ecteskaff ere alle Bisper Prester oc kloster folck plictige

ath indgaa och Gudelige annamme / de som icke haffwe
kyskhedz besynderlig gaffue.

✿ Der till hør Bisper och Prelater / ath paaminde och
nøde de Priester och Kloster folck / som icke lessue kyskelige
och vill dog icke giffis / paa det de skulle icke lenger forpør
ae Gud / beskemme folcket / och foracte deriss embede.

✿ Her hør icke ath bües effter Pawens eller menig Con-
cili eller kircke raadz loff och samtycke / i denne sielis och
salighedz sate / Gudz loff och samtycke er here nock till.

✿ Icke er heller hob til ath Pawen skal till stede chrisiet
ecteskaff i blant sit riges folck / Priester och Myner / hwess
rigis och regimentis wisse tegen er / ath det forskiwder oc for-
smaar ectehøstrwer / Men dog ligger i wrenhed oc be-
garing til qwiner / och inthet acter Gudz skick
och bud Som Daniel siger i det xi. capitel.

Om Pawen och hans vchristelige macth och regemente.

Er maa wi end lish ydermere acte och
betencke Gudz lønlige domme oc Sa-
tans tredske oc snilde raad i denne vel-
dige Pawe mact och ophøgelisse offuer
alle Bisper oc kirckens personer / mod
Gudz ord oc villie / oc saa mod gāmel
kircke low oc hellige forfaderis scrift.

✿ Her om scriftuendis nogit søpe ting / wille wi icke haffue
straffet de gode hellige Romerske Bisper / som i lardon och
dygd haffuer fordwim tid warit forstandere i den Romirke

Di

kircke/ oc hwilpet christedömen met christen scrifft/lardom oc
nogen god ordinantz/ Icke heller foracte de gode simpel en-
then Bisper eller alinwe/ som samme Romerske Bisper wore
vnderdanige oc vilgelige wipödde vnder gifne oc hörlige/ det
hö: oc huer christen ath gøre sin neste Oc de Romerske Bisp
ath gøre hwer anden Bisp/ om han vill ware christen/ som
scrifften larer Romano. xii. Ephe. iiii. Hebre. xii.

✠ Men den veldige store mact och vchristelige tyranniske
regimente/ som nogre effterfolgendis Romere Bisper/ nogre
hündrede aar effter christedömens begyndelssis oc gode frem-
gangs tiid/ de toge sig till/ met low/ skick och bud/ icke all-
eniste offuer legemet men mest offuer siel och samuittighed/ oc
sette dem och indføre dem der met i Gudz sade och tempel/
som er sielen/ huilcken Gud all ene met sin aand och sit ord
hö: och skal regere i retuissedz och salighedz wepe / och plät-
ingen anden. Om delige och deris vchristelige mact tale wi
om.

✠ Pawe naffn/ oc denne mact/ oc den regimēte han haff-
wer och hwarger/ er huercken aff Gud eller den hellige scrifft
men som regimenten er ny/ icke aff gämel Gudz skick/ saa
er och raffned/ End dog Hieronimus och Augustinus/ och
nogre andre brugede vnderiden dette ord Papa. Da gjorde de
det saa vell till oc höff andre som till den Romerske Bisp/
Huilcken aff Gudz ord huercken kan eller maa ware ypperst
mectigst/ eller nogen almindelig Bisp eller Pawe/ Vden
han i all ydmög tienniste/ reth christen lardö och Gudz ordz
arbeyde/ bewiser sig ydermere end nogen anden christen Bisp
oc predickere/ som Christus larde och höd Mathei i det xv.
capitel och Luce i det xxi.

✠ Oc fordi wore Sancte Poull ypperligere Bisp eller

Pawe (om saa skall kallis) end Sancte Peder eller nogen
anden Apostel han vor/ fordi han arbejdede oc tjente mere end
nogen anden/ som alle hanss sende bress oc Apostle gerninger
beuisset/ ❖ Christus han gjorde sine Apostle lige i mact och
befalning/ och alle gjorde han christen kirckis tienere i sit helz
lige ord och Sacramenters vddelisse / Som Sancte Pouil
han siger i sich første bress til de Corin. i det iiii. ca. Oc Chris-
tus straffede sine Apostle/ ath de tenckte och taledede/ huilcken
der skulle vare ypperst Luce i det xlii. ca.

❖ Oc fordi haaffuer icke denne Pawe mact och ophøgel-
se offuer andre/ bistand aff scrifften/ icke ere det heller aff A-
postlenis exempel/ Ath nogen skal hede Pawe/ och haaffue
mact offuer alle Bisper/ oc at han maa gøre/ biude/ scriffue/
oc paalegge effter sit sind/ vden Gudz ord oc offuer sin chris-
ten befalning/ som hannem løfter. Vi vide oc vel/ huad scriff-
ten lyder om Sancte Peder/ huilcken nogre Sophister oc Ro-
merske Bispers smigrere/ gøre till Pawe/ oc sige ath hanem
vor giffuit større mact oc befalning end de andre Apostle/ och
der aff ere Romerske Bisper (som side i hans sade) bleffne
saa ypperlige oc mectige offuer andre. Oc saa kommer Pe-
lagius/ Nicolaus Anacletus (som det sigis om hannem) oc
Gelasius/ och nogre smigrere (som saadant legge dem till)
och vnder tiden linge paa dem/ Oc sige ath Romere sade/ oc
Pawe mact er skicket aff Gud selfs och ingen anden/ och der
till vride de scrifften och Christi ord/ ynckelige aff sin rett-
simpler mening och forstand/ Som Christus sagde dem/ i
det xvi. capitel Mathet. Dw est Peder och paa denne sten
hald oc klippe (som er Christus oc icke Peder) skal ieg byg-
ge min kircke/ Det er/ paa den Jesu Christu oc hanss tro/

¶ ii

hwilcken dw haffuer nu bekend/ Dette maa dw see huorle-
dis de fare met samme Christi ord/ i kircke lowen distinctio.
xxi. c. Quāuis. oc c. In nouo. oc distincti. xxii. c. Sacro
sancta. Men Sāctus Augustinus han legger icke Christi ord
neer saa dd i dēne Dāne mening Icke heller Hieronim⁹ oc an-
dre flere/ huilcke som smigrede icke for Pawen/ oc viste icke
end heller aff hans tyrāiske mact ath siige/ Sāctus Hiero-
nimus scriffuer in Epistola ad Titum/ oc staar i kircke lo-
wen distinc. xcv. c. Olim. Fordum dags vor Biscop och
Prest all ith/ De for end der kom parti och split i christen-
dömer/ aff dieffuelens raad/ och huer hold met sin Bisp och
Døbe fader/ da regeredis kirckerne aff menig Presternis
raad/ Men siden bleff det skicket ath en aff Presterne skulle
settis i befalning och tillsyn offuer de andre/ paa det ath kiff
och splittactighed skulle aff stillis.

✠ Her taler icke Sanctus Hieronimus om Pawen/ och
Pawe velde aff Gudz skick och mandat/ men ath de wore
alle enss i mact och befalning/ och siden bleff i blant Preste-
ne en Bisp skicket/ alle vegne i huer Sticket i all christedömen

Scriffuer oc Sanctus Hieronimus till Euagriū / ath der
vor icke aff begyndelssen Bisper ved det naffn och den befal-
ling som de haffde i hās tiid/ Men siden bleff en blant man-
ge skickit/ ath hoffmodig kiff skulle der met affstillis/ oc nogit
der effter siger han/ emod det Romerske hoffmod som lønlige
da begynde ath ville tage sig i sit Biscops dömmie nogē yder
mere are och mact till end andre Bisper de haffde eller brw-
gede. Er det saa (siger hā) ath myndighz oc Bispelige mact
søges oc ath spørges/ Da er menig christendommen större/
end Rom som er icke vden en by / der er icke skilsmaal paa
Romere kircke och paa andre christendoms kircker. Thuor

nogen Bisp er/ ware sig i Rom eller i den ringe och søye by
Eugubio / Constantinopel eller i Rhegio/ i Alexandria eller
i Tame/ eller anden sted/ Da er han lige god i mact och i
sin Biscops befaling/ Rigdoms mact eller fattigdoms ring-
hed/ gøre en Bisp/ huercken ypperligere och mectigere/ ick.
heller mindre eller wamectigere / Men de ere alle sammen
Apostlenis sted/ och ere deriff efterkommere.

✿ Desse fornessnde ere Sancti Hieronimi ord/ oc de sta-
och i kircke lowen distinctione xliii. c. Diaconi. Swilcke w.
haffue i den mening here screffuit/ ath hwer maa her aff see
och acte/ ath den Romerske Bispes store mact och weide han
haffuer taget sig till/ offuer andre och mod andre/ och low-
bud/ forbud/ skick och vskick/ Och den lydelisse andre boi.
Bisper och ligfolck skall gøre hannem / och han trenger der.
aff/ Ath alt det er ick aff Gud/ oc ey heller bestandigt me-
scrifften/ Oc han er ick mere Christi statthollere eller Apost-
lenis efterkommere end andre Bisper/ oc (aff Gudz ord oc
skick) er ick han mere den ypperste/ hogeste och første Bisp
end andre/ Icke er heller Rom det ypperste och myndigste
Biscops sade/ for andre Biscops sader.

✿ Oc der till met / kan man och acte huor ochristelige de
Romerske Bisper oc deriff sinigere/ drage sig oc sit sade den
hellige scrift Jesu Christi ord till/ wert emod deriff vnder-
stand och mening/ Swor Christi ord haffde entzen warit ser-
delis sagd om Sancte Peders Pawe mact och haff sade i
Rom/ oc om hans efterkommere/ oc same Romerske kircke
och sade. Da haffde ick Sanctus Hieronimus/ lignit Ro-
mere Bisp och Romere sade ved andre ringe och smaa steder
Bisper oc sader/ Han wiste io wel oc haffde ick forget Chris-
ti fornessnde ord Mat. xvi. capi. Oc siger end S. Hieronim⁹

ydermere in Epistola ad Galatas. ii. capi. Sancte Douel
han straffede Sancte Peder/ och stod hammen emod/ huilcket
han haffde icke giord/ haffde han icke varit hans lige (i em-
bede/ mact och besalning) Sancte Peder han siger oc scriff
uer och selff saa atz han er icke Pawe/ icke heller hoggest oc
mectigst Bisp/ men en met Bisp eller Prest/ den som er de
andre Bisper i mact och besalning lig. i. Petri. v.

✿ Oc ydermere/ forbiuder det menige kircke raad Con-
cilium Aphricanum i kircke lowen distinct. xci. c. Prime
sedis. Atz ingen Romere Bisp skal lade sig kalle Bisp eller
Preste hoffding. Eller den ypperste oc hogste Bisp/ i det atz
de ere alle lige/ det siger och Pelagius Pawe/ Ca. distincti.
c. Nullus. Desligeste Sactus Gregorius i samme distincti.
c. Ecce. huilcket saa lyder. See (siger han) strax i begyndel-
sen paa eders breff i sende meg selff som saadant forbod/ sette
i det hoffmodige naffn so er en almindelig Pawe/ offuer alle
andre/ Om huilcket ieg beder gerne atz i gore mig det icke
mere. For di/ atz den are som en Bisp ykkelige leggis till/
hun fortagis och forminskes eder. Jeg begæter icke framgag
och lyssalighed aff forfengelige ord och titel/ men aff gode er-
lige seder och dygd Det holder ieg icke heller for min are/ i
huilcket mine brodre tabe sin are. Min are/ er den menig
kirckis och mine met brodres are / och myndigheds mact/
Da er ieg aret/ naar huer skeer sin are. Er det saa atz i kal-
le mig Pawe aff almindelig mact/ Da necte i eder det atz
vare/ som i meg almindelige kalle. Men bort det/ fare sig vel
oc forsee seg de ord/ som hoffmode sig mod sandhed/ och ere
skadelige/ forderffuelige mod kerlighed/ Her ille.

✿ Nu ville wi summere desse fornessnde ord saa/ Skulle
eller maa icke Christi Apostle tretthe eller tencke paa mact

oc myndig ypperlighed den ene offuer den anden Ere de och
 alle tienere i Gudz ord/ Er Hæcte Pouil S. Peder lig i mact
 oc myndighz/ oc alle Apostole som kircke lowen siger distinc.
 pvi. c. In nouo. Er S. Peder en lig Bisp oc Priest met an-
 dre Bisper Ere oc saa alle Bisper Apostolenis effterkomere oc
 statthollere som oc sâme capitel siger/ Er oc Eugubii Bisper
 lige met Romere Bisper i embede / mact oc besalning /
 oc chrisne Bispers mact oc besalning er icke herredøm / icke
 heller ath skicke Ny low oc stræge bud/ vden Gudz besalning
 men eniste ath predicke och lare den Gudz low oc de bud so
 gjort ere/ oc hā maa icke vare oc kallis almindelig Pawe hwit
 tager da Romerske Bisp eller Pawen sig saadant stor mact
 och velde till/ offuer alle andre Bisper/ och menig chrisen-
 dommen. Ja/ siger nogen hanff smigrere/ haffuer han end
 icke den mact/ oc hogmectighz aff Gud/ han er dog hammen
 oc det Romerske Apostelske sæde sætveckit oc giffuit aff chris-
 ten kircke oc Prelater/ Herrer oc høfster/ Som der staar i den
 Palca/ Constantinus distinctione pcdi.

Her kom atter den twisind konftermand oc brugede sine
 raad oc omslag/ Som ganske langt ville vare ath regne op/
 om al sin regimēt hā haffuer tredskelige komet aff sted oc bru-
 get sit spil met (om det skulle her scriffuis) formidelt denne
 almindelige store Pawe mact/ och hanff ophøggelse laade
 mod Gud/ och saa mod de første gamle kircke raad/ Huilke
 huercken taleden om/ eller noget serdelis actede den Romer-
 ske Bispis mact/ fordi Satan vor icke end da kommen rede
 lige frem/ met det han tenckte i denne maade/ met huilcke pæ-
 fund och anden dieffueles och mennisklig lardom/ skulle saa
 lempelige oc met tuden/ drage oss fraa Gudz ord. Ath det so
 lengst och mere skulle neder legges/ forglømes oc intet actis.

✿ De binder hanff herredømmes villies oc beskeruelsses
mact och gunst/ skulle de vtalige secter och parthiis kloster-
folck/ aff menniskers fund oc lardom opkomme oc indföris
ath drage i lengst och mere sinpel almwæ och christen dömen
dem till / oc efftersölge deris ord lardom och gerninger / oc
dere sette lid och tröst till/ for stor Gudelighed / och komme
io lengst och mere fra Gudz och Jesu Christi eniste tro och
tillid/ och komme i stor vildfarelsse och vantro/ som wi see
ath wist er skedd.

✿ End itz andet/ Gud och hans hellige aand som haff-
de skickit / oc ville ath Bisper oc Prestes skulle ware (ibläd
andre deriff wilkaar) wise och vellarde mend i den hellige
scrifft/ och studere i henne aarle oc silde/ ath vide oc vel for-
staa ath regere sig selff oc andre met/ i atskellige sager/ tuils-
maal oc spörsmaal/ i dom och reth paa sielens wagne.

See/ her kom oc den tredske fiende/ och gjorde sin siit/ ath
wi küde saa en stor mechtig ophøget Pawe almindelig i mact
velde och befallning offuer alle Bisper/ vden huest villie sam-
tycke screffne lower/ budord och strengt mandat/ dem intet
sømmede ath gøre. Oc huad han skickede oc lagde paa/ det
motte ingen lade eller offuer trade/ vnder heffn/ band oc for-
maledidelsse/ Det motte heller ingen randsage/ och vide skel
oc sag till hwi han saa gjorde oc sagde. Men det skulle sin-
pel heden anāmes lige som Gudz ord / Som hans scrifft oc
kircke low siger distinctione p̄p. c. Sic omnes. c. Eniuero.
och c. Nulli sic. Der fore maa ingen forskiwde eller necthe
huad han siger eller biuder. Ingen maa heller straffe hānem
eller huad han gør distinctione p̄l. c. Si Papa.

✿ Der maa indtet Raad Concilium skick eller sententz
göris vden Pawens vidskaff och samtycke/ Som Pawen

siger iii. q. vii. c. Multum stupeo. oc c. Dudum. De summa
ma summarum/han haßuet taget sig mactens fuldsomhed till
Andre Bisper/ dem haßuet han leßfued en part aff hene som
och Pawen siger selff i fornenffde capitel/ Multum

✿ Huad kom here aff / och huad ond orsage vor det
Dette onde/ ath effterdi Bisperne vore fortagē deris rette och
fri almindelig mact/ De Pawen ville ene regnere som løff
uen ibland sinna diwr/ och gene alle vegne/ och tage seg all
befalning till offuer alle sticketene. Saa bleffue Bisperne till
fridz der met/ och gaffue seg till tryghed oc rolighed. Saa re
lidet eller inthet studerede/ eller grüdelige rådsagede oc offuer
saa scrifften/ och lode Pawen betemme met store sager/ som
der oc staar iii. q. vi. c. Dudū. De synedes dem icke ath vas
te durt behoff ath haßue nogen god grundige wisdom i scrif
ten/ Der met lode de och aff ath predicke/ och forlode deris
rette einbede/ oc gaffue dem till andet som de end nu almin
delige brwge. De fordi ath de viste icke rettelige sandhed och
scrifften/ fordi kunne de icke heller acte och dømme paa Pa
wes skick/ statuter oc bud/ saa anāmedes all det han enth
christelige eller vchristelige handlede/ for sandhed/ christen
lærdom/ och stor Gudelighed. Och saa kom Satan det ind
bland christen menniske/ fast hordere end Guds ord haßde
nogen tiid varit tilfor almindelige/ Saa ath huad der gøres
eller siges emod/ det mener wforstandigt folck ath vare ket
teri oc stor synd/ Som wi end i dag høre.

✿ De er end Pawens handel i mange stycker skilvt och
beteckt (som S. Pouil oc S. Hans haßue screffuet om det
Paweske riigess lønlighed) och kand icke end hans redske
fund strax kendis ath vare mod Gud oc scrifften. Da er ia
denne dießfueles lærdom/ oc dette Pawens forbud i Presters
A i

oc kloster folckis gifftermaal/ saa obenbare mod Gudz ord
oc scrifften/ ath den so nogen forstaaed haffuer/ oc icke er forhin-
dret i kœdzens wisdom/ oc forblindet i Pawens falske Gu-
delighed/ han maa det vell obenbare acte oc forstaa/ ath det er
vchristeligt/ ia reth Antichristeligt/ fordi det er imod Christi.
End dog de Paweske ville altid gerne fundet orsage til/ ath
de kunne och saa beskiuld dette deriff forbud och falske kysk-
hedz fund/ vnder en mechtig hellighedz titell/ som man maa
see i deriff forbudz scriffter. Men huor grundelige och redeli-
ge de haffue det gjort/ det maa de befinde oc acte/ som nogen
christen oc skellig forstand haffue i scrifften/ oc de som horrus
orsage och synds slemhed er aff hiertet led oc vedet syggelig.

✿ Oc fordi ath scrifften kaller dette Pawe regimete us-
hart hordnacked rige. Thi skal det neppe lige skee nogen tid
aff Pawens samtycke ath Prestes och kloster folck vforhin-
dret aff hannem/ maa frilige giffis. Vden Gud vil vede
den skabning om kring/ och gøre aff en stor mechtig veldig
hoffmodig tyrannisk almindelig Pawe/ en god simpel Ro-
merck Biscop igen/ som han ver aff begyndelse/ och komme
hannem fra det vchristelige embede som han nu haffuer/ till
reth christet Biscopeligt embede oc skickelse igen.

✿ Oc ydermere/ men det geller manges salighed eller for-
dømmelse/ oc Bispernes baade først oc sidst Da er det raas-
deligt ath same erlige men acte nogit ydermere paa deris em-
bede. Oc begynde ath see lith bedre til/ met deris egne øgen/
studere oc grundelige offuerweye scrifften/ oc der till de helli-
ge gamle christne Doctores. Oc icke end heller nogit lasin-
dis/ strap tro huad de scriffue oc sige/ vden de offuer legge oc
ligne deris ord ved och met den hellige rene Bibelcke scrift/
oc huor det findis ath de drage offuer us met hene der skulle
de hederlige och Gudelige tro och anamme huad de sige och

scriffue/ icke fordi atth de scriffuer/ men fordi atth det er Gudz
sandh3 effter scriffen. Men huor de ere icke enff met scriffen
der maa oc skulle de sacramodelige forskiude oc forlade dem
som S. Augustin9 siger/ oc der staar i kircke lowen distincti.
ip. c. Noli meis scriptis. oc c. Negare nō possun. oc c. Ego
solis. oc c. Quis nescit. oc c. Neque quorundam.

✿ Det er tilbørligt atth de vide selff nogit huad de skulle
gøre oc lade/ oc huad deris embede er/ atth de icke hēge all s3
men deris store handel och sager paa Pawen. Deriss mact
er icke mindre/ paa deriss rette embedis wegne end Pawens/
Pawen skal icke gøre regenscaff for de fattige saar/ s3 forta-
bis vnder deriss bealning/ de ere icke ind scressne i Pawens
register/ men i deris eyet.

✿ Christne Bisper b3 icke atth haffue Pawens regle
oc bud atth skicke sig effter och regere den christne kircke met/
Men deriss regle ere den hellige scrift. Christi lard3 som de
hellige Apostle oc Euāgelister de selff bescreffue/ oc ingen tult-
artige oc falske regle Apostler tillagde. Oc dem b3 atth bede
inderlige aff ganske hiertet/ atth Gud vill giffue dem en god
christen forstand/ atth regere sig selff oc den arme fattige vlar/
de vildfarindis almne met/ i sandhedz oc salighedz lardom.
som forfaris for sand lard3s byst skyld som Gud oc siger
om sit folck Esat. v. Oc atth han vill reyse dē op till en retth
dom/ atth dōmme oc skilne mellom Pawens lardom oc bud/ oc
Gudz lard3 oc bud. Mellom falsk Gudz tieniste i vduertis
skrøpmpteris gerninger Messer/ S3g/ Kaste/ Hypocritisk kyck
hed/ oc saadāt mere/ Oc mellom ret Gudz tieniste i aand och
sandh3/ Atth huor de icke k3ne eller ville selff predicke/ lare oc
fuldgøre deris rette embede. Atth de ville lade andre gøre det/
som k3ne oc gerne ville. Oc vare dē en chrestelig h3lp der till
Atth al stor vildfarelse oc ketterii motte leggis aff atth Gudz

sandhed och naade motte regnere oc regere den menlige chris-
ten kircke.

✿ De thære de gode Herrer icke end aff Gudz ordz och
scrifftens vnderuising driste sig tål ath afflegge oc igenkalle
vchristelige oc vskickelige Dawens paaleg och fund/ da maa
de tage exempel aff distinctionis l. capit. Ioānes Chrysostomus.
Det er erligt och tilbørligt/ ath huad en gø: ilde eller
icke skickelige/ Ath en anden gø: det bedre om han kan/ Ac-
ke anseindis huad forfaderne haffue hollet/ eller gammel sed-
wanne haffuer varet/ Men huad Gudz villie/ oc huad sād-
hed er och tilbørligt effter Gudz ord/ Som S. Tpprianus
siger/ Ath sedwanne skall icke forhindre sandhed/ saa ath han
maa so winde/ fordi ath sedwanne wden sandhed er en gammel
wildfarelse/ och fordi offuergiffwindis wildfarelsen lader
off efftersølge sandhed/ wi skulle icke følge menniskens sed-
wanne/ men Gudz sandhed. Thi Gud han taler hoss Esai-
am Prophetam och siger. Forgeffues tiene oc dyrcke de meg
effter mēnskens paafund oc lardom som oc kircke lowen si-
ger distinc. viii. c. Consuetudo. oc c. Si solus. Et det saa ath
Christus skal eniste høres/ da skulle wi icke acte huad andre
fore off haffue gjort/ Men huad Christus haffuer budet och
gort som er for alle. Hec ille.

✿ De Sāctus Augustinus siger de Baptismo. paruulor.
Naar sandhed obenbaris/ da bø: seduāne ath wige. Der fore/
Lige som ingen christen Bisp maa skiude paa Datē
i nogē god christe skickis forholdelse/ oc forspis-
melse Saa maa han icke heller skiude
paa gammel seduāne den som icke haff-
uer grund oc fasthed i scrifften.

Becluttingh.

Vd giffue de gode ypperlige mend **C**hristene
dömens Bisper. Oc serdelis Dänemarckis
Bederlige och Erlige Prelater. sin naade oc
sin sandhedz kendelisse. till alle gode chresteli-
ge lardöme. arinde och røttelig skick. **G**ud
till loff oc are / oc menig mand til den rette
salighed. **B**uticke gode mend wi wille haffue i alle maade
vforactet oc vmercket / met denne vor scrift oc vnderuising
De som vskuldige ere / eller de som ville nogit her effter be-
sinde dem selffue / och met Gudz naadis hielp / begynde ath
bewise seg nogit **C**hristelige och tilbøilige i deriff rette embe-
diss befallning / som dem ligger ganske stor mact paa. **A**ff er
dell giffuen stor orsage ath scriffue mere om dem i wor sagis
forwar / baade aff den hellige scrift / aff deriff egen kirc-
ke low / och deriff scrift de lade vdgaa / oc deriff leffned och
handel som icke følger det naffn eller embede de haffue. **M**en
det lade wi nw / **G**ud giffue dem selff sind och act / ath rette
sig i alle maade. **O**c wi ville gerne vare dem lydige oc vnder-
danige / i alle de tingest **C**hristelige oc retwise ere / **O**c kende
dem for de ypperlige med de ere / huor de icke bruge seg emod
deriff embede och Gudz befallning.

✿ **A**th wi ere dem icke lige och saa lydige i alle vduertis
ceremonier och skick som de ville / baade met Sang / Messe oc
Sacramenters tracterisse oc brwg. **A**th wi oc icke haffue enff
mening met de / i den rette dyckelisse / baade induertis i aand
oc i sandhed / oc i vduertis tegen. **O**ch ydermere ath wi icke
holle saa megit aff mēeszens lardom / paafund oc hellighed /
som aff Gudz ord / bud oc sandhed. **O**c ath wi offuergiffue

M iii

falsk øgenkalckts kyskhed/ oc giffue oss i christet ecteskaff i
Herren. Atz wi vduelge oc effter christen kirckis første exem-
pel skicke christne predickere oc rette Priester/ och andet huad
wi i christen menighed bruge och skicke/ Der haffue wi stor
sag oc skal til/ først aff Gudz ord oc de hellige scrift/ oc saa
aff gamle hellige christne forfaders lardo/ och en stor part aff
deriff egen kircke low (hwilcket wi tilforn inu try aar siden
haffue noget videre forklaret/ i den lille bog wi lode bdgaa/
Om den Reformatz oc omwædelsse/ here i Malinø er goit)
Vi so Gud haffuer giffuit noget aff sin sādhedz oc ordz kund-
skaff ere her til plictige/ I det de gode herrer/ ville det icke selff
anheffue/ tilfede/ oc det gøre/ Huilcket dem selff vnder siels
oc salighedz velsart aldelis burde/ paa deriff embedis vegnar.

❖ Hwad wi synes atz haffue screffuet nogit hordelige
here i dene bog. Det haffue wi icke gjort Visperne eller nogē
serdelis aff dem emod. Men det haffue wi gjort/ mest waar
sag till noget forswar/ Och dem till ith genswar som wden
all redelig beuifning/ och met vchristne och vskellige ord/ och
løff vgrūdīg scrift/ klage och berobe off atz vare kettere
och bandz kroppe. Til huilckit wi maa icke aldelis
tīge/ i det atz wi ere wskyldige i dene sag Gud
giffue atz der swndis icke store skyld haff
andre. Men der er dog ingen vskyldig
wden Gud Ene/ han war
re loffuit euindelige
A M E N.

En liden taffle paa forneffnde bog

De om hwad her scriffues i hende.

- i ✿ Føst/for huad sag/ saa tiid scriffuets om Presters
frut Ecteskaff.
- ii ✿ Om tvenne haande Ecteskaff.
- iii ✿ Om Christne Bispers och Presters wilkaat
och leffned.
- iiii ✿ Om Christne Bispers indgang oc rette kald.
- v ✿ Om Christne Bispers och Presters embede
oc tieniste.
- vi ✿ Om Christne Bispers ypperlighz verdighz oc are.
- vii ✿ Om deris mact/ waaben och werge.
- viii ✿ Om Christne Bispers oc Presters Gifftermaal
och reth kyshed.
- ix ✿ Om det wecteløshedz breff mod Presters Giffter-
maal som dor prentet i Aars/Aar. M D XXX.
- x ✿ Om Iet oc løffter/huorledis de ere indsporde emod
Presters och Bispers Ecteskaff.
- xi ✿ Om Christelige oc vchristelige løfte.
- xii ✿ Om Widwers løfte eller trofasthed.
- xiii ✿ Om Vchristeligt Hand.
- xiiii ✿ Om Pawen och hans vchristelige regimente.
- xv ✿ En liden Summe paa forneffnde artickle.
- xvi ✿ Besluttung.

Denne Bog er Prentet i Malmø aff Johan Hogstrate
Aar effter Gudz byrd. M D xxxviii. Den fredag
nest hellige Tre kongers dag.

